C/2025/3724

17.9.2025

**P9_TA(2024)0297**

# Maksupalvelut ja sähköisen rahan palvelut sisämarkkinoilla

**Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2024 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maksupalveluista ja sähköisen rahan palveluista sisämarkkinoilla, direktiivin 98/26/EY muuttamisesta ja direktiivien (EU) 2015/2366 ja 2009/110/EY kumoamisesta (COM(2023)0366 – C9-0218/2023 – 2023/0209(COD))**

**(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)**

(C/2025/3724)

*Euroopan parlamentti*, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2023)0366),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 53 ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C9-0218/2023),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. joulukuuta 2023 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,

— ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0046/2024),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) EUVL C, C/2024/1594, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1594/oj.

**P9_TC1-COD(2023)0209**

# Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2024, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/… antamiseksi maksupalveluista ja sähköisen rahan palveluista sisämarkkinoilla, direktiivin 98/26/EY muuttamisesta ja direktiivien (EU) 2015/2366 ja 2009/110/EY kumoamisesta (*)

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 ([3]) hyväksymisen jälkeen vähittäismaksupalvelujen markkinoilla on tapahtunut merkittäviä muutoksia, jotka liittyvät pitkälti korttien ja muiden digitaalisten maksutapojen käytön lisääntymiseen, käteisen käytön vähenemiseen ja uusien toimijoiden ja palvelujen, esimerkiksi digitaalisten lompakkojen ja lähimaksujen, kasvavaan läsnäoloon. Covid-19-pandemia ja sen tuomat muutokset kulutus- ja maksukäytäntöihin ovat lisänneet turvallisten ja tehokkaiden digitaalisten maksujen merkitystä.

(2) Komission tiedonannossa EU:n vähittäismaksustrategiasta ([4]) ilmoitettiin direktiivin (EU) 2015/2366 soveltamista ja vaikutuksia koskevan kattavan arvioinnin käynnistämisestä ja todettiin, että siihen *"tulisi sisältyä yleisarviointi siitä, onko se edelleen tarkoituksenmukainen, kun otetaan huomioon markkinoiden kehitys"*.

(3) Direktiivin (EU) 2015/2366 tarkoituksena on poistaa uudentyyppisten maksupalvelujen esteitä ja parantaa kuluttajien suojan ja turvallisuuden tasoa. Direktiivin (EU) 2015/2366 soveltamista ja vaikutuksia koskevassa arvioinnissaan komissio totesi, että direktiivi (EU) 2015/2366 on ollut pitkälti onnistunut monien tavoitteidensa suhteen, mutta arvioinnissa tunnistettiin myös eräitä osa-alueita, joilla direktiivin tavoitteet eivät ole täysin toteutuneet. Arvioinnissa havaittiin erityisesti ongelmia, jotka liittyivät eroavaisuuksiin direktiivin (EU) 2015/2366 täytäntöönpanossa ja sen valvonnassa. Niillä on ollut välitön vaikutus maksupalveluntarjoajien väliseen kilpailuun, minkä seurauksena jäsenvaltioissa on sääntöjen erilaisen tulkinnan vuoksi käytännössä erilaiset sääntelyehdot, ja tämä kannustaa eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttöön.

(4) Järjestelmä ei saisi mahdollistaa oikeuspaikkakeinottelua eli sitä, että maksupalveluntarjoajat voisivat valita kotimaakseen sellaisen jäsenvaltion, jossa unionin maksupalveluja koskevien sääntöjen soveltaminen on niiden kannalta edullisempaa, ja tarjota rajatylittäviä palveluja muissa jäsenvaltioissa, joissa sääntöjen tulkinta on tiukempaa tai joissa toimiviin maksupalveluntarjoajiin sovelletaan aktiivisempaa täytäntöönpanopolitiikkaa. Tällainen toiminta vääristää kilpailua. Unionin maksupalveluja koskevat säännöt olisi yhdenmukaistettava sisällyttämällä maksupalvelujen tarjoamista koskevat säännöt asetukseen ja erottamalla ne maksulaitosten toimilupien myöntämistä ja valvontaa koskevista säännöistä, joita olisi säädeltävä tällä direktiivillä (kolmas maksupalveludirektiivi) nyt voimassa olevan direktiivin (toinen maksupalveludirektiivi) sijasta.

(*) Tekstiin tehdyt muutokset johtuvat tarkistuksen 1 hyväksymisestä. Uusi tai muutettu teksti on merkitty lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ▌.

([1]) EUVL C,, s..

([2]) EUVL C,, s..

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

([4]) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, annettu 24 päivänä syyskuuta 2020 –EU:n vähittäismaksustrategia, COM(2020) 592 final.

(5) Vaikka sähköisen rahan liikkeeseenlaskua säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/110/EY ([5]), sähköisen rahan käyttöä maksutapahtumien rahoittamiseen säännellään hyvin pitkälti direktiivillä (EU) 2015/2366. Siten sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin ja maksulaitoksiin sovellettava oikeudellinen kehys, erityisesti liiketoiminnan menettelytapasääntöjen noudattamisen osalta, on jo olennaisilta osin yhteneväinen. Maksulaitosten ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ovat vuosien mittaan kohdanneet käytännön vaikeuksia näiden kahden järjestelmän selkeässä rajaamisessa ja sähköisen rahan tuotteiden ja palvelujen erottamisessa maksulaitosten tarjoamista maksu- ja sähköisen rahan palveluista. Tämä on aiheuttanut huolta eri maiden sääntelyerojen hyväksikäytöstä ja epätasapuolisista toimintaedellytyksistä sekä direktiivin 2009/110/EY vaatimusten kiertämiseen liittyvistä ongelmatilanteista, joissa sähköistä rahaa liikkeeseen laskevat maksulaitokset käyttävät hyväkseen maksupalvelujen ja sähköisen rahan palvelujen välisiä eroja ja hakevat toimilupaa maksulaitoksena. Siksi on aiheellista, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin sovellettavaa toimilupien myöntämis- ja toiminnan valvontajärjestelmää yhdenmukaistetaan edelleen maksulaitoksiin sovellettavan järjestelmän kanssa. Toimilupaa koskevat vaatimukset, erityisesti alkupääomaa ja omia varoja koskevat vaatimukset sekä eräät sähköisen rahan liiketoimintaa koskevat keskeiset peruskäsitteet, kuten sähköisen rahan liikkeeseenlasku, sähköisen rahan jakelu ja lunastettavuus, poikkeavat maksulaitosten tarjoamista palveluista. Siksi on aiheellista säilyttää nämä erityispiirteet direktiivin (EU) 2015/2366 ja direktiivin 2009/110/EY säännöskokonaisuudessa.

(6) Kuten komission tekemästä arvioinnista käy ilmi ja kun otetaan huomioon kyseisten markkinoiden, yritysten ja toimintaan liittyvien riskien kehitys, on tarpeen päivittää maksulaitosten – myös sähköistä rahaa liikkeeseen laskevien ja sähköisen rahan palveluja tarjoavien maksulaitosten – vakavaraisuusjärjestelyä edellyttämällä yhtenäistä toimilupaa sellaisilta maksupalvelujen ja sähköisen rahan palvelujen tarjoajilta, jotka eivät ota vastaan talletuksia. Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114 ([6]) 48 artiklan 2 kohdassa säädetään, että sähköisen rahan tokenien liikkeeseenlaskijat katsotaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiksi, maksulaitosten toimilupien myöntämisjärjestelmää olisi sovellettava myös sähköisen rahan tokenien liikkeeseenlaskijoihin, sillä ne korvaavat tulevaisuudessa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset. Maksulaitoksiin sovellettavan vakavaraisuusjärjestelyn olisi perustuttava oikeushenkilöille, jotka tarjoavat maksupalveluja mutta eivät ota vastaan talletuksia, myönnettävään toimilupaan, johon liittyy tiukat ja kattavat ehdot. Maksulaitoksiin sovellettavalla vakavaraisuusjärjestelyllä olisi varmistettava, että maksupalvelujen tarjoamiseen sovelletaan kaikkialla unionissa samoja ehtoja.

(7) On aiheellista erottaa käteisnostojen tekemisen maksutililtä mahdollistavat palvelut maksutilin ylläpitotoiminnasta, sillä käteisnostopalvelujen tarjoajat eivät välttämättä ylläpidä maksutilejä. Maksuvälineiden liikkeeseenlaskuun ja maksutapahtumien vastaanottamiseen liittyvät palvelut, jotka on lueteltu direktiivin (EU) 2015/2366 liitteen 5 kohdassa yhdessä ikään kuin toista ei voisi tarjota ilman toista, olisi esitettävä kahtena erillisenä maksupalveluna. Luettelemalla liikkeeseenlasku- ja vastaanottamispalvelut erikseen ja esittämällä kummastakin palvelusta erilliset määritelmät on tarkoitus selventää, että maksupalveluntarjoajat voivat tarjota liikkeeseenlasku- ja vastaanottamispalveluja erikseen.

(8) Kun otetaan huomioon maksupalvelumarkkinoiden nopea kehitys ja jatkuvasti tarjolle tulevat uudet maksupalvelut ja maksuratkaisut, on aiheellista mukauttaa eräitä direktiivin (EU) 2015/2366 mukaisia määritelmiä, esimerkiksi maksutilin, varojen ja maksuvälineen määritelmät, markkinoiden todellisuuteen sen varmistamiseksi, että unionin lainsäädäntö pysyy tarkoituksenmukaisena ja teknologianeutraalina.

(9) Koska komission tekemässä direktiivin (EU) 2015/2366 täytäntöönpanoa koskevassa arvioinnissa esitetyissä ja Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) 23 päivänä kesäkuuta 2022 antamassa direktiivin (EU) 2015/2366 arviointia koskevassa lausunnossa esiin tuomissa näkemyksissä on eroavuuksia, maksutilien määritelmää on tarpeen selventää. Tilin maksutiliksi luokittelun kannalta ratkaiseva peruste on se, voidaanko tällaista tiliä käyttää päivittäisten maksutapahtumien hoitoon. Mahdollisuus tehdä tililtä maksutapahtumia kolmannelle osapuolelle tai vastaanottaa tällaisia kolmannen osapuolen tekemiä siirtoja on maksutilin käsitteen keskeinen osa. Sen vuoksi maksutili olisi määriteltävä tiliksi, jota käytetään varojen lähettämiseen kolmansille osapuolille ja vastaanottamiseen kolmansilta osapuolilta. Tili, jolla on nämä ominaisuudet, olisi katsottava maksutiliksi, ja sen olisi oltava käytettävissä maksutoimeksianto- ja tilitietopalvelujen tarjoamista varten. Tilanteiden, joissa kolmansille osapuolille

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1114, annettu 31 päivänä toukokuuta 2023, kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023, s. 40).

lähetettäviä ja kolmansilta osapuolilta saapuvia maksutapahtumia varten tarvitaan erillistä välitiliä, ei pitäisi kuulua maksutilin määritelmän piiriin. Säästötilejä ei käytetä varojen lähettämiseen kolmannelle osapuolelle ja vastaanottamiseen kolmannelta osapuolelta, mikä sulkee ne maksutilin määritelmän ulkopuolelle.

(10) Koska markkinoille on tullut uusia maksuvälinetyyppejä***, koska tällaisia välineitä koskevat tekniset ratkaisut kehittyvät jatkuvasti*** ja koska markkinoilla on epävarmuutta niiden oikeudellisesta määritelmästä, ”maksuvälineen” määritelmää olisi edelleen tarkennettava sen osalta, mikä on tai ei ole maksuväline, kun otetaan huomioon teknologianeutraaliuden periaate.

(11) Huolimatta siitä, että maksutapahtuma voidaan käynnistää lähitiedonsiirtoteknologian (Near-Field Communication, NFC) avulla, sen pitäminen täysivertaisena maksuvälineenä olisi haasteellista muun muassa myyntipisteissä tehtävissä lähimaksuissa asiakkaan vahvan tunnistamisen osalta ja maksupalveluntarjoajan vastuujärjestelmän osalta. Siksi lähitiedonsiirtoteknologiaa olisi pidettävä pikemmin maksuvälinetoimintona kuin varsinaisena maksuvälineenä.

(12) Direktiivin (EU) 2015/2366 mukaisessa ’maksuvälineen’ määritelmässä viitattiin ’henkilökohtaiseen laitteeseen’. Koska markkinoilla on ennalta maksettuja maksukortteja, joissa ei ole korttiin painettuna välineen haltijan nimeä, nämä kortit voisivat sen vuoksi jäädä maksuvälineen määritelmän ulkopuolelle. Siksi ’maksuvälineen’ määritelmää olisi muutettava siten, että sillä tarkoitetaan ’yksilöllisiä’ laitteita ’henkilökohtaisten’ sijaan, ja täsmennettävä, että ennalta maksetut maksukortit, joissa ei ole korttiin painettuna välineen haltijan nimeä, ovat maksuvälineitä. ***Myöskään vakuutustekninen tili, jota käytetään yksinomaan maksutapahtuman yhteydessä myönnetyn luottolimiitin takaisinmaksuun, ei saisi kuulua maksutilin määritelmän piiriin***.

(13) Niin kutsuttuja digitaalisia pass through -lompakoita, joihin liittyy olemassa olevan maksuvälineen, esimerkiksi maksukortin, tokenisaatio, on pidettävä teknisinä palveluina, ja ne olisi näin ollen jätettävä maksuvälineen määritelmän ulkopuolelle, koska tokenia itseään ei voida pitää maksuvälineenä vaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/751 2 artiklan 21 kohdassa tarkoitettuna maksusovelluksena ([7]). Eräitä muita digitaalisten lompakkojen ryhmiä, joihin kuuluvat ennakkomaksuverkkolompakot, kuten maksun useassa vaiheessa välittävät lompakot (staged wallet), joihin käyttäjät voivat tallettaa rahaa tulevia verkko-ostoksia varten, olisi pidettävä maksuvälineenä ja niiden myöntämistä maksupalveluna.

(14) Rahansiirto on maksupalvelu, joka tavallisesti perustuu maksajan käteissuoritukseen maksupalveluntarjoajalle, joka siirtää varat edelleen maksunsaajalle tai maksunsaajan puolesta toimivalle toiselle maksupalveluntarjoajalle ilman, että maksajan tai maksunsaajan nimiin perustetaan maksutiliä. Joissain jäsenvaltioissa supermarketit, kauppiaat ja muut vähittäismyyjät tarjoavat yleisölle mahdollisuuden käyttää palvelua muun muassa kaasu-, sähkö-, vesi- ja muiden tavanomaisten kotitalouslaskujen maksamiseen. Siksi näitä laskunmaksupalveluja olisi kohdeltava rahansiirtona.

(15) Varojen määritelmän olisi katettava kaikki vähittäiskäyttöön liikkeeseen lasketun keskuspankkirahan muodot, kuten setelit ja kolikot sekä mahdollinen tuleva digitaalinen keskuspankkiraha ja liikepankkiraha. Keskuspankin ja liikepankkien väliseen käyttöön liikkeeseen lasketun eli tukkukäyttöön tarkoitetun keskuspankkirahan ei tulisi kuulua määritelmän piiriin.

(16) Toukokuun 31 päivänä 2023 annetussa asetuksessa (EU) 2023/1114 vahvistetaan, että sähköisen rahan tokenit katsotaan sähköiseksi rahaksi. Siksi sähköisen rahan tokenit olisi sisällytettävä varojen määritelmään sähköisenä rahana.

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/751, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, korttipohjaisista maksutapahtumista veloitettavista siirtohinnoista (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 1).

(17) Direktiivin (EU) 2015/2366 täytäntöönpanon arvioinnissa ei havaittu selvää tarvetta muuttaa olennaisesti yhtäältä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/64/EY ([8]) ja direktiivissä (EU) 2015/2366 ja toisaalta direktiivissä 2009/110/EY säädettyjä maksulaitosten tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten toimiluvan myöntämis- ja voimassaoloehtoja. Näihin ehtoihin sisältyy jatkossakin vakavaraisuusvaatimukset, jotka on suhteutettu maksulaitosten, mukaan lukien sähköistä rahaa liikkeeseen laskevat ja sähköisen rahan palveluja tarjoavat laitokset, liiketoimintansa yhteydessä kohtaamiin operatiivisiin ja taloudellisiin riskeihin. Maksulaitostoimilupaa koskevan hakemuksen tueksi vaadittaviin asiakirjoihin on aiheellista lisätä toiminnan keskeytymisen varalta laadittava purkamissuunnitelma, joka suhteutetaan tulevan maksulaitoksen liiketoimintamalliin; kyseisen purkamissuunnitelman olisi asianmukaisesti tuettava sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaista toimintojen hallittua purkamista, muun muassa ulkoistettujen palveluntarjoajien, asiamiesten tai jakelijoiden hoitamien kriittisten toimintojen jatkuvuutta tai palauttamista. Jotta voidaan välttää toimiluvan myöntäminen sellaisia palveluja varten, joita maksulaitos ei tosiasiallisesti tarjoa, on tarpeen täsmentää, ettei maksulaitosta saisi velvoittaa hankkimaan toimilupaa sellaisia maksupalveluja varten, joita se ei aio tarjota.

(18) EPV:n tammikuussa 2023 julkaisemassa direktiivin (EU) 2015/2366 mukaisessa vertaisarvioinnissa ([9]) todettiin, että lupamenettelyn puutteet ovat johtaneet tilanteeseen, jossa hakijoihin kohdistuu maksulaitostoimiluvan tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksen toimiluvan vaatimusten osalta erilaisia valvontaodotuksia unionin eri puolilla ja että toisinaan toimiluvan myöntämisprosessi kestää liian kauan. Tasapuolisten toimintaedellytysten ja maksulaitostoimilupaa hakevien yritysten toimiluvan myöntämisprosessin yhdenmukaisuuden varmistamiseksi on aiheellista asettaa toimivaltaisille viranomaisille ***kahden*** kuukauden aikaraja, jonka kuluessa lupamenettely on saatava päätökseen sen jälkeen, kun kaikki päätöstä varten tarvittavat tiedot on vastaanotettu.

(19) Maksulaitosten hakumenettelyn yhdenmukaisuuden varmistamiseksi on aiheellista antaa EPV:lle valtuudet laatia toimilupaa koskevia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa käsitellään esimerkiksi seuraavia asioita: maksulaitostoimilupaa koskevassa hakemuksessa toimivaltaisille viranomaisille tarjottavat tiedot, yhteinen arviointimenetelmä toimilupien myöntämistä tai rekisteröintiä varten, mitä voidaan pitää ammatillista vastuuvakuutusta vastaavana vakuutena ja mitkä ovat ammatillisen vastuuvakuutuksen tai vastaavan vakuuden rahallisen korvauksen vähimmäismäärän määräämisessä käytettävät kriteerit. Siksi EPV:n olisi otettava huomioon kokemukset, jotka on saatu sen laatimien toimilupaa tai rekisteröintiä hakevien maksupalveluntarjoajien kansallisille toimivaltaisille viranomaisille tarjoamia tietoja koskevien ohjeiden ja ammatillisen vastuuvakuutuksen tai vastaavan vakuuden rahallisen korvauksen vähimmäismäärän määräämisessä käytettävien kriteerien soveltamista koskevien ohjeiden soveltamisesta.

(20) Maksulaitoksiin sovellettavan vakavaraisuuskehyksen olisi jatkossakin perustuttava siihen oletukseen, että näillä laitoksilla ei ole lupaa ottaa vastaan talletuksia maksupalvelunkäyttäjiltä ja että niillä on lupa käyttää maksupalvelunkäyttäjiltä saatuja varoja ainoastaan maksupalvelujen tarjoamiseen. Siten on aiheellista, että maksulaitoksiin sovellettavissa vakavaraisuusvaatimuksissa otetaan huomioon, että maksulaitosten toiminta on erikoistuneempaa ja rajoitetumpaa kuin luottolaitosten, joten siitä aiheutuu kapea-alaisempia ja helpommin seurattavia ja hallittavia riskejä kuin luottolaitosten laajemmassa toiminnassa ilmenevät riskit.

(21) Toimivaltaisten viranomaisten olisi maksulaitostoimilupaa koskevia hakemuksia käsitellessään kiinnitettävä erityistä huomiota hakemuksen osana toimitettuun hallintosuunnitelmaan. Maksulaitosten olisi puututtava huonosti suunniteltujen hallintojärjestelyjen mahdollisiin moitteetonta riskienhallintaa haittaaviin vaikutuksiin soveltamalla moitteetonta riskikulttuuria kaikilla tasoilla. Toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava sisäisten ohjaus- ja hallintojärjestelmien riittävyyttä. EPV:n on aiheellista hyväksyä sisäisiä ohjaus- ja hallintojärjestelmiä koskevat ohjeet ottaen huomioon maksulaitosten koon ja liiketoimintamallien vaihtelu ja noudattaen suhteellisuusperiaatetta.

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

([9]) Euroopan pankkiviranomainen, EBA/REP/2023/01, Peer Review Report on authorisation under PSD2.

(22) Vaikka lupavaatimuksissa on vahvistettu erityiset tieto- ja viestintäteknisiä turvavalvonta- ja hallintatoimenpiteitä koskevat säännöt maksupalvelujen tarjoamista koskevan toimiluvan saamista varten, nämä vaatimukset olisi yhdenmukaistettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/2554 ([10]) mukaisten vaatimusten kanssa.

(23) Maksutoimeksiantopalvelujen tarjoajat ja tilitietopalvelujen tarjoajat eivät pidä hallussaan asiakkaiden varoja, kun ne tarjoavat näitä palveluja. Sen vuoksi olisi kohtuutonta asettaa näille markkinatoimijoille omia varoja koskevia vaatimuksia. On kuitenkin tärkeää varmistaa, että maksutoimeksiantopalvelun ja tilitietopalvelun tarjoajat pystyvät täyttämään toimintaansa liittyvät velvollisuudet. Jotta voidaan varmistaa, että maksutoimeksianto- tai tilitietopalveluihin liittyvät riskit katetaan asianmukaisesti, on aiheellista vaatia, että näitä palveluja tarjoavilla maksulaitoksilla on joko ammatillinen vastuuvakuutus tai vastaava vakuus, ja edelleen täsmentää, mitä riskejä on tarpeen kattaa asetukseen XXX [maksupalveluasetus] sisältyvien vastuuta koskevien säännösten perusteella. Kun otetaan huomioon se, että tilitietopalvelujen ja maksutoimeksiantopalvelujen tarjoajilla on ollut vaikeuksia hankkia ammatillinen vastuuvakuutus, joka kattaa niiden toimintaan liittyvät riskit, on asianmukaista antaa näille laitoksille mahdollisuus korvata ammatillinen vastuuvakuutus 50 000 euron alkupääomalla, kuitenkin vain toimiluvan hakemisen tai rekisteröinnin yhteydessä. Tämä tilitietopalvelujen ja maksutoimeksiantopalvelujen tarjoajia koskeva joustavuus toimiluvan hakemisen tai rekisteröinnin yhteydessä ei kuitenkaan saisi rajoittaa sitä vaatimusta, jonka mukaan näiden palveluntarjoajien on otettava ammatillinen vastuuvakuutus ilman aiheetonta viivytystä toimiluvan tai rekisteröinnin saamisen jälkeen.

(24) Niihin riskeihin puuttumiseksi, jotka liittyvät määräosuuden hankkimiseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ([11]) tarkoitetusta maksulaitoksesta, on aiheellista vaatia, että hankinnasta ilmoitetaan asianmukaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

(25) Toimintaan liittyviin riskeihin varautumiseksi maksulaitoksilla on oltava riittävästi alkupääomaa sekä omia varoja. Kun otetaan huomioon se, että maksulaitoksilla on mahdollisuus harjoittaa laajasti erilaista tämän direktiivin piiriin kuuluvaa toimintaa, on asianmukaista mukauttaa yksittäisiin palveluihin liittyvän alkupääoman tasoa näiden palvelujen luonteen ja niihin liittyvien riskien mukaan.

(26) Kun otetaan huomioon se, että maksulaitoksiin sovellettavia alkuvaatimuksia ei ole mukautettu direktiivin 2007/64/EY hyväksymisen jälkeen, on aiheellista tehdä näihin vaatimuksiin inflaatiotarkistus. Niihin maksulaitoksiin sovellettavia pääomavaatimuksia, jotka tarjoavat ainoastaan maksutoimeksiantopalveluja, on kuitenkin sovellettu vasta direktiivin (EU) 2015/2366 voimaantulon jälkeen eikä näiden vaatimusten riittämättömyydestä ole ollut näyttöä, minkä vuoksi näitä vaatimuksia ei tulisi muuttaa.

(27) Vähittäismaksualan laajan liiketoimintamallikirjon vuoksi on perusteltua antaa mahdollisuus soveltaa erilaisia menetelmiä omien varojen laskemiseen, mutta niiden määrä ei saa kuitenkaan jäädä sovellettavaa alkupääomaa vähäisemmäksi.

(28) Tämä direktiivi noudattaa samaa lähestymistapaa kuin direktiivi (EU) 2015/2366, joka mahdollisti useiden menetelmien käyttämisen yhdistettyjen omia varoja koskevien vaatimusten laskentaa varten ja antoi valvontaviranomaiselle jonkin verran harkintavaltaa sen varmistamiseksi, että samoja riskejä kohdellaan samalla tavalla kaikkien maksupalveluntarjoajien osalta. Maksulaitosten edellisenä vuonna suorittamien maksujen määrän käyttäminen laitoksen omia varoja koskevan vaatimuksen laskennassa on useimmissa liiketoimintamalleissa tarkoituksenmukaisin ja eniten sovellettu omien varojen laskentamenetelmä. Näistä syistä ja yhdenmukaisuuden parantamiseksi ja tasapuolisen toimintaympäristön varmistamiseksi on aiheellista velvoittaa kansalliset toimivaltaiset viranomaiset määräämään, että maksulaitosten on käytettävä tätä menetelmää. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kuitenkin voida poiketa tästä periaatteesta ja edellyttää, että maksulaitokset soveltavat muita menetelmiä niiden liiketoimintamallien osalta, joissa maksutapahtumien määrä on pieni mutta arvo suuri. Tällaisia liiketoimintamalleja koskevan oikeusvarmuuden ja mahdollisimman suuren selkeyden varmistamiseksi on asianmukaista antaa EPV:lle valtuudet laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia.

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2554, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, finanssialan digitaalisesta häiriönsietokyvystä ja asetusten (EY) N:o 1060/2009, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 909/2014 ja (EU) 2016/1011 muuttamisesta (EUVL L 333, 27.12.2022, s. 1).

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

(29) Vaikka maksupalveluja ja sähköisen rahan palveluja tarjoavien maksulaitosten vakavaraisuusvaatimuksia pyritään yhtenäistämään, on aiheellista ottaa huomioon sähköisen rahan liikkeeseenlaskuliiketoiminnan ja sähköisen rahan liiketoiminnan harjoittamisen erityispiirteet ja antaa sähköistä rahaa liikkeeseen laskeville ja sähköisen rahan palveluja tarjoaville maksulaitoksille mahdollisuus soveltaa tarkoituksenmukaisempaa menetelmää omia varoja koskevien vaatimustensa laskemiseen.

(30) Jos sama maksulaitos toteuttaa maksutapahtuman sekä maksajan että maksunsaajan puolesta ja maksajalle on myönnetty luottojärjestely, on asianmukaista suojata varat maksunsaajan hyväksi, kun ne muodostavat maksunsaajan vaateen maksulaitosta kohtaan.

(31) Kun otetaan huomioon se, että tilitietopalvelujen ja maksutoimeksiantopalvelujen tarjoajien on ollut vaikea avata ja ylläpitää maksutilejä luottolaitoksissa, on tarpeen tarjota lisävaihtoehto käyttäjien varojen suojaamiseen eli mahdollisuus säilyttää näitä varoja keskuspankissa. Tämä mahdollisuus ei kuitenkaan saisi rajoittaa keskuspankin mahdollisuutta olla tarjoamatta tätä vaihtoehtoa orgaanisen lain perusteella. ***Jos keskuspankki hylkää kyseisen vaihtoehdon, se olisi perusteltava asianmukaisesti asianomaiselle maksulaitokselle***. Kun otetaan huomioon tarve suojata käyttäjien varoja ja välttää näiden varojen käyttö muuhun tarkoitukseen kuin maksupalvelujen ja sähköisen rahan palvelujen tarjoamiseen, on aiheellista vaatia, että maksupalvelunkäyttäjien varoja säilytetään erillään maksulaitoksen omista varoista. Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset maksupalveluja tarjoavien maksulaitosten ja sähköistä rahaa liikkeeseen laskevien ja sähköisen rahan palveluja tarjoavien maksulaitosten kesken, on aiheellista yhtenäistää käyttäjien varojen suojaamiseen sovellettavat järjestelmät mahdollisimman pitkälti siten, että samalla säilytetään sähköisen rahan erityispiirteet. Riskikeskittymä on merkittävä maksulaitoksiin kohdistuva riski, erityisesti tilanteessa, jossa varat on suojattu vain yhdessä luottolaitoksessa. Siksi on tärkeä varmistaa, että maksulaitokset välttävät riskikeskittymiä mahdollisuuksien mukaan. Tästä syystä EPV:lle olisi annettava tehtäväksi laatia asiakkaiden varojen suojaamiseen liittyvien riskien välttämistä koskevat tekniset sääntelystandardit.

***(31 a) Luottolaitos saattaa kieltäytyä avaamasta ja ylläpitämästä tiliä maksulaitokselle. Tämä olisi haitallista maksulaitosten riskien hajauttamista koskevan tavoitteen kannalta. Jos luottolaitos kieltäytyy avaamasta maksulaitokselle tiliä tai päättää lopettaa maksulaitoksen tilin, se olisi velvoitettava antamaan kyseiselle maksulaitokselle asianmukaisesti perusteltu vastaus ja kertomaan päätöksensä syyt.***

(32) Maksulaitosten olisi voitava harjoittaa muita toimintoja, jotka eivät kuulu tämän direktiivin piiriin, esimerkiksi operatiivisten ja niihin läheisesti liittyvien oheispalvelujen tarjoamista ja maksujärjestelmien ylläpitämistä tai muita liiketoimintoja, joista säädetään sovellettavassa unionin ja kansallisessa lainsäädännössä.

(33) Kun otetaan huomioon talletusten vastaanottamiseen liittyvät suuremmat riskit, on aiheellista kieltää maksupalveluja tarjoavia maksulaitoksia ottamasta vastaan talletuksia käyttäjiltä ja edellyttää, että ne käyttävät käyttäjiltä vastaanotettuja varoja ainoastaan maksupalvelujen tarjoamista varten. Sähköisen rahan palveluja tarjoavien maksulaitosten maksupalvelunkäyttäjiltä saatuja varoja ei tulisi pitää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([12]) 9 artiklassa tarkoitettuina talletuksina eikä muina yleisöltä vastaanotettuina takaisin maksettavina varoina.

(34) Jotta voidaan rajoittaa riskiä maksutilien käyttämisestä muihin tarkoituksiin kuin maksutapahtumien toteuttamiseen, on asianmukaista tarkentaa, että tarjotessaan yhtä tai useampaa maksupalvelua tai sähköisen rahan palvelua maksulaitoksilla olisi aina oltava maksutilejä, joita käytetään yksinomaan maksutapahtumiin.

(35) Maksulaitoksille on sallittava luottojen myöntäminen, mutta tähän toimintaan olisi sovellettava eräitä tiukkoja ehtoja. Siksi on asianmukaista säännellä luottojärjestelyjen ja luottokorttien muodossa tapahtuvaa maksulaitosten luoton myöntämistä, siltä osin kuin nämä palvelut helpottavat maksupalvelujen tarjoamista ▌. On asianmukaista sallia maksulaitoksille lyhytaikaisen luoton myöntäminen rajatylittävässä toiminnassa sillä edellytyksellä, että luotto jälleenrahoitetaan pääasiassa maksulaitoksen omilla varoilla ja muilla pääomamarkkinoilta peräisin olevilla varoilla eikä maksupalveluasiakkaiden puolesta hallinnoiduilla varoilla. Se ei kuitenkaan saisi estää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY ([13]) tai muun sellaisen asiaan liittyvän unionin säädöksen tai kansallisen toimenpiteen soveltamista, joka koskee kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä. Koska ”maksa nyt, maksa

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta.

([13]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

myöhemmin" -palvelut ovat luonteeltaan pääasiassa lainoja, niitä ei tule pitää maksupalveluina. Nämä palvelut kuuluvat direktiivin 2008/48/EY korvaavan uuden kulutusluottoja koskevan direktiivin piiriin. ***"Osta heti, maksa myöhemmin" -palveluja tarjoaviin yrityksiin sovelletaan kuitenkin tätä direktiiviä, jos ne tarjoavat mitä tahansa liitteessä I tarkoitettuja maksupalveluja.***

(36) Jotta voidaan varmistaa, että todisteita tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden noudattamisesta säilytetään kohtuullisen ajan, on asianmukaista edellyttää, että maksulaitokset säilyttävät kaikki asiaankuuluvat tiedot vähintään viiden vuoden ajan. Henkilötietoja ei saisi säilyttää pidempään kuin on tarpeen tämän tarkoituksen varmistamiseksi, ja mikäli toimilupa on peruutettu, tietoja ei saisi säilyttää pidempään kuin viiden vuoden ajan toimiluvan peruuttamisesta.

(37) Jotta voidaan varmistaa, ettei yritys tarjoa maksupalveluja tai sähköisen rahan palveluja ilman toimilupaa, on aiheellista velvoittaa kaikki yritykset, jotka aikovat tarjota maksupalveluja tai sähköisen rahan palveluja, hakemaan toimilupaa, ellei tässä direktiivissä säädetä toimiluvan sijaan rekisteröinnistä. Rahoitusjärjestelmien ja maksujärjestelmien vakauden ja eheyden varmistamiseksi ja kuluttajien suojaamiseksi tällaisten yritysten on lisäksi oltava sijoittautuneita jäsenvaltioon ja niitä on valvottava tehokkaasti. Tämän vaatimuksen olisi katettava myös sähköistä rahaa liikkeeseen laskevat maksulaitokset, koska sähköisen rahan laitosten mahdollisuuteen laskea liikkeeseen myös sähköisen rahan tokeneja liittyy merkittäviä uusia vakavaraisuusriskejä. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden osalta olisi edellytettävä oikeushenkilön sijoittautumista EU:hun, jotta näitä yhteisöjä voidaan valvoa tehokkaasti ja jotta toiminta olisi asetuksen (EU) 2023/1114 mukaista. Sähköisen rahan tokenit ovat yksi kryptovarojen muoto, joka voi laajentua mittakaavaltaan merkittävästi, ja niihin liittyvät riskit voivat vaikuttaa rahoitusvakauteen, rahapoliittiseen suvereniteettiin ja rahapolitiikkaan.

***(37 a) Jotta maksulaitokset voisivat todella tarjota rajatylittäviä palveluja, komission olisi tarjottava asiaa koskeva internetsivusto tai keskitetty asiointipiste, jossa on kaikki tiedot siitä, miten kussakin jäsenvaltiossa rekisteröidytään.***

(38) Sijoittautumisoikeuden väärinkäytön välttämiseksi ja sellaisten tapausten välttämiseksi, joissa maksulaitos sijoittautuu jäsenvaltioon ilman aikomusta harjoittaa toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa, on aiheellista edellyttää, että jäsenvaltiossa toimilupaa hakeva maksulaitos harjoittaa vähintään osaa maksupalveluliiketoiminnastaan kyseisessä jäsenvaltiossa. Laitoksen velvollisuudesta harjoittaa osaa liiketoiminnastaan kotimaassaan on säädetty jo direktiivissä (EU) 2015/2366, ja sitä on tulkittu hyvin vaihtelevasti; eräät kotimaat ovat vaatineet, että valtaosaa liiketoiminnasta on harjoitettava kotimaassa. "Osan" ***olisi tulkittava tarkoittavan*** vähempää kuin suurinta osaa laitoksen liiketoiminnasta, jotta säilytetään rajatylittävien palvelujen tarjoamista koskevan maksulaitosten vapauden tehokas vaikutus.

(39) Maksulaitos voi harjoittaa muita toimintoja kuin maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen tarjoamista. Jotta varmistetaan maksulaitoksen asianmukainen valvonta, on aiheellista antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille tarvittaessa mahdollisuus edellyttää erillisen yksikön perustamista maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen tarjoamista varten. Tällaisessa toimivaltaisen viranomaisen tekemässä päätöksessä olisi otettava huomioon mahdollinen kielteinen vaikutus, joka muihin liiketoimintoihin vaikuttavalla tapahtumalla voisi olla maksulaitoksen talouden vakauteen, tai mahdollinen kielteinen vaikutus tilanteessa, jossa maksulaitos ei pystyisi raportoimaan erikseen maksutoimintoihinsa, sähköiseen rahaan liittyvään toimintaansa ja muihin toimintoihinsa liittyvistä omista varoista.

(40) Maksulaitosten asianmukaisen jatkuvan valvonnan ja täsmällisten ja ajantasaisten tietojen saatavuuden varmistamiseksi on aiheellista edellyttää, että maksulaitokset ilmoittavat kansallisille toimivaltaisille viranomaisille kaikista liiketoimintansa muutoksista, jotka vaikuttavat toimiluvan osalta annettujen tietojen täsmällisyyteen; tämä koskee myös niihin uusiin asiamiehiin tai yksikköihin, joille toimintoja on ulkoistettu, liittyviä tietoja. Epäselvissä tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että saadut tiedot pitävät paikkansa.

(41) Jotta varmistetaan, että koko unionissa on yhtenäinen maksulaitosten toimilupien myöntämistä koskeva järjestelmä, on aiheellista vahvistaa yhdenmukaiset ehdot, joiden perusteella kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa maksulaitokselle myönnetyn toimiluvan.

(42) Kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saaneiden tai viranomaisessa rekisteröityjen maksulaitosten ja niiden asiamiesten, jakelijoiden ja sivukonttorien toiminnan avoimuuden lisäämiseksi sekä korkeatasoisen kuluttajansuojan varmistamiseksi unionissa on tarpeen varmistaa, että yleisö pääsee helposti tutustumaan maksupalveluja tarjoavien yritysten ja niihin liittyvien tuotemerkkien luetteloon, joka olisi sisällytettävä julkiseen kansalliseen rekisteriin.

(43) Jotta voidaan varmistaa, että toimiluvan saaneita tai rekisteröityjä maksulaitoksia tai yhteisöjä, joilla on kansallisen lain nojalla oikeus tarjota maksupalveluja tai sähköisen rahan palveluja, koskevat tiedot ovat saatavilla keskusrekisteristä koko unionissa, EPV:n olisi ylläpidettävä tällaista rekisteriä, jossa se julkaisee luettelon niiden yritysten nimistä, jotka ovat saaneet toimiluvan tai rekisteröityneet maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen tarjoamista varten. Mikäli tämä edellyttää henkilötietojen käsittelyä, asiamiehinä tai jakelijoina toimivia luonnollisia henkilöitä koskevien tietojen julkaiseminen unionin tasolla on tarpeen sen takaamiseksi, että sisämarkkinoilla toimii ainoastaan toimiluvan saaneita asiamiehiä ja jakelijoita, ja tämä on siten yleisen edun mukaista maksupalvelujen sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kannalta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden toimittamat tiedot kyseisistä yrityksistä, esimerkiksi niiden asiamiehiä, jakelijoita ja sivukonttoreita koskevat tiedot, ovat täsmällisiä ja ajantasaisia ja ne toimitetaan EPV:lle ilman aiheetonta viivytystä ja mahdollisuuksien mukaan automaattisesti. Siksi EPV:n olisi laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa eritellään tällaisten tietojen toimittamista koskevat menetelmät ja järjestelyt. Näiden teknisten sääntelystandardien luonnosten tarkoituksena on varmistaa tietojen yksityiskohtaisuus ja johdonmukaisuus. Näitä teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan EPV:n olisi otettava huomioon komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/411 soveltamisesta saadut kokemukset. Läpinäkyvyyden lisäämiseksi on asianmukaista, että toimitettaviin tietoihin sisältyvät kaikkien tarjottavien maksupalvelujen ja sähköisen rahan palvelujen tuotemerkit. Henkilötietojen julkaisemisessa on noudatettava voimassa olevia tietosuojasääntöjä. Jos henkilötietoja julkaistaan, on toteutettava asianmukaiset tietosuojaan liittyvät suojatoimet, joilla estetään tietojen tahaton laajempi jakaminen verkossa.

(44) Maksutoimeksianto- ja tilitietopalvelujen tarjoajien tarjoamien palvelujen läpinäkyvyyden ja niiden tunnettuuden lisäämiseksi on aiheellista, että EPV ylläpitää koneellisesti luettavaa luetteloa, joka sisältää perustiedot tällaisista yrityksistä ja niiden tarjoamista palveluista. Maksutoimeksianto- ja tilitietopalvelujen tarjoajat olisi pystyttävä tunnistamaan yksiselitteisesti luetteloon sisältyvien tietojen perusteella.

(45) Palvelujensa kattavuuden laajentamiseksi maksulaitosten voi olla tarpeen käyttää niiden puolesta maksupalveluja tarjoavia yhteisöjä, esimerkiksi asiamiehiä tai sähköisen rahan palvelujen tapauksessa jakelijoita. Lisäksi maksulaitokset voivat käyttää oikeuttaan sijoittautua sivukonttorien avulla vastaanottavaan jäsenvaltioon, joka on muu kuin niiden kotijäsenvaltio. Tällaisissa tapauksissa on aiheellista, että maksulaitos ilmoittaa kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki asiamiehiin, jakelijoihin ja sivukonttoreihin liittyvät asianmukaiset tiedot ja ilmoittaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille kaikista muutoksista ilman aiheetonta viivytystä. Jotta voidaan varmistaa läpinäkyvyys loppukäyttäjien kannalta, on lisäksi aiheellista, että maksulaitoksen puolesta toimivat asiamiehet, jakelijat tai sivukonttorit ilmoittavat tästä seikasta maksupalvelunkäyttäjille.

***(45 a) Kun hankkijat käyttävät asiamiestä maksupalvelujen tarjoamiseen, on huomattava, että asiamies toimii pääasiallisena maksupalveluntarjoajana vain yhden hankkijan puolesta eikä kaikkien maksupalvelunkäyttäjälle tarjottavien maksupalvelujen osalta.***

***(45 b) Jotta markkinatilanteen kehitys voidaan ottaa huomioon, sellaisia markkinapaikkoja ja alustoja, joita tukevat maksupalveluntarjoajat, jotka tarjoavat palveluja näille markkinapaikoille ja alustoille siten, etteivät ne valvo eivätkä pidä hallussaan kolmansien osapuolten varoja, ei saisi oletusarvoisesti pitää maksupalveluntarjoajien asiamiehinä.***

(46) Liiketoimintaansa harjoittaessaan maksulaitosten voi olla tarpeen ulkoistaa operatiivisia toimintoja osassa toimintaansa. Jotta voidaan varmistaa, ettei tämä vaikuta haitallisesti maksulaitoksen toimilupaa koskevien vaatimusten tai muiden tämän direktiivin nojalla sovellettavien vaatimusten jatkuvaan noudattamiseen, on aiheellista vaatia maksulaitosta ilmoittamaan kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä aikomuksestaan ulkoistaa operatiivisia toimintojaan sekä niitä yksikköjä koskevista mahdollisista muutoksista, joille toimintoja ulkoistetaan.

(47) Operatiivisten toimintojen ulkoistamisesta aiheutuvien mahdollisten riskien asianmukaisen hallinnan varmistamiseksi on aiheellista edellyttää, että maksulaitokset toteuttavat kohtuulliset toimet varmistaakseen, ettei tällainen ulkoistaminen riko tämän direktiivin vaatimuksia. Maksulaitoksilla on oltava täysin vastuu työntekijöidensä tai asiamiestensä, jakelijoidensa tai ulkoistetun yksikön toiminnasta.

(48) Tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisen lainsäädännön säännösten tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi nimettävä maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja toiminnan valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaisille viranomaisille annetaan tarvittavat valtuudet ja resurssit, henkilöstö mukaan lukien, jotta ne voivat hoitaa tehtäviään asianmukaisesti.

(49) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa maksulaitoksia asianmukaisesti, on aiheellista antaa näille viranomaisille tutkinta- ja valvontavaltuudet ja mahdollisuus määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Samasta syystä on aiheellista antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet pyytää tietoja, suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia ja antaa suosituksia, ohjeita ja sitovia hallinnollisia päätöksiä. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava maksulaitoksen toimiluvan keskeyttämistä tai peruuttamista koskevat kansalliset säännökset***, jotka on yhdenmukaistettu tämän direktiivin säännösten mukaisesti***. Jäsenvaltioiden olisi annettava toimivaltaisille viranomaisilleen valtuudet määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä, joiden nimenomaisena tarkoituksena on lopettaa maksupalveluliiketoiminnan valvontaa tai harjoittamista koskevien säännösten rikkomiset.

(50) Maksualan mahdollisten liiketoimintamallien laajan kirjon vuoksi on aiheellista antaa tiettyä valvontaa koskevaa harkintavaltaa, jotta varmistetaan, että samoja riskejä kohdellaan samalla tavalla ***kaikissa jäsenvaltioissa***.

(51) Valvoessaan maksulaitosten velvollisuuksien noudattamista toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä valvontavaltuuksiaan perusoikeuksia, kuten yksityisyyttä koskevaa oikeutta, kunnioittaen. Rajoittamatta riippumattoman viranomaisen (kansallisen tietosuojaviranomaisen) suorittamaa valvontaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti jäsenvaltioilla olisi oltava käytössään riittävät ja tehokkaat suojatoimet, silloin kun on olemassa riski, että näiden valtuuksien käyttö voisi johtaa väärinkäyttöön ja mielivaltaisuuteen, mikä voi merkitä vakavaa puuttumista tällaisten oikeuksien käyttöön, esimerkiksi edellyttämällä tarpeen vaatiessa kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaisen ennakolta antamaa lupaa.

(52) Yksilöiden ja yritysten oikeuksien suojaamiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki henkilöt, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, ovat salassapitovelvollisia.

(53) Maksulaitosten toiminta voi ulottua rajojen yli ja olla merkityksellistä eri toimivaltaisten viranomaisten kannalta sekä EPV:n, Euroopan keskuspankin ja kansallisten keskuspankkien kannalta, kun ne toimivat raha- ja valvontaviranomaisina. Siksi on aiheellista tukea niiden tehokasta yhteistyötä ja tietojenvaihtoa. Tietojenvaihtojärjestelyjen olisi oltava täysin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 ([14]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/1725 ([15]) säädettyjen tietosuojasääntöjen mukaiset.

(54) Mikäli toimivaltaisten viranomaisten välisen rajatylittävän yhteistyön yhteydessä ilmenee erimielisyyksiä, näiden toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava pyytää apua EPV:ltä, ja tämän olisi ratkaistava asia ilman aiheetonta viivytystä. EPV:n olisi voitava avustaa toimivaltaisia viranomaisia sopimukseen pääsemisessä myös omasta aloitteestaan.

(55) Maksulaitoksen, joka käyttää sijoittautumisoikeuttaan tai vapautta tarjota palveluja, olisi toimitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki asianmukaiset tiedot liiketoiminnastaan ja ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle siitä, missä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioissa maksulaitos aikoo harjoittaa toimintaa, aikooko se käyttää sivukonttoreita, asiamiehiä tai jakelijoita ja aikooko se ulkoistaa toimintoja.

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

(56) Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyön ja maksulaitosten tehokkaan valvonnan helpottamiseksi sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden hyödyntämisen yhteydessä on aiheellista, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset välittävät tietoja vastaanottavalle jäsenvaltiolle. Kolmenvälisissä toimilupatilanteissa (triangular passporting), joissa valtiossa A toimiluvan saanut maksulaitos käyttää valtiossa B toimivaa välittäjää, esimerkiksi asiamiestä, jakelijaa tai sivukonttoria, tarjotakseen maksupalveluja kolmannessa valtiossa C, vastaanottavaa jäsenvaltiota olisi pidettävä valtiona, jossa palveluja tarjotaan loppukäyttäjille. Kun otetaan huomioon toimivaltaisten viranomaisten rajatylittävän yhteistyön haasteet, on aiheellista, että EPV laatii yhteistyötä ja tietojenvaihtoa koskevat teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa otetaan huomioon komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/2055 ([16]) soveltamisesta saadut kokemukset.

(57) Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että niiden alueella toimivat maksulaitokset, joiden päätoimipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, raportoivat niille määräajoin niiden alueella harjoittamastaan toiminnasta tiedonsaantia tai tilastointia varten. Mikäli nämä maksulaitokset toimivat sijoittautumisoikeuden nojalla, vastaanottavan jäsenvaltion tai vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava edellyttää, että näitä tietoja käytetään myös asetuksen XXX [maksupalveluasetus] noudattamisen valvontaa varten. Tämän olisi koskettava myös tilanteita, joissa maksulaitos ei ole sijoittautunut vastaanottavaan jäsenvaltioon tai vastaanottaviin jäsenvaltioihin mutta tarjoaa palveluja yhdessä tai useammassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella. Jotta toimivaltaisten viranomaisten olisi helpompi valvoa asiamiesten, välittäjien tai sivukonttorien verkostoa, on aiheellista, että jäsenvaltiot, joissa asiamiehet, jakelijat tai sivukonttorit toimivat, voivat edellyttää, että maksulaitoksen emoyhteisö nimeää keskitetyn yhteyspisteen jäsenvaltioiden alueelle. ***Jos jäsenvaltio asettaa tällaisen edellytyksen, kunkin maksulaitoksen olisi nimettävä kustakin jäsenvaltiosta vain yksi keskitetty yhteyspiste.*** EPV:n olisi laadittava sääntelystandardeja, joissa vahvistetaan perusteet sen määrittämiseksi, milloin keskitetyn yhteyspisteen nimeäminen on asianmukaista ja mitkä sen toimintojen olisi oltava. Tässä yhteydessä EPV:n olisi otettava huomioon komission delegoitujen asetusten (EU) 2021/1722 ([17]) ja (EU) 2020/1423 ([18]) soveltamisesta saadut kokemukset. Keskitetyn yhteyspisteen nimeämistä koskevan vaatimuksen olisi oltava oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään, joka on asianmukainen yhteydenpito ja tietojen ilmoittaminen asetuksen XXX [maksupalveluasetus] asiaankuuluvien säännösten noudattamisesta vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

(58) Erityisen kiireisissä tilanteissa, joissa tarvitaan välittömiä toimia vastaanottavassa jäsenvaltiossa olevien maksupalvelunkäyttäjien yhteiseen etuun kohdistuvan vakavan uhan, kuten laajamittaisen petoksen, torjumiseksi, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava toteuttaa varotoimenpiteitä vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välisen rajatylittävän yhteistyön rinnalla ja siihen asti, kun kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on toteuttanut toimenpiteitä. Näiden toimenpiteiden olisi oltava asianmukaisia, oikeasuhteisia tarkoitukseensa nähden, syrjimättömiä ja luonteeltaan väliaikaisia. Kaikkien toimenpiteiden olisi oltava asianmukaisesti perusteltuja. Asianomaisen maksulaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja muille asianomaisille viranomaisille, kuten komissiolle ja EPV:lle, olisi ilmoitettava niistä ennakolta tai, jos se ei ole erityisen kiireisen tilanteen vuoksi mahdollista, ilman aiheetonta viivytystä.

(59) On tärkeää varmistaa, että kaikki maksupalveluja tarjoavat yhteisöt saatetaan tiettyjen oikeudellisten ja sääntelyyn liittyvien vähimmäisvaatimusten piiriin. Tämän vuoksi on toivottavaa edellyttää, että kaikkien maksupalveluja tarjoavien henkilöiden henkilöllisyys ja olinpaikka rekisteröidään, mukaan lukien sellaisten henkilöiden, esimerkiksi eräiden pienten maksulaitosten, osalta, jotka eivät pysty täyttämään kaikkia maksulaitostoimiluvan myöntämisehtoja. Tällainen lähestymistapa noudattaa rahanpesunvastaisen toimintaryhmän suosituksen 14 periaatteita, joiden mukaan on tarpeen säätää mekanismista, jolla sellaisia maksupalveluntarjoajia, jotka eivät pysty

([16]) Komission delegoitu asetus (EU) 2017/2055, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 täydentämisestä maksulaitosten sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttöön liittyvää toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä ja tietojenvaihtoa koskevien teknisten sääntelystandardien osalta (EUVL L 294, 11.11.2017, s. 1).

([17]) Komission delegoitu asetus (EU) 2021/1722, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 täydentämisestä maksupalvelujen rajatylittävää tarjoamista harjoittavien maksulaitosten ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten valvonnan yhteydessä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön ja tietojenvaihdon puitteita koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 343, 28.9.2021, s. 1).

([18]) Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1423, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, jotka koskevat perusteita keskitettyjen yhteyspisteiden nimeämiseksi maksupalvelujen alalla ja näiden keskitettyjen yhteyspisteiden tehtäviä (EUVL L 328, 9.10.2020, s. 1).

täyttämään kaikkia kyseisen suosituksen ehtoja, voidaan kuitenkin kohdella maksulaitoksina. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi, silloinkin kun tällaiset yhteisöt jätetään toimiluvan myöntämisehtojen soveltamisalan ulkopuolelle kokonaan tai osittain, voitava kirjata nämä henkilöt maksulaitosrekisteriin. On kuitenkin tärkeää asettaa mahdollisuudelle jättää lupamenettelyn soveltamisalan ulkopuolelle tiukat vaatimukset, jotka liittyvät maksutapahtumien arvoon. Soveltamisalan ulkopuolelle jättämisen hyväkseen saavilla yhteisöillä ei saisi olla sijoittautumisoikeutta tai palvelujen tarjoamisvapautta, eivätkä ne saisi välillisesti käyttää näitä oikeuksia osallistuessaan maksujärjestelmään.

(60) Pieniä maksulaitoksia koskeviin mahdollisiin poikkeuksiin liittyvän läpinäkyvyyden varmistamiseksi on aiheellista velvoittaa jäsenvaltiot ilmoittamaan tällaisista päätöksistä komissiolle.

(61) Toteutetun toiminnan erityisluonne ja tilitietopalvelujen tarjoamiseen liittyvät riskit huomioon ottaen on asianmukaista säätää tilitietopalvelun tarjoajia koskevasta erityisestä vakavaraisuusjärjestelystä niin, että täysimittaisen toimilupajärjestelmän sijaan tarpeen täyttäisi kevyempi rekisteröintivaatimus ja toimivaltaisen viranomaisen valvontatehtävässään tarvitsemien asiakirjojen ja tietojen toimittaminen. Tilitietopalvelujen tarjoajien olisi sallittava tarjota palveluja rajatylittävältä pohjalta ja hyödyntää toimilupaa (”passporting”) koskevia sääntöjä.

(62) Jotta voidaan edelleen parantaa käteisen saatavuutta, mikä on yksi komission ensisijaisista tavoitteista, vähittäiskauppiaille olisi annettava mahdollisuus tarjota fyysisissä toimipaikoissaan käteisen rahan luovutuspalveluja myös ilman asiakkaan tekemää ostosta niin, ettei vähittäiskauppiaan tarvitsisi hankkia maksulaitostoimilupaa tai rekisteröintiä tai toimia maksulaitoksen asiamiehenä. Näihin käteisen rahan luovutuspalveluihin pitäisi kuitenkin liittyä velvollisuus ilmoittaa asiakkaalle mahdollisista perittävistä maksuista. Vähittäiskauppiaiden olisi tarjottava näitä palveluja vapaaehtoisesti ja vähittäiskauppiaan saatavilla olevan käteisen rahan mukaan. Pankkiautomaattipalvelujen tarjoajien, jotka eivät tarjoa maksutilejä, ja käteisnostoja ilman ostosta tarjoavien vähittäiskauppiaiden välisen epäreilun kilpailun ehkäisemiseksi ja sen varmistamiseksi, ettei käteinen raha lopu myymälöistä äkillisesti, on aiheellista asettaa tapahtumakohtainen ***100*** euron enimmäismäärä ***tai sitä vastaava määrä kyseisen jäsenvaltion valuutassa***. ***Kyseistä palvelua tarjottaessa asiakkaiden olisi varmennettava maksutapahtuma, ja vähittäiskauppiaiden olisi varmistettava, ettei maksutapahtuma ole anonyymi.***

(63) Direktiivien 2007/64/EY ja (EU) 2015/2366 soveltamisalan ulkopuolelle on jätetty ehdollisesti eräiden pankkiautomaattipalvelujen tarjoajien tarjoamat maksupalvelut. Tämä poikkeus on edistänyt pankkien pankkiautomaattipalveluja täydentävien riippumattomien pankkiautomaattipalvelujen kasvua monissa jäsenvaltioissa, erityisesti harvaan asutuilla alueilla. Sen soveltaminen on kuitenkin osoittautunut vaikeaksi sen kattamiin yhteisöihin liittyvän monitulkintaisuuden vuoksi. Ongelman korjaamiseksi on aiheellista tarkentaa, että aikaisemmin soveltamisen ulkopuolelle suljetut pankkiautomaattipalvelujen tarjoajat ovat niitä, jotka eivät tarjoa maksutilipalveluja. Kun otetaan huomioon tällaisten pankkiautomaattipalvelujen tarjoajien toimintaan liittyvät vähäiset riskit, niihin on aiheellista soveltaa kyseisiin riskeihin mukautettua erityistä vakavaraisuusjärjestelyä, jolloin tarvitaan vain rekisteröintijärjestelmä, sen sijaan, että suljettaisiin nämä toimijat kokonaan soveltamisalan ulkopuolelle.

(64) Palveluntarjoajat, jotka pyrkivät hyötymään direktiivin (EU) 2015/2366 soveltamisalan ulkopuolelle jättämisestä, eivät useinkaan ole konsultoineet viranomaisia siitä, kuuluuko niiden toiminta kyseisen direktiivin soveltamisalaan vai ei, vaan ovat usein luottaneet omiin arvioihinsa. Tämä on johtanut tiettyjen soveltamisalan ulkopuolelle jättämisten erilaiseen soveltamiseen jäsenvaltioissa. Vaikuttaa myös siltä, että maksupalveluntarjoajat ovat saattaneet käyttää joitakin soveltamisalan ulkopuolelle jättämisiä muokatakseen liiketoimintamallejaan, jotta niiden tarjoamat maksutoiminnot jäisivät tuon direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä voi kasvattaa maksupalvelunkäyttäjien riskejä ja johtaa erilaisiin maksupalveluntarjoajien toimintaolosuhteisiin sisämarkkinoilla. Palveluntarjoajat olisi tästä syystä velvoitettava ilmoittamaan asiaankuuluvat toiminnot toimivaltaisille viranomaisille niin, että toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida, täyttyvätkö asiaan liittyvissä säännöksissä säädetyt edellytykset, ja varmistaa, että sääntöjä tulkitaan yhdenmukaisesti kaikkialla sisämarkkinoilla. Erityisesti kaikkien kynnysarvon noudattamiseen perustuvien soveltamisalan ulkopuolelle jättämisten osalta olisi säädettävä ilmoitusmenettelystä, jotta varmistetaan erityisvaatimusten noudattaminen. Lisäksi on tärkeää, että tähän direktiiviin sisällytetään vaatimus, jonka mukaan mahdollisten maksupalveluntarjoajien on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille toiminnoista, joita ne tarjoavat asetuksen XXX [maksupalveluasetus] mukaisten arviointiperusteiden mukaisen rajallisen verkon puitteissa, jos maksutapahtumien arvo ylittää tietyn kynnysarvon. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, voidaanko näin ilmoitettuja toimintoja pitää toimintoina, joita tarjotaan rajallisen verkon puitteissa, sen arvioimiseksi, pitäisikö niiden jäädä jatkossakin soveltamisalan ulkopuolelle.

(65) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti inflaation huomioon ottamiseksi tehtävän summien päivittämisen osalta. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(66) Sovellettavien vaatimusten johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komission olisi voitava hyödyntää EPV:n asiantuntemusta ja tukea, ja EPV:lle olisi annettava tehtäväksi laatia ohjeet ja teknisten sääntelystandardien luonnokset. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset. Nämä erityistehtävät ovat täysin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 ([19]) säädettyjen EPV:n aseman ja tehtävien mukaisia.

***(66 a) EPV:n olisi koordinoitava vähintään kerran vuodessa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyöfoorumia, jotta voidaan helpottaa tässä direktiivissä vahvistettujen säännösten saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpanoon ja täytäntöönpanon valvontaan liittyvää lisäyhdenmukaistamista.***

(67) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla jatkaa maksupalvelujen sisämarkkinoiden yhdentymistä itsenäisesti, koska se edellyttää eri jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin tällä hetkellä sisältyvien erilaisten sääntöjen yhdenmukaistamista, joka voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla; sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(68) Tähän direktiiviin ei sisälly maksujärjestelmiä tai maksujärjestelyjä koskevia toimilupavaatimuksia, jotta vältetään päällekkäisyydet vähittäismaksujärjestelmiä, esimerkiksi systeemisesti merkittäviä maksujärjestelmiä ja muita järjestelmiä, koskevan eurojärjestelmän valvontakehyksen sekä eurojärjestelmän uuden PISA-kehyksen ja kansallisten keskuspankkien valvontatehtävien kanssa. Tämän direktiivin soveltamisalaan ei myöskään kuulu teknisten palvelujen tarjoaminen, esimerkiksi digitaalisten lompakkojen käsittely tai ylläpitäminen. Kun otetaan huomioon maksualan innovaatiotahti ja mahdollinen uusien riskien ilmeneminen, on tarpeen, että komissio kiinnittää tämän direktiivin tulevassa uudelleentarkastelussaan erityistä huomiota tähän kehitykseen ja arvioi, olisiko direktiivin soveltamisalaa laajennettava kattamaan uudet palvelut ja yhteisöt.

(69) Oikeusvarmuuden vuoksi on aiheellista tehdä siirtymäjärjestelyjä, jotka mahdollistavat sen, että yritykset, jotka ovat ennen tämän direktiivin voimaantuloa aloittaneet direktiivin (EU) 2015/2366 saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun kansallisen lainsäädännön mukaisen maksulaitostoiminnan, voivat jatkaa toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa määrätyn ajan.

(70) Oikeusvarmuuden vuoksi olisi sovittava siirtymäjärjestelyistä, joilla varmistetaan, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset, jotka ovat aloittaneet toimintansa direktiivin 2009/110/EY saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä annettujen säännösten mukaisesti, voivat edelleen jatkaa kyseistä toimintaa jäsenvaltiossa määrätyn ajan. Kyseisen ajan olisi oltava pidempi niiden sähköisen rahan liikkeellelaskijoiden osalta, joille on myönnetty poikkeus direktiivin 2009/110/EY 9 artiklan mukaisesti.

I

([19]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

(72) Täsmennys siitä, että osallistujat voivat toimia keskusvastapuolena, selvitysosapuolena tai selvitysyhteisönä tai hoitaa kaikkia edellä mainittuja tehtäviä tai osaa niistä, olisi palautettava direktiiviin 98/26/EY, jotta varmistetaan, että jäsenvaltioissa on asiasta sama käsitys. Lisäksi direktiiviin olisi palautettava säännös, joka koskee jäsenvaltioille annettavaa mahdollisuutta pitää epäsuorasti järjestelmään osallistujaa järjestelmään osallistujana ja soveltaa tällaiseen epäsuoraan osallistujaan direktiivin 98/26/EY säännöksiä, mikäli tämä on systeemisen riskin vuoksi aiheellista. Jotta voidaan varmistaa, ettei tämä rajoita sen osallistujan vastuuta, jonka kautta epäsuora osallistuja välittää siirtomääräyksiä järjestelmään, ja oikeusvarmuuden takaamiseksi tämä olisi kuitenkin ilmaistava kyseisessä direktiivissä selvästi.

(73) Kuluttajilla olisi oltava oikeus valvoa oikeuksiensa toteutumista tietojen käyttäjille ja tietojen haltijoille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 20../… [rahoitusdatan saatavuusasetus] ([20])nojalla asetettujen velvoitteiden osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 ([21]) mukaisten edustajakanteiden avulla. Tätä varten tässä direktiivissä olisi säädettävä, että direktiiviä (EU) 2020/1828 sovelletaan sellaisiin tietojen käyttäjiä tai haltijoita vastaan nostettaviin edustajakanteisiin, jotka perustuvat siihen, että tietojen käyttäjät tai haltijat ovat rikkoneet asetuksen (EU) 20../…. [rahoitusdatan saatavuusasetus] säännöksiä, ja kyseiset rikkomiset aiheuttavat haittaa tai saattavat aiheuttaa haittaa kuluttajien yhteisille eduille. Kyseisen direktiivin liitettä olisi sen vuoksi muutettava. Jäsenvaltioiden tehtävänä on varmistaa, että tämä muutos on otettu huomioon niiden direktiivin (EU) 2020/1828 mukaisesti hyväksytyissä kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä.

(74) Paremman sääntelyn periaatteiden mukaisesti tätä direktiiviä olisi tarkasteltava uudelleen tavoitteiden saavuttamisen tuloksellisuuden ja tehokkuuden osalta, kuten liitteenä olevassa vaikutustenarvioinnissa on esitetty. Uudelleentarkastelu olisi tehtävä riittävän ajan kuluttua ***tämän direktiivin soveltamispäivän*** jälkeen, jotta uudelleentarkastelu voidaan tehdä asianmukaisen näytön perusteella. Viisi vuotta katsotaan sopivaksi jaksoksi. Vaikka uudelleentarkastelussa olisi tarkasteltava koko direktiiviä, erityishuomiota olisi kiinnitettävä tiettyihin aihepiireihin eli maksulaitosten varojen ▌suojaamiseen ***sekä tämän direktiivin nojalla toimiluvan saaneiden maksupalvelun-tarjoajien määrään ja markkinaosuuteen***, johon komission 18 päivänä huhtikuuta 2023 ehdottamilla säännöillä ([22]) voi olla vaikutusta, sillä jos säännöt hyväksytään, niillä muutettaisiin talletusten vakuusjärjestelmistä 16 päivänä huhtikuuta 2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/49/EU. Tämän direktiivin soveltamisalan osalta uudelleentarkastelu on kuitenkin aiheellista tehdä aikaisemmin eli kolmen vuoden kuluttua ***Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) [.../...] (maksupalveluasetus) ([23])*** voimaantulosta, kun otetaan huomioon tälle aiheelle asetuksessa (EU) 2022/2554 annettu painoarvo. Tässä soveltamisalan uudelleentarkastelussa olisi tarkasteltava sekä mahdollista maksupalvelujen luettelon laajentamista kattamaan esimerkiksi maksujärjestelmien ja maksujärjestelyjen toteuttamat palvelut sekä eräiden tällä hetkellä ***soveltamisalan*** ulkopuolelle jätettyjen teknisten palvelujen***, kuten digitaalisten lompakkojen,*** mahdollista sisällyttämistä soveltamisalaan.

(75) Direktiiviin (EU) 2015/2366 ja direktiiviin 2009/110/EY tarvittavien muutosten suuren määrän vuoksi molemmat direktiivit on aiheellista kumota ja korvata tällä direktiivillä.

(76) Kaikessa tämän direktiivin yhteydessä suoritettavassa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava asetusta (EU) 2016/679 ja asetusta (EU) 2018/1725. Siksi asetuksen (EU) 2016/679 ja asetuksen (EU) 2018/1725 mukaiset valvontaviranomaiset vastaavat tämän direktiivin yhteydessä suoritettavan henkilötietojen käsittelyn valvonnasta. Saattaessaan tätä direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy henkilötietojen käsittelyä koskevat tietosuojaan liittyvät toimenpiteet.

(77) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EU) 2018/1725 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon ***22 päivänä elokuuta 2023***.

([20]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 20../… rahoitustietojen saatavuutta koskevasta kehyksestä ja asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010, (EU) N:o 1095/2010 ja (EU) 2022/2554 muuttamisesta.

([21]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2020/1828, annettu 25 päivänä marraskuuta 2020, kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi nostettavista edustajakanteista ja direktiivin 2009/22/EY kumoamisesta (EUVL L 409, 4.12.2020, s. 1).

([22]) COM(2023)228 final.

***([23]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) [.../...], annettu [...], maksupalveluista sisämarkkinoilla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L...).***

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

## I OSASTO

## KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

*1 artikla*

### Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat:

a) maksulaitosten oikeutta harjoittaa maksupalvelujen ja sähköisen rahan palvelujen tarjoamistoimintaa unionissa;

b) valvontavaltuuksia ja -välineitä maksulaitosten valvontaa varten.

2. Jäsenvaltiot voivat sulkea direktiivin 2013/36/EU 2 artiklan 5 kohdan 4–23 alakohdassa tarkoitetut laitokset tämän direktiivin kaikkien tai sen joidenkin säännösten soveltamisalan ulkopuolelle.

3. Ellei toisin mainita, kaikkien viittausten maksupalveluihin on tässä direktiivissä katsottava tarkoittavan maksupalveluja ja sähköisen rahan palveluja.

4. Ellei toisin mainita, kaikkien viittausten maksupalveluntarjoajiin on tässä direktiivissä katsottava tarkoittavan maksupalvelujen ja sähköisen rahan palvelujen tarjoajia.

*2 artikla*

### Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ’kotijäsenvaltiolla’ jompaakumpaa seuraavista:

   a) jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajan sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee; tai

   b) jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajan päätoimipaikka sijaitsee, jos sillä ei sen oman kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa;

2) ’vastaanottavalla jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, joka ei ole kotijäsenvaltio ja jossa maksupalveluntarjoajalla on asiamies, jakelija tai sivukonttori taikka jossa se tarjoaa maksupalveluja;

3) ’maksupalvelulla’ mitä tahansa liitteessä I mainittua liiketoimintaa;

4) ’maksulaitoksella’ oikeushenkilöä, jolle on 13 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen tarjoamiseen kaikkialla unionissa;

5) ’maksutapahtumalla’ maksajan antamaan tai tämän puolesta annettuun taikka maksunsaajan antamaan tai tämän puolesta annettuun maksutoimeksiantoon perustuvaa toimenpidettä, jossa on kyse varojen tallettamisesta, siirtämisestä tai nostamisesta, maksajan ja maksunsaajan välisistä maksun perustana olevista velvoitteista riippumatta;

6) ’maksutapahtuman toteuttamisella’ prosessia, joka alkaa maksutapahtuman käynnistämisen päätökseen saattamisen jälkeen ja päättyy, kun talletetut, nostetut tai siirretyt varat ovat maksunsaajan käytettävissä;

7) ’maksujärjestelmällä’ varojensiirtojärjestelmää, jossa on viralliset ja vakioidut järjestelyt ja yhteiset säännöt maksutapahtumien käsittelylle, selvitykselle tai katteensiirrolle;

8) ’maksujärjestelmäoperaattorilla’ oikeushenkilöä, joka on oikeudellisesti vastuussa maksujärjestelmän toiminnasta;

9) ’maksajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka tekee maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tekee maksutoimeksiannon;

10) ’maksunsaajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on tarkoitettu maksutapahtuman kohteena olevien varojen vastaanottajaksi;

11) ’maksupalvelunkäyttäjällä’ luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua tai sähköisen rahan palvelua joko maksajan tai maksunsaajan tai molempien ominaisuudessa;

12) ’maksupalveluntarjoajalla’ asetuksen XXX [maksupalveluasetus] 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laitosta tai luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jotka kuuluvat soveltamatta jättämisen piiriin tämän direktiivin 34, 36 ja 38 artiklan nojalla;

13) ’maksutilillä’ maksupalveluntarjoajan ylläpitämää yhden tai useamman maksupalvelunkäyttäjän nimissä olevaa tiliä, jota käytetään yhden tai useamman maksutapahtuman toteuttamiseen ja jonka avulla voidaan lähettää varoja kolmansille osapuolille ja vastaanottaa varoja kolmansilta osapuolilta;

14) ’maksutoimeksiannolla’ mitä hyvänsä maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;

15) ’maksuvälineellä’ yksilöllistä laitetta tai laitteita ja/tai menettelytapoja, joista maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja ovat sopineet keskenään ja joita käytetään maksutapahtuman käynnistämiseen;

16) ’tiliä ylläpitävällä maksupalveluntarjoajalla’ maksupalveluntarjoajaa, joka tarjoaa maksajalle maksutilejä ja hoitaa niitä;

17) ’maksutoimeksiantopalvelulla’ maksutoimeksiannon käynnistämiseksi maksajan tai maksunsaajan pyynnöstä toteutettavaa palvelua toisen maksupalveluntarjoajan hallussa olevan maksutilin osalta;

18) ’tilitietopalvelulla’ verkkopalvelua, jonka kautta kerätään joko suoraan tai teknisen palveluntarjoajan välityksellä tietoa yhdestä tai useammasta maksutilistä, jotka maksupalvelunkäyttäjällä on yhden tai usean tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan hallussa, ja kootaan nämä tiedot;

19) ’maksutoimeksiantopalvelujen tarjoajalla’ maksupalveluntarjoajaa, joka tarjoaa maksutoimeksiantopalveluja;

20) ’tilitietopalvelun tarjoajalla’ maksupalveluntarjoajaa, joka tarjoaa tilitietopalveluja;

21) ’kuluttajalla’ luonnollista henkilöä, jonka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat maksupalvelusopimukset eivät liity hänen elinkeinon, liiketoiminnan tai ammatin harjoittamiseensa;

22) ’rahansiirrolla’ maksupalvelua, jossa maksajalta vastaanotetaan varoja ilman maksutilin perustamista maksajan tai maksunsaajan nimiin ja jonka yksinomaisena tarkoituksena on siirtää vastaava summa maksunsaajalle tai muulle maksunsaajan puolesta toimivalle maksupalveluntarjoajalle tai jossa varat vastaanotetaan maksunsaajan puolesta ja asetetaan tämän käyttöön;

23) ’varoilla’ vähittäiskäyttöön liikkeeseen laskettua keskuspankkirahaa, tilirahaa ja sähköistä rahaa;

24) ’teknisellä palveluntarjoajalla’ sellaista palveluntarjoajaa, ***joka palveluillaan tukee*** maksupalvelujen ***tarjoamista saamatta*** siirrettäviä varoja missään vaiheessa haltuunsa;

25) ’arkaluonteisilla maksutiedoilla’ tietoja, joita voidaan käyttää petoksiin ja joihin kuuluvat henkilökohtaiset turvatunnukset;

26) ’työpäivällä’ päivää, jona maksutapahtuman toteuttamiseen osallistuva maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on avoinna ***maksutapahtuman toteuttamiseksi***;

27) ’tieto- ja viestintätekniikan (TVT) palveluilla’ asetuksen (EU) 2022/2554 3 artiklan 21 kohdassa määriteltyjä TVT-palveluja;

28) ’asiamiehellä’ luonnollista tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa maksupalveluja maksulaitoksen puolesta;

29) ’sivukonttorilla’ muuta sellaista liiketoimipaikkaa kuin pääkonttoria, joka on osa maksulaitosta ja joka ei ole oikeushenkilö ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain maksulaitoksen liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia ja kaikkia maksulaitoksen yhteen jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivukonttorina silloin, kun maksulaitoksen pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa;

30) ’konsernilla’ yritysryhmää, joka muodostuu yrityksistä, joita sitoo toisiinsa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ([24]) 22 artiklan 1***,*** 2 tai 7 ***kohdassa*** tarkoitettu suhde, tai komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 ([25]) 4, 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitetuista yrityksistä, joita sitoo toisiinsa asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan 1 kohdassa tai 113 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tai 113 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suhde;

31) ’maksutapahtumien vastaanottamisella’ maksupalveluntarjoajan tarjoamaa maksupalvelua, jossa maksupalveluntarjoaja tekee maksunsaajan kanssa maksutapahtumien hyväksymistä ja käsittelemistä koskevan sopimuksen, joka johtaa varojen siirtoon maksunsaajalle;

32) ’maksuvälineiden myöntämisellä’ maksupalvelua, jossa maksupalveluntarjoaja tarjoaa maksajalle sopimuksen perusteella maksuvälineen, jolla maksajan maksutapahtumat käynnistetään ja käsitellään;

33) ’omilla varoilla’ varoja sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa, jolloin vähintään 75 prosenttia ensisijaisesta pääomasta (T1) on ydinpääoman (CET1) muodossa mainitun asetuksen 50 artiklassa tarkoitetuin tavoin ja toissijainen pääoma (T2) on enintään yksi kolmasosa ensisijaisesta pääomasta (T1);

34) ’sähköisellä rahalla’ sähköisesti tai magneettisesti tallennettua rahallista arvoa, joka ilmenee liikkeeseenlaskijaan kohdistuvana saatavana, joka on laskettu liikkeeseen vastaanotettuja varoja vastaan maksutapahtumia varten ja jonka muu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö kuin liikkeeseenlaskija itse ottaa vastaan;

35) ’keskimäärin liikkeessä olevalla sähköisellä rahalla’ kuuden edeltävän kalenterikuukauden aikana kunkin kalenteripäivän lopussa liikkeeseen laskettuun sähköiseen rahaan liittyvien rahoitusvastuiden kokonaismäärän keskiarvoa; laskelma tehdään kunkin kalenterikuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä ja sitä sovelletaan kyseiseen kalenterikuukauteen;

36) ’jakelijalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka luovuttaa tai lunastaa sähköistä rahaa maksulaitoksen puolesta;

37) ’sähköisen rahan palveluilla’ sähköisen rahan liikkeeseenlaskua, sähköisten rahayksikköjen säilyttämiseen tarkoitettujen maksutilien ylläpitoa ja sähköisten rahayksikköjen siirtoa;

38) ’pankkiautomaattipalvelujen tarjoajalla’ pankkiautomaattitoiminnan harjoittajia, ***joilla ei ole maksutilejä***;

39) ’sähköisen rahan palveluja tarjoavalla maksulaitoksella’ maksulaitosta, joka tarjoaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun, sähköisten rahayksikköjen säilyttämiseen tarkoitettujen maksutilien ylläpitoon ja sähköisten rahayksikköjen siirtoon liittyviä palveluja, riippumatta siitä, tarjoaako se myös joitain liitteessä I tarkoitetuista palveluista.

([24]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

([25]) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 241/2014, annettu 7 päivänä tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä laitoksiin sovellettavilla omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumentteja koskevia vaatimuksia koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 74, 14.3.2014, s. 8).

## II OSASTO

## MAKSULAITOKSET

### *I LUKU*

### *Toimilupien myöntäminen ja toiminnan valvonta*

### 1 JAKSO

### YLEISET SÄÄNNÖT

*3 artikla*

***Toimilupahakemukset***

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että yritykset, jotka ovat muita kuin asetuksen XXX [maksupalveluasetus] 2 artiklan 1 kohdan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä tai sellaisia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan tämän direktiivin 34, 36, 37 ja 38 artiklassa säädettyä poikkeusta, jotka aikovat tarjota joitakin liitteessä I tarkoitetuista maksupalveluista tai sähköisen rahan palveluja, hankkivat kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan näiden palvelujen tarjoamista varten.

2. ***Edellä 1 kohdassa*** tarkoitettua toimilupaa vaaditaan vain niiden maksupalvelujen osalta, joita hakijamaksulaitokset aikovat tosiasiallisesti tarjota.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kohdassa 1 tarkoitettua toimilupaa hakevat yritykset toimittavat kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toimilupahakemuksen ja seuraavat asiakirjat:

a) toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti niiden maksupalvelujen tyyppi, joita on tarkoitus tarjota;

b) liiketoimintasuunnitelma, jossa ***voi olla*** mukana ▌alustava talousarvio, joka osoittaa, että hakija kykenee käyttämään tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, resursseja ja menettelyjä toimiakseen moitteettomasti;

c) näyttö siitä, että hakijalla on 5 artiklassa säädetty alkupääoma;

d) liitteessä I olevassa 1–5 kohdassa tarkoitettujen palvelujen ja sähköisen rahan palvelujen tarjoamista hakevien yritysten osalta kuvaus toimenpiteistä, jotka on toteutettu maksupalvelunkäyttäjien varojen suojaamiseksi 9 artiklan mukaisesti;

e) hakijan ohjaus- ja hallintojärjestelmiä ja sisäisiä valvontamekanismeja, mukaan lukien hallinnolliset, riskinhallinta- ja kirjanpitomenettelyt, koskeva kuvaus ja asetuksen (EU) 2022/2554 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen TVT-palvelujen käyttöä koskevien hakijan järjestelyjen kuvaus, jotka osoittavat, että nämä päätöksenteko-, ohjaus- ja hallintojärjestelyt, sisäiset valvontamekanismit ja TVT-palvelujen käyttöä koskevat järjestelyt ovat oikeasuhteiset, asianmukaiset, järkevät ja riittävät;

f) kuvaus menettelystä, joka on käytössä turvapoikkeamien ja turvallisuuteen liittyvien asiakasvalitusten valvontaa, käsittelyä ja seurantaa varten, mukaan lukien poikkeamien raportointijärjestelmä, jossa otetaan huomioon asetuksen (EU) 2022/2554 III luvussa säädetyt maksulaitoksen tietojenantovelvoitteet;

g) kuvaus prosessista, joka on käytössä arkaluonteisten maksutietojen rekisteröintiä, valvontaa ja seurantaa sekä niihin pääsyn rajoittamista varten;

h) liiketoiminnan jatkuvuutta koskevien järjestelyjen kuvaus, johon sisältyy keskeisten toimintojen selkeä yksilöinti, kuvaus TVT-toiminnan jatkuvuussuunnitelmista ja TVT-reagointi- ja palautumissuunnitelmista ja kuvaus menettelystä, jota käytetään asetuksen (EU) 2022/2554 11 artiklan 6 kohdan vaatimusten mukaisesti tällaisten TVT-toiminnan jatkuvuussuunnitelmien ja TVT-reagointi- ja palautumissuunnitelmien asianmukaisuuden ja tehokkuuden säännöllisessä testaamisessa ja tarkistamisessa;

i) kuvaus periaatteista ja määritelmistä, joita käytetään suorituskykyä, maksutapahtumia ja petoksia koskevien tilastotietojen keruussa;

j) turvapolitiikka-asiakirja, johon sisältyy

   i) hakijan maksupalveluihin ja sähköisen rahan palveluihin liittyvä yksityiskohtainen riskinarviointi;

   ii) kuvaus turvavalvonta- ja hallintatoimenpiteistä, joiden käytön tarkoituksena on suojata asianmukaisesti maksupalvelunkäyttäjiä havaituilta riskeiltä, mukaan lukien petokset sekä arkaluonteisten tietojen ja henkilötietojen laiton käyttö;

   iii) niiden hakijalaitosten osalta, jotka haluavat tehdä muiden maksupalvelujen tarjoajien kanssa asetuksen XXX [maksupalveluasetus] 83 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja maksupetoksiin liittyvien tietojen vaihtoa koskevia tietojenvaihtojärjestelyjä, asetuksen XXX [maksupalveluasetus] 83 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ja asetuksen (EU) 2016/679 35 artiklan mukaisen tietosuojaa koskevan vaikutustenarvioinnin päätelmät ja soveltuvin osin kyseisen asetuksen 36 artiklan mukaisen toimivaltaisen valvontaviranomaisen ennakkokuulemisen tulokset;

k) niiden hakijalaitosten osalta, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 ([26]) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/847 ([27]) mukaisia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä velvoitteita, kuvaus sisäisistä valvontamenetelmistä, jotka hakija on ottanut käyttöön täyttääkseen kyseisen direktiivin ja asetuksen vaatimukset;

l) hakijan organisaatiorakenteen kuvaus, johon sisältyy tapauksen mukaan kuvaus

   [redacted]

   iii) ulkoistamisjärjestelyistä;

   iv) hakijan osallistumisesta kansalliseen tai kansainväliseen maksujärjestelmään;

m) niiden henkilöiden nimet, jotka omistavat hakijasta suoraan tai välillisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa tarkoitetun huomattavan omistusosuuden, heidän osuuksiensa koko sekä näyttö heidän sopivuudestaan, jotta varmistetaan hakijan järkevä ja vakaa hoito;

n) johtajien ja muiden hakijamaksulaitoksen johtotehtävistä vastuussa olevien henkilöiden nimet ja tapauksen mukaan

   i) maksulaitoksen maksupalvelutoiminnan johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet;

   ii) näyttö siitä, että maksulaitoksen maksupalvelutoiminnan johtamisesta vastuussa olevat henkilöt ovat hyvämaineisia ja että heillä on asianmukaiset tiedot ja asianmukainen kokemus maksupalvelujen toteuttamiseksi hakijan kotijäsenvaltion määrittämällä tavalla;

o) tapauksen mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY ([28]) 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyjen lakisääteisten tilintarkastajien tai tilintarkastusyhteisöjen nimet;

p) hakijan oikeudellinen muoto ja yhtiöjärjestys;

q) hakijan sääntömääräisen kotipaikan osoite;

([26]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

([27]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/847, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 1).

([28]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

r) yleiskatsaus EU:n lainkäyttöalueista, joissa hakija hakee tai suunnittelee hakevansa lupaa toimia maksulaitoksena.

s) toiminnan keskeytymisen varalta laadittava purkamissuunnitelma, joka on mukautettu hakijan toiminnan suunnitellun laajuuden ja liiketoimintamallin mukaan.

Ensimmäisen alakohdan d, e, f ja l alakohdan kannalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakija toimittaa kuvauksen tarkastusta koskevista ja organisatorisista järjestelyistään, jotka se on ottanut käyttöön maksupalvelunkäyttäjiensä etujen suojaamiseksi ja varmistaakseen maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen toteuttamisen jatkuvuuden ja luotettavuuden.

Ensimmäisen alakohdan j alakohdassa tarkoitetuissa turvavalvonta- ja hallintatoimenpiteissä on ilmoitettava, kuinka hakija varmistaa asetuksen (EU) 2022/2554 II luvussa edellytetyn korkean digitaalisen häiriönsietokyvyn, erityisesti teknisen turvallisuuden ja tietosuojan osalta, mukaan lukien niiden ohjelmistojen ja TVT-järjestelmien osalta, joita hakija tai yritykset, joille hakija ulkoistaa toimintojaan, käyttävät.

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että yrityksillä, jotka hakevat toimilupaa liitteessä I olevassa 6 kohdassa tarkoitettujen maksupalvelujen tarjoamiseksi, on toimiluvan saadakseen oltava ammatillinen vastuuvakuutus, joka kattaa maantieteelliset alueet, joilla ne tarjoavat palveluja, tai korvausvastuun varalta muu vastaava vakuus***, joka voi vain alkuperäistä toimilupakautta varten sisältää vähintään 50 000 euron suuruisen alkupääoman,*** sen varmistamiseksi, että

a) ne voivat kattaa asetuksen XXX [maksupalveluasetus] 56, 57, 59, 76 ja 78 artiklassa määritellyt vastuunsa;

b) ne kattavat arvon, joka ylittää vakuutusturvan kynnysarvon tai vähennyskelpoisen osuuden tai vastaavan vakuuden arvon;

c) ne seuraavat jatkuvasti vakuutuksen tai vastaavan vakuuden kattavuutta.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) toimivaltaisille viranomaisille maksulaitostoimilupaa koskevassa hakemuksessa toimitettavat tiedot, muun muassa 3 kohdan a, b, c, e, g–k ja r alakohdassa vaaditut tiedot;

b) yhteinen arviointimenettely toimiluvan myöntämiseksi maksulaitokselle tai rekisteröinnin myöntämiseksi tilitietopalvelun tarjoajalle tai pankkiautomaattipalvelujen tarjoajalle tämän direktiivin mukaisesti;

c) mikä on 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ammatilliseen vastuuvakuutukseen rinnastettava vastaava vakuus;

d) perusteet, joiden mukaan määrätään 4 kohdassa tarkoitetun ammatillisen vastuuvakuutuksen tai muun vastaavan vakuuden rahallinen vähimmäismäärä.

6. EPV ottaa 5 kohdassa tarkoitettuja teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan huomioon seuraavat seikat:

a) yrityksen riskiprofiili;

b) tarjoaako yritys muita liitteessä I tarkoitettuja maksupalveluja tai harjoittaako se muuta liiketoimintaa;

c) yrityksen toiminnan laajuus;

d) 4 kohdassa tarkoitettujen vastaavien vakuuksien ominaisuudet ja niiden täytäntöönpanon perusteet.

EPV toimittaa nämä 5 kohdassa tarkoitetut teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on yksi vuosi tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

*4 artikla*

**Omistusosuuksien valvonta**

1. Jokaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka on päättänyt hankkia maksulaitoksessa suoraan tai välillisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdan mukaisen huomattavan omistusosuuden tai lisätä sitä, minkä tuloksena osuus pääomasta tai äänioikeuksista olisi vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia tai sellainen, että maksulaitoksesta tulisi sen tytäryhtiö, on ilmoitettava aikomuksestaan ennakolta kirjallisesti kyseisen maksulaitoksen toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on päättänyt luovuttaa suoraan tai välillisesti huomattavan omistusosuuden tai pienentää huomattavaa omistusosuuttaan niin, että osuus pääomasta tai äänioikeuksista olisi alle 20, 30 tai 50 prosenttia tai sellainen, että maksulaitos ei enää olisi sen tytäryhtiö.

2. Maksulaitoksen huomattavan omistusosuuden hankkijaehdokkaan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle aiotun omistusosuuden suuruudesta sekä toimitettava direktiivin 2013/36/EU 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tarvittavat tiedot.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitetun hankkijaehdokkaan käyttämä vaikutusvalta aiheuttaa todennäköisesti haittaa maksulaitoksen järkevälle ja vakaalle johtamiselle, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset esittävät vastustavan kantansa tai toteuttavat muita asianmukaisia toimenpiteitä tämän tilanteen lopettamiseksi. Tällaisiin toimenpiteisiin voi kuulua kieltoja, kyseessä olevan maksulaitoksen johtajiin tai johtotehtävistä vastaaviin henkilöihin kohdistuvia seuraamuksia tai tämän maksulaitoksen osakkaiden tai jäsenten omistamiin osakkeisiin kuuluvan äänioikeuden käytön keskeyttäminen.

Samanlaisia toimenpiteitä on sovellettava luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka eivät noudata 2 kohdassa säädettyä ennakkoilmoitusvelvoitetta.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettu omistusosuus on hankittu toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on siitä riippumatta, toteutetaanko muita seuraamuksia, määrättävä omistusosuuksia vastaavien äänioikeuksien käyttö keskeytettäväksi tai määrättävä, että annetut äänet ovat mitättömiä taikka että ne voidaan mitätöidä.

*5 artikla*

**Alkupääoma**

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksulaitoksilla on toimiluvan myöntämisajankohtana alkupääoma, joka käsittää yhden tai useamman asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitetun erän seuraavasti:

a) jos maksulaitos tarjoaa ainoastaan liitteessä I olevassa 5 kohdassa tarkoitettua maksupalvelua, sen pääoman on oltava aina vähintään 25 000 euroa;

b) jos maksulaitos tarjoaa liitteessä I olevassa 6 kohdassa tarkoitettua maksupalvelua, sen pääoman on oltava aina vähintään 50 000 euroa;

c) jos maksulaitos tarjoaa mitä tahansa liitteessä I olevassa 1–4 kohdassa tarkoitetuista maksupalveluista, sen pääoman on oltava aina vähintään 150 000 euroa;

d) jos maksulaitos tarjoaa sähköisen rahan palveluja, sen pääoman on oltava aina vähintään ***350 000*** euroa.

*6 artikla*

**Omat varat**

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksulaitosten omien varojen on oltava vähintään yhtä suuret kuin 5 artiklassa tarkoitettu alkupääoma tai omien varojen määrä, joka on laskettu 7 artiklan mukaisesti niiden maksulaitosten osalta, jotka eivät tarjoa sähköisen rahan palveluja, tai 8 artiklan mukaisesti niiden maksulaitosten osalta, jotka tarjoavat sähköisen rahan palveluja, sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet omiksi varoiksi katsottavien osuuksien moninkertaisen käytön estämiseksi, jos maksulaitos kuuluu samaan konserniin kuin toinen maksulaitos, luottolaitos, sijoituspalveluyritys, omaisuudenhoitoyhtiö tai vakuutusyhtiö. Sama pätee tilanteeseen, jossa maksulaitos on hybridiluonteinen ja harjoittaa muita toimintoja kuin maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen tarjoamista.

3. Jos asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla soveltamatta tämän direktiivin 7 tai 8 artiklaa maksulaitoksiin, jotka direktiivin 2013/36/EU nojalla kuuluvat emoluottolaitoksen konsolidoidun valvonnan piiriin.

*7 artikla*

**Omien varojen laskeminen niiden maksulaitosten osalta, jotka eivät tarjoa sähköisen rahan palveluja**

1. Sen estämättä, mitä 5 artiklassa säädetään alkupääomaa koskevista vaatimuksista, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitoksilla on aina 2 kohdan mukaisesti omia varoja, lukuun ottamatta maksulaitoksia, jotka tarjoavat joko ainoastaan liitteessä I olevassa 6 kohdassa tarkoitettuja maksutoimeksiantopalveluja tai ainoastaan liitteessä I olevassa 7 kohdassa tarkoitettuja tilitietopalveluja tai molempia, ja sähköisen rahan palveluja tarjoavia maksulaitoksia.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava maksulaitoksia soveltamaan oletusarvoisesti menetelmää B, josta on säädetty jäljempänä b alakohdassa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin maksulaitosten liiketoimintamallin perusteella päättää, että maksulaitosten on sen sijaan sovellettava menetelmää A tai C, erityisesti jos ne toteuttavat vain pienen määrän maksutapahtumia, mutta yksittäiset tapahtumat ovat arvoltaan suuria. Menetelmien A, B ja C osalta edeltävänä vuotena pidetään laskentahetkeä edeltävää täyttä 12 kuukauden jaksoa.

a) Menetelmä A

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään 10 prosenttia sen edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa tätä vaatimusta maksulaitoksen edellisen vuoden jälkeen tapahtuneen liiketoiminnan merkittävän muutoksen perusteella. Jos maksulaitos on laskenta-ajankohtana harjoittanut liiketoimintaansa alle vuoden ajan, maksulaitoksen omien varojen on oltava suuruudeltaan vähintään 10 prosenttia sen liiketoimintasuunnitelman mukaisista kiinteistä yleiskustannuksista, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi tuon suunnitelman mukauttamista.

b) Menetelmä B

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin seuraavien erien summa kerrottuna 3 kohdassa tarkoitetulla porrastuskertoimella k, jolloin maksujen määrä (payment volume, PV) vastaa yhtä kahdestoistaosaa kyseisen maksulaitoksen edellisenä vuonna toteuttamien maksutapahtumien kokonaismäärästä:

i) 4,0 prosenttia maksujen määrästä (PV) 5 miljoonaan euroon asti
sekä

ii) 2,5 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 5 miljoonaa euroa mutta enintään 10 miljoonaa euroa
sekä

iii) 1 prosentti maksujen määrästä (PV), joka on yli 10 miljoonaa euroa mutta enintään 100 miljoonaa euroa
sekä

iv) 0,5 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 100 miljoonaa euroa mutta enintään 250 miljoonaa euroa
sekä

v) 0,25 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 250 miljoonaa euroa.

c) Menetelmä C

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin i alakohdassa tarkoitettu merkitsevä indikaattori kerrottuna ii alakohdassa tarkoitetulla kertoimella ja edelleen 3 kohdassa tarkoitetulla porrastuskertoimella k.

i) Merkitsevä indikaattori on seuraavien tekijöiden summa:

1) korkotuotot;

2) korkokulut;

3) saadut palkkiot ja palvelumaksut; sekä

4) muut varsinaisen toiminnan tuotot.

Kukin tekijä sisällytetään summaan positiivisena tai negatiivisena lukuna. Poikkeuksellisia ja satunnaisia tuottoja ei oteta huomioon merkitsevän indikaattorin laskennassa. Kolmansien osapuolten tarjoamien palvelujen ulkoistamisen aiheuttamat kulut voivat pienentää merkitsevää indikaattoria silloin, kun kulut aiheutuvat yrityksestä, joka kuuluu tämän direktiivin mukaisen valvonnan piiriin. Merkitsevä indikaattori lasketaan 12 kuukauden havainnointijakson perusteella edellisen tilikauden päättyessä. Merkitsevä indikaattori on laskettava edelliseltä tilikaudelta.

Menetelmän C mukaisesti laskettujen omien varojen on oltava vähintään 80 prosenttia merkitsevän indikaattorin edeltäviltä kolmelta tilikaudelta lasketusta keskiarvosta. Jos tilintarkastettuja lukuja ei ole saatavilla, voidaan käyttää liiketoiminnallisia estimaatteja.

ii) Kerroin on

1) 10 prosenttia merkitsevän indikaattorin määrästä 2,5 miljoonaan euroon asti;

2) 8 prosenttia merkitsevän indikaattorin määrästä, joka on yli 2,5 miljoonaa euroa mutta enintään 5 miljoonaa euroa;

3) 6 prosenttia merkitsevän indikaattorin määrästä, joka on yli 5 miljoonaa euroa mutta enintään 25 miljoonaa euroa;

4) 3 prosenttia merkitsevän indikaattorin määrästä, joka on yli 25 miljoonaa euroa mutta enintään 50 miljoonaa euroa;

5) 1,5 prosenttia, kun määrä on yli 50 miljoonaa euroa.

3. Menetelmissä B ja C käytettävä porrastuskerroin k on

a) 0,5, jos maksulaitos tarjoaa ainoastaan liitteessä I olevassa 5 kohdassa tarkoitettua maksupalvelua;

b) 1, jos maksulaitos tarjoaa mitä tahansa liitteessä I olevassa 1–4 kohdassa tarkoitettua maksupalvelua.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitokset, lukuun ottamatta maksulaitoksia, jotka tarjoavat joko ainoastaan liitteessä I olevassa 6 kohdassa tarkoitettuja maksutoimeksiantopalveluja tai ainoastaan liitteessä I olevassa 7 kohdassa tarkoitettuja tilitietopalveluja tai molempia, ja lukuun ottamatta sähköisen rahan palveluja tarjoavia maksulaitoksia, jotka harjoittavat lisäksi 10 artiklassa tarkoitettuja toimintoja, varmistavat, että liitteessä I olevassa 1–5 kohdassa tarkoitettuja palveluja varten säilytettäviä omia varoja ei pidetä 10 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja tai muita palveluja varten säilytettävinä varoja, joita ei säännellä tämän direktiivin nojalla.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää maksulaitoksen riskinhallintaprosesseja, tappioita koskevaa riskitietokantaa ja sisäisiä valvontamekanismeja koskevan arvioinnin perusteella, että maksulaitoksella on oltava omien varojen määrä, joka on enintään 20 prosenttia suurempi kuin 2 kohdan mukaisesti valitun menetelmän soveltamisesta johtuva määrä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa maksulaitokselle luvan säilyttää omia varoja määrän, jonka on enintään 20 prosenttia pienempi kuin määrä, joka saataisiin tulokseksi 2 kohdan mukaisesti sovellettavalla menetelmällä.

6. EPV laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti sääntelystandardien luonnokset kriteereistä, joiden perusteella määritetään, milloin maksulaitoksen liiketoimintamalli on sellainen, että se toteuttaa vain pienen määrän maksutapahtumia mutta yksittäiset tapahtumat ovat arvoltaan suuria, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on yksi vuosi tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

***8 artikla***

***Omien varojen laskeminen niiden maksulaitosten osalta, jotka tarjoavat sähköisen rahan palveluja***

1. Sen estämättä, mitä 5 artiklassa säädetään alkupääomaa koskevista vaatimuksista, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitoksilla, jotka tarjoavat sekä maksupalveluja että sähköisen rahan palveluja, on aina maksupalvelutoimintaan tarkoitettuja omia varoja, jotka lasketaan 7 artiklan mukaisesti.

2. Sen estämättä, mitä 5 artiklassa säädetään alkupääomaa koskevista vaatimuksista, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitoksilla, jotka tarjoavat ainoastaan sähköisen rahan palveluja, on aina omia varoja, jotka lasketaan jäljempänä 3 kohdassa säädetyn menetelmän D mukaisesti.

3. Menetelmä D: Sähköisen rahan palvelujen tarjoamiseen tarkoitettujen omien varojen on oltava vähintään 2 prosenttia keskimäärin liikkeessä olevasta sähköisestä rahasta.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitoksilla, jotka tarjoavat sekä maksupalveluja että sähköisen rahan palveluja, on aina omia varoja, joiden määrä vastaa vähintään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten yhteismäärää.

5. Jäsenvaltioiden on annettava maksulaitoksille, jotka tarjoavat sekä maksupalveluja että sähköisen rahan palveluja ja jotka harjoittavat jotakin liitteessä I tarkoitetuista toiminnoista, jotka eivät liity sähköisen rahan palveluihin, tai jotakin 10 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetuista toiminnoista, lupa laskea omia varoja koskevat vaatimuksensa sähköisen rahan palveluihin oletettavasti käytettävän suhteellisen edustavan osuuden pohjalta sillä edellytyksellä, että tällainen suhteellinen edustava osuus on kohtuudella arvioitavissa aiempaa tilannetta koskevien tietojen perusteella toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, kun liikkeessä olevan sähköisen rahan määrä ei ole ennalta tiedossa. Jos maksulaitos ei ole ollut liiketoiminnassa riittävän pitkään, sen omia varoja koskevat vaatimukset lasketaan liiketoimintasuunnitelmassa kaavaillun liikkeessä olevan sähköisen rahan perusteella soveltaen kaikkia muutoksia, joita toimivaltaiset viranomaiset ovat vaatineet kyseiseen suunnitelmaan.

6. Edellä olevan 7 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan sähköisen rahan palveluja tarjoaviin maksulaitoksiin soveltuvin osin.

*9 artikla*

*Suojaamista koskevat vaatimukset*

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että liitteessä I olevassa 1–5 kohdassa tarkoitettuja maksupalveluja tai sähköisen rahan palveluja tarjoava maksulaitos suojaa kaikki maksupalvelunkäyttäjiltä tai toisen maksupalveluntarjoajan välityksellä maksutapahtumien toteuttamista varten saadut varat tai tapauksen mukaan liikkeeseen lasketun sähköisen rahan vastineeksi vastaanotetut varat jommallakummalla seuraavista tavoista:

a) varoja ei saa missään vaiheessa sekoittaa kenenkään muun luonnollisen henkilön tai minkään muun oikeushenkilön varoihin kuin niiden maksupalvelunkäyttäjien varoihin, joiden lukuun varoja säilytetään;

b) varojen on kuuluttava sellaisen vakuutuksen tai muun vastaavan vakuuden piiriin, jonka on antanut vakuutusyhtiö tai luottolaitos, joka ei kuulu maksulaitoksen kanssa samaan konserniin, ja jonka kattama määrä vastaa määrää, joka olisi vakuutuksen tai muun vastaavan vakuuden puuttuessa erotettu ja joka on maksettava, jos maksulaitos ei kykene täyttämään taloudellisia velvoitteitaan.

Ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa, mikäli maksulaitos edelleen säilyttää varoja eikä ole vielä suorittanut niitä maksunsaajalle tai siirtänyt varoja toiselle maksupalveluntarjoajalle varojen vastaanottamista seuraavan työpäivän päättymiseen mennessä, maksulaitoksen on joko

a) talletettava varat joko jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa olevalle erilliselle tilille tai keskuspankkiin kyseisen keskuspankin harkinnan mukaan; tai

b) sijoitettava varat kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määrittelemään turvalliseen, likvidiin ja vähäriskiseen varallisuuteen;

Maksulaitosten on suojattava nämä varat kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksupalvelunkäyttäjien etua silmällä pitäen maksulaitoksen muiden velkojien saatavia vastaan, erityisesti maksukyvyttömyystapauksessa.

2. Maksulaitosten on aina vältettävä suojattuihin asiakasvaroihin kohdistuvaa riskikeskittymää varmistamalla ***tarvittaessa***, ettei samaa suojaamismenetelmää käytetä suojattujen asiakasvarojen koko määrään. Erityisesti niiden on pyrittävä välttämään kaikkien asiakasvarojen suojaamista samassa luottolaitoksessa.

3. Jos maksulaitoksen on 1 kohdan nojalla suojattava varoja ja jos noista varoista on käytettävä osa tuleviin maksutapahtumiin ja loppuosa muihin kuin maksupalveluihin, myös tähän tulevia maksutapahtumia varten tarkoitettuun osuuteen sovelletaan 1 kohdan vaatimuksia. Jos tämä osuus on muuttuva tai sitä ei tiedetä ennakolta, jäsenvaltioiden on annettava maksulaitoksille lupa soveltaa tätä kohtaa maksupalveluihin oletettavasti käytettävän suhteellisen edustavan osuuden pohjalta edellyttäen, että tällainen suhteellinen edustava osuus on kohtuudella arvioitavissa aiempaa tilannetta koskevien tietojen perusteella toimivaltaiset viranomaiset vakuuttavalla tavalla.

4. Mikäli luottolaitos tarjoaa sähköisen rahan palveluja, sähköisen rahan liikkeeseenlaskua varten saatuja varoja ei tarvitse suojata ennen kuin varat on hyvitetty maksulaitoksen maksutilille tai saatettu muulla tavoin maksulaitoksen saataville asetuksessa XXX [maksupalveluasetus] vahvistettujen suoritusaikaa koskevien vaatimusten mukaisesti. Tällaiset varat on kuitenkin suojattava viimeistään varojen vastaanottamista seuraavan työpäivän päättymiseen mennessä sähköisen rahan liikkeeseenlaskun jälkeen.

5. Mikäli maksulaitos tarjoaa sähköisen rahan palveluja, turvallinen vähäriskinen varallisuus kuuluu 1 kohtaa sovellettaessa johonkin asetuksen (EU) N:o 575/2013 336 artiklan 1 kohdassa olevassa taulukossa 1 esitetyistä varallisuusluokista ja sen erityisriskin pääomavaatimus on enintään 1,6 prosenttia, lukuun ottamatta muita hyväksyttyjä eriä, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä kyseisen asetuksen 336 artiklan 4 kohdassa.

Edellä 1 kohdan soveltamista varten turvallista, vähäriskistä varallisuutta ovat myös sellaisten arvopapereiden yhteissijoitusyritysten osuudet, jotka sijoittavat pelkästään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun varallisuuteen.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 kohdan soveltamista varten poikkeuksellisissa olosuhteissa ja asianmukaisesti perustellen määritellä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetun varallisuuden turvallisuutta, maturiteettia, arvoa tai muuta riskielementtiä koskevan arvioinnin perusteella, mikä osa tästä varallisuudesta ei ole turvallista, vähäriskistä varallisuutta.

6. Maksulaitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille etukäteen kaikista tärkeistä muutoksista toimissa, joilla suojataan sähköistä rahaa vastaan vastaanotetut varat.

7. EPV laatii suojaamisvaatimuksia koskevat tekniset sääntelystandardit, joissa määritetään maksulaitoksille erityiset suojaamisriskin hallintaa koskevat kehykset, joilla varmistetaan käyttäjien varojen suojaaminen ja joihin sisältyy varojen suojaamisvaatimuksen erottelua, varaamista, ***eristämistä,*** täsmäytystä ja laskentaa koskevat vaatimukset ***ja joilla vältetään likviditeetti- ja keskittymäriskit.***

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on yksi vuosi tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

*10 artikla*

*Toiminta*

1. Maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen tarjoamisen ohella maksulaitoksilla on oikeus harjoittaa seuraavia toimintoja:

a) operatiivisten ja niihin läheisesti liittyvien oheispalvelujen tarjoaminen, kuten maksutapahtumien toteuttamisen takaaminen, valuutanvaihtopalvelut, säilytyspalvelut sekä tietojen tallentaminen ja käsittely;

b) maksujärjestelmien ylläpito;

c) muu liiketoiminta kuin maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen tarjoaminen ottaen huomioon sovellettava unionin ja kansallinen lainsäädäntö.

2. Maksulaitokset, jotka tarjoavat yhtä tai useampaa maksupalvelua tai sähköisen rahan palvelua, saavat ylläpitää ainoastaan maksutilejä, joita käytetään yksinomaan maksutapahtumia varten.

3. Varat, joita maksulaitokset vastaanottavat maksupalvelunkäyttäjiltä maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen tarjoamista varten, eivät ole direktiivin 2013/36/EU 9 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja.

4. Maksulaitokset voivat myöntää liitteessä I olevassa 2 kohdassa tarkoitettuihin maksupalveluihin liittyvää luottoa ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) luotto liittyy maksutapahtuman toteuttamiseen ja myönnetään yksinomaan sen yhteydessä;

b) sen estämättä, mitä luottokorttien myöntäjien tarjoamaa luottoa koskevissa kansallisissa säännöissä määrätään, maksun yhteydessä myönnetty sekä 13 artiklan 6 kohdan ja 30 artiklan mukaisesti toteutettu luotto on maksettava takaisin ***kohtuullisen*** lyhyessä ajassa***, jonka toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät***;

c) luottoja ei myönnetä varoista, jotka on vastaanotettu tai joita säilytetään maksutapahtumien toteuttamista varten, eikä varoista, jotka on vastaanotettu maksupalvelunkäyttäjiltä sähköistä rahaa vastaan ja joita säilytetään 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

d) maksulaitoksella on aina myönnettyjen luottojen kokonaismäärään nähden tarvittavat omat varat, jotka valvontaviranomainen on hyväksynyt.

5. Maksulaitokset eivät saa vastaanottaa direktiivin 2013/36/EU 9 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja.

6. Maksulaitosten, jotka tarjoavat sähköisen rahan palveluja, on ilman aiheetonta viivytystä vaihdettava sähköistä rahaa vastaan kaikkia varoja, muun muassa käteistä tai tilirahaa, jotka kyseinen maksulaitos on vastaanottanut maksupalvelunkäyttäjiltä. Tällaiset varat eivät ole direktiivin 2013/36/EU 9 artiklassa tarkoitettuja yleisöltä vastaanotettuja talletuksia eivätkä muita takaisin maksettavia varoja.

7. Tämä direktiivi ei rajoita direktiivin 2008/48/EY tai muun sellaisen asian kannalta merkityksellisen unionin säädöksen tai kansallisen toimenpiteen soveltamista, joka koskee kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä, joita ei yhdenmukaisteta tällä direktiivillä mutta jotka ovat unionin lainsäädännön mukaiset.

*11 artikla*

*Tilinpäätös ja lakisääteinen tilintarkastus*

1. Maksulaitoksiin sovelletaan soveltuvin osin neuvoston direktiiviä 86/635/ETY ([29]), direktiiviä 2013/34/EU sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1606/2002 ([30]).

2. Direktiivin 2006/43/EY 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on tarkastettava maksulaitoksen tilinpäätös ja konsolidoitu tilinpäätös, jollei maksulaitosta ole vapautettu tästä direktiivin 2013/34/EU sekä tapauksen mukaan direktiivin 86/635/ETY nojalla.

3. Jäsenvaltioiden on valvontaa varten vaadittava maksulaitosta antamaan yhtäältä maksupalveluista tai sähköisen rahan palveluista ja toisaalta 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta toiminnasta erilliset kirjanpitotiedot, joista on laadittava tilintarkastuskertomus. Tämän kertomuksen laativat tapauksen mukaan lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisö.

4. Direktiivin 2013/36/EU 63 artiklassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin maksulaitosten lakisääteisiin tilintarkastajiin tai tilintarkastusyhteisöihin maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen osalta.

*12 artikla*

*Tietojen säilyttäminen*

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitokset säilyttävät kaikki asiaankuuluvat tiedot tämän osaston soveltamista varten vähintään viiden vuoden ajan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin (EU) 2015/849 tai muun asiaa koskevan unionin oikeuden soveltamista. Mikäli tällaiset tiedot sisältävät henkilötietoja, maksulaitos ei saa säilyttää näitä tietoja pidempään kuin on tarpeen tämän osaston soveltamista varten. Mikäli maksulaitoksen toimilupa peruutetaan 16 artiklan mukaisesti, henkilötietoja sisältäviä tietoja ei saa säilyttää pidempään kuin viisi vuotta toimiluvan peruuttamisesta.

([29]) Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

([30]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

*13 artikla*

*Toimiluvan myöntäminen*

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä hakijamaksulaitokselle toimilupa niitä maksupalveluja ja sähköisen rahan palveluja varten, joita se aikoo tarjota, sillä edellytyksellä, että

a) hakijamaksulaitos on jäsenvaltioon sijoittautunut oikeushenkilö;

b) hakijamaksulaitos on toimittanut toimivaltaisille viranomaisille 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot;

c) hakijamaksulaitos on ottanut huomioon tarpeen varmistaa hakijamaksulaitoksen järkevä ja vakaa johtaminen sekä toimivat hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät niiden maksupalvelujen ja sähköisen rahan palvelujen osalta, joita se aikoo tarjota, muun muassa seuraavat:

   i) selkeä organisaatiorakenne, jossa vastuualueet on määritelty selkeästi, avoimesti ja johdonmukaisesti;

   ii) tehokkaat menettelyt niiden riskien tunnistamiseen, hallintaan, seuraamiseen ja raportointiin, joille hakijamaksulaitos on altistunut tai saattaa altistua;

   iii) riittävät sisäisen valvonnan mekanismit, mukaan lukien luotettavat hallinto- ja laskentamenettelyt;

d) hakijamaksulaitoksella on 5 artiklassa tarkoitettu alkupääoma;

e) hakijamaksulaitos täyttää 3 artiklan 4 kohdan vaatimukset.

Edellä c alakohdassa tarkoitettujen ohjaus- ja hallintojärjestelmien ja hallituksenmekanismien on oltava kattavia ja suhteutettuja kyseessä olevan maksulaitoksen niiden maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, joita hakijamaksulaitos aikoo tarjota.

EPV hyväksyy tässä kohdassa tarkoitettuja järjestelmiä, prosesseja ja menetelmiä koskevat ohjeet.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä toimilupa, jos hakemukseen liitetyt tiedot ja näyttö täyttävät kaikki 3 artiklassa säädetyt vaatimukset ja jos toimivaltaiset viranomaiset päätyvät hakemuksen käsiteltyään myönteiseen kokonaisarvioon. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ennen toimiluvan myöntämistä tarvittaessa kuulla kansallista keskuspankkia tai muita asiaankuuluvia viranomaisia.

3. Maksulaitoksella, jolla on kotijäsenvaltionsa kansallisen lainsäädännön mukaisesti oltava sääntömääräinen kotipaikka, on oltava päätoimipaikka samassa jäsenvaltiossa, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, ja sen on harjoitettava siellä osaa maksupalveluihin tai sähköisen rahan palveluihin liittyvästä liiketoiminnastaan. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa maksulaitoksen sääntömääräisen kotipaikan on määrä olla, eivät kuitenkaan saa vaatia maksulaitosta harjoittamaan suurinta osaa liiketoiminnastaan maassa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka on.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat toimiluvan ehtona vaatia, että hakijamaksulaitos perustaa erillisen yksikön liitteessä I olevassa 1–6 kohdassa tarkoitettujen maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen tarjoamista varten, mikäli hakijamaksulaitos harjoittaa muuta liiketoimintaa, joka voi heikentää tai todennäköisesti heikentää hakijamaksulaitoksen talouden vakautta tai toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia valvoa, että hakijamaksulaitos noudattaa tätä direktiiviä.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä hakijamaksulaitoksen toimilupa seuraavissa tapauksissa:

a) jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole vakuuttuneet huomattavan omistusosuuden omistavien osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta, kun otetaan huomioon tarve varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito.

b) jos maksulaitoksen ja luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä vallitsee asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa määritelty läheinen sidonnaisuus, joka estää toimivaltaisia viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään;

c) jos yhteen tai useampaan sellaiseen luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, johon maksulaitoksella on asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa määritelty läheinen sidonnaisuus, sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka näiden lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät toimivaltaisia viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.

6. Toimilupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa, ja se antaa kyseiselle maksulaitokselle mahdollisuuden tarjota toimiluvan piiriin kuuluvia maksupalveluja tai sähköisen rahan palveluja kaikkialla unionissa palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden nojalla.

*14 artikla*

*Toimiluvan hyväksymistä tai epäämistä koskevasta päätöksestä ilmoittaminen*

Toimivaltaisen viranomaisen on annettava hakijalle tieto hakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä ***viimeistään kahden*** kuukauden kuluessa 3 artiklassa tarkoitetun hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä kun se on saanut kaikki 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot. Toimivaltaisen viranomaisen on aina ilmoitettava perusteet, jos se epää toimiluvan.

*15 artikla*

*Maksulaitostoimiluvan voimassa pysyttäminen*

Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista 3 artiklan mukaisesti annettujen tietojen ja näytön muutoksista, jotka voivat vaikuttaa näiden tietojen tai näytön täsmällisyyteen.

*16 artikla*

*Maksulaitostoimiluvan peruuttaminen*

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa maksulaitokselle myönnetyn toimiluvan ainoastaan, jos

a) maksulaitos ei ole hyödyntänyt toimilupaansa 12 kuukauden kuluessa toimiluvan saamisesta tai ei ole tarjonnut palveluja, joihin se on saanut toimiluvan, yli kuuden peräkkäisen kuukauden aikana;

b) maksulaitos on nimenomaisesti luopunut toimiluvasta;

c) maksulaitos ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä tai jättää ilmoittamatta toimivaltaiselle viranomaiselle tässä suhteessa tapahtuneesta merkittävästä kehityksestä;

d) maksulaitos on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla;

e) maksulaitos on rikkonut direktiivin (EU) 2015/849 mukaisia rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen torjuntaan liittyviä velvollisuuksiaan;

f) maksulaitoksen tarjoamien maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen jatkaminen uhkaisi maksujärjestelmän vakautta tai luottamusta järjestelmää kohtaan;

g) maksulaitos on jossakin sellaisessa tilanteessa, joissa toimilupa voidaan peruuttaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava perusteet toimiluvan peruuttamiselle sekä ilmoitettava tästä asianmukaisesti niille, joita asia koskee.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava toimiluvan peruuttaminen, myös 17 ja 18 artiklassa tarkoitetuissa rekistereissä tai luetteloissa.

*17 artikla*

*Maksulaitosten rekisteröinti kotijäsenvaltiossa*

1. Jäsenvaltiot hoitavat ja ylläpitävät julkista sähköistä rekisteriä maksulaitoksista, mukaan lukien 34, 36 ja 38 artiklan mukaisesti rekisteröidyt yhteisöt, sekä niiden asiamiehistä tai jakelijoista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämä rekisteri sisältää kaikki seuraavat tiedot:

a) 13 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneet maksulaitokset ja niiden mahdolliset asiamiehet tai jakelijat;

b) 34 artiklan 2 kohdan, 36 artiklan 1 kohdan tai 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti rekisteröidyt luonnolliset ja oikeushenkilöt ja näiden mahdolliset asiamiehet tai jakelijat;

c) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja tai sähköisen rahan palveluja.

Maksulaitosten sivukonttorit merkitään kotijäsenvaltion rekisteriin, jos nämä sivukonttorit tarjoavat palveluja muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa julkisessa rekisterissä on

a) yksilöitävä maksupalvelut ja sähköisen rahan palvelut ja niihin liittyvät tuotemerkit, joiden tarjoamiseen maksulaitoksella on toimilupa tai joiden osalta luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on rekisteröity;

b) mainittava soveltuvin osin asiamiehet tai jakelijat, joiden kautta maksulaitos tarjoaa maksupalveluja tai sähköisen rahan palveluja, lukuun ottamatta sähköisen rahan liikkeeseenlaskua, ja eriteltävä palvelut, joita nämä asiamiehet tai jakelijat suorittavat maksulaitoksen puolesta;

c) mainittava muut jäsenvaltiot, joissa maksulaitos toimii, ja ilmoitettava päivämäärä, jona myönnetyn toimiluvan mukaiset toiminnot ovat alkaneet.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset on merkitty 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin erillään 34, 36 tai 38 artiklan mukaisesti rekisteröidyistä luonnollisista henkilöistä ja oikeushenkilöistä ja että rekisteri on julkinen, se on saatavilla verkossa ja sitä päivitetään viipymättä.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on merkittävä julkiseen rekisteriin toimiluvan myöntämisen tai rekisteröinnin päivämäärät, kaikki toimiluvan peruuttamiset, toimiluvan keskeyttämiset ja kaikki 34, 36 tai 38 artiklan mukaiset rekisteröinnin peruuttamiset.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle ilman aiheetonta viivytystä perusteet toimiluvan tai rekisteröinnin peruuttamiselle tai keskeyttämiselle tai mahdolliselle 34, 36 tai 38 artiklan mukaisen soveltamatta jättämisen peruuttamiselle.

*18 artikla*

***EPV:n rekisteri***

1. EPV hoitaa ja ylläpitää sähköistä keskusrekisteriä maksulaitoksista, mukaan lukien 34, 36 ja 38 artiklan mukaisesti rekisteröidyt yhteisöt, ja niiden asiamiehistä tai jakelijoista sekä mahdollisista sivukonttoreista. Tämä sähköinen keskusrekisteri sisältää toimivaltaisten viranomaisten 3 kohdan mukaisesti ilmoittamat tiedot. EPV vastaa siitä, että nämä tiedot esitetään paikkansa pitävällä tavalla.

2. EPV saattaa sähköisen keskusrekisterin julkisesti saataville verkkosivuillaan ja huolehtii siitä, että luetellut tiedot ovat maksutta helposti saatavilla ja helposti etsittävissä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle 17 artiklan mukaisesti kansallisiin julkisiin rekistereihin merkityt tiedot viimeistään seuraavana työpäivänä merkittyään tiedot kansallisiin julkisiin rekistereihin.

4. Toimivaltaiset viranomaiset vastaavat kansallisissa rekistereissään olevien ja EPV:lle toimitettujen tietojen paikkansa pitävyydestä ja näiden tietojen päivittämisestä. Rekisteriin merkityille yrityksille on annettava keinot niitä koskevien mahdollisten epätarkkuuksien korjaamiseen.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitetun sähköisen keskusrekisterin hoitamista ja ylläpitämistä ja siinä oleviin tietoihin pääsyä, jotta voidaan varmistaa, että vain asianomainen toimivaltainen viranomainen tai EPV voi muuttaa rekisterissä olevia tietoja.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotka koskevat 1 kohdan nojalla ilmoitettavien tietojen yksityiskohtia ja rakennetta, mukaan lukien tietoja koskevat normit ja muodot komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/410 ([31]) mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

7. EPV perustaa keskitetyn, koneellisesti luettavan luettelon liitteessä I olevassa 6 ja 7 kohdassa lueteltuja maksupalveluja tarjoavista maksupalveluntarjoajista ja hoitaa ja ylläpitää tätä luetteloa, joka perustuu uusimpiin 1 kohdassa tarkoitetussa EPV:n rekisterissä oleviin tietoihin sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 8 artiklan 2 kohdan j alakohdan nojalla muodostettuun EPV:n luottolaitosrekisteriin. Tämän luettelon on sisällettävä kyseisten maksupalveluntarjoajien nimet ja tunnistetiedot sekä niiden toimiluvan tila.

## 2 JAKSO

## ASIAMIESTEN, JAKELIJOIDEN JA SIVUKONTTORIEN KÄYTTÖ SEKÄ ULKOISTAMINEN

*19 artikla*

***Asiamiesten käyttö***

1. Maksulaitosten, jotka aikovat tarjota maksupalveluja***, lukuun ottamatta sähköisen rahan palveluja,*** asiamiesten välityksellä, on ilmoitettava seuraavat tiedot kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille:

a) asiamiehen nimi ja osoite;

b) ajantasainen kuvaus sisäisen valvonnan mekanismeista, joita asiamies käyttää direktiivin (EU) 2015/849 noudattamiseksi;

c) asiamiehen johtajien ja muiden sen johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet sekä – mikäli asiamies ei ole maksupalveluntarjoaja – näyttöä siitä, että nämä henkilöt ovat soveliaita ja luotettavia tehtäviensä suorittamista varten;

d) maksulaitoksen tarjoamat maksupalvelut, joita varten asiamies on saanut toimeksiannon;

e) asiamiehen yksilöllinen tunnistuskoodi tai -numero, jos sellainen on olemassa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat maksulaitokselle ***yhden*** kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, onko asiamies merkitty 17 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin. Asiamies voi aloittaa maksupalvelujen tarjoamisen, kun se on merkitty rekisteriin.

3. Ennen asiamiehen merkitsemistä 17 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava lisätoimia 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen tarkistamiseksi, jos ne katsovat, että tiedot ovat virheellisiä.

4. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen tarkistamisen jälkeen vakuuttuneita siitä, että tiedot ovat oikeita, niiden on kieltäydyttävä merkitsemästä asiamiestä 17 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin ja ilmoitettava tästä maksulaitokselle ilman aiheetonta viivytystä.

([31]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/410, annettu 29 päivänä marraskuuta 2018, toimivaltaisten viranomaisten Euroopan pankkiviranomaiselle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 mukaisesti ilmoittamien maksupalveluihin liittyvien tietojen yksityiskohtia ja rakennetta koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 73, 15.3.2019, s. 20).

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset, jotka haluavat tarjota maksupalveluja toisessa jäsenvaltiossa käyttämällä asiamiestä tai aikovat tarjota maksupalveluja muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan kolmannessa jäsenvaltiossa toimivan asiamiehen välityksellä, noudattavat 30 artiklassa säädettyä menettelyä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset ilmoittavat maksupalvelunkäyttäjille siitä, että heidän puolestaan toimii asiamies.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset ilmoittavat kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä ja 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti kaikki asiamiesten käyttöä koskevat muutokset.

*20 artikla*

***Sähköisen rahan palvelujen jakelijat***

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä sähköisen rahan palveluja tarjoavalle maksulaitokselle lupa luovuttaa ja lunastaa sähköistä rahaa jakelijoiden välityksellä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset, jotka aikovat tarjota sähköisen rahan palveluja jakelijan välityksellä, täyttävät 19 artiklassa säädetyt vaatimukset soveltuvin osin.

3. Jos maksulaitos aikoo tarjota sähköisen rahan palveluja toisessa jäsenvaltiossa jakelijan avulla, tällaiseen maksulaitokseen sovelletaan soveltuvin osin tämän direktiivin 30–33 artiklaa, lukuun ottamatta 31 artiklan 4 ja 5 kohtaa, sekä tämän direktiivin 30 artiklan 5 kohdan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä.

*21 artikla*

***Sivukonttorit***

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ***maksulaitos, joka aikoo*** tarjota maksupalveluja toisessa jäsenvaltiossa perustamalla sivukonttorin tai ***aikoo*** tarjota maksupalveluja muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan kolmannessa jäsenvaltiossa toimivan sivukonttorin välityksellä, noudattaa 30 artiklassa säädettyä menettelyä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset edellyttävät, että niiden puolesta toimivat sivukonttorit ilmoittavat maksupalvelunkäyttäjille tästä seikasta.

*22 artikla*

***Yksiköt, joille toimintaa on ulkoistettu***

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset, jotka aikovat ulkoistaa maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen operatiivisia toimintoja, ilmoittavat asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset eivät ulkoista tärkeitä operatiivisia toimintoja, kuten TVT-järjestelmiä, tavalla, joka heikentää tuntuvasti maksulaitoksen sisäisen valvonnan laatua ja toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia valvoa ja todentaa, että maksulaitos täyttää kaikki tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet.

Operatiivinen toiminto on tärkeä, jos puute tai laiminlyönti sen suorittamisessa haittaisi tuntuvasti sitä, että maksulaitos täyttää jatkuvasti toimilupansa mukaiset vaatimukset tai muut tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa, taikka heikentäisi tuntuvasti sen toiminnan taloudellista tuloksellisuutta tai sen maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen vakautta tai jatkuvuutta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun maksulaitokset ulkoistavat tärkeitä operatiivisia toimintoja, ne noudattavat kaikkia seuraavia ehtoja:

a) ulkoistaminen ei saa johtaa siihen, että ylin johto siirtää vastuutaan muille;

b) tässä direktiivissä säädettyä maksulaitoksen suhdetta maksupalvelunkäyttäjiinsä ja velvoitteita niitä kohtaan ei muuteta;

c) edellytyksiä, jotka maksulaitoksen on täytettävä saadakseen toimiluvan ja pitääkseen sen, ei vaaranneta;

d) muita edellytyksiä, joiden nojalla maksulaitoksen toimilupa on myönnetty, ei poisteta tai muuteta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset ilmoittavat kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä kaikki sellaisten yksiköiden käyttöä koskevat muutokset, joille toimintaa on ulkoistettu.

*23 artikla*

***Vastuu***

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset, jotka tukeutuvat kolmansiin osapuoliin operatiivisia toimintoja suorittaessaan, toteuttavat kohtuulliset toimenpiteet varmistaakseen, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitoksilla on täysi vastuu kaikista työntekijöidensä, asiamiestensä, jakelijoidensa, sivukonttoreidensa tai niiden yksiköiden toimista, joille toimintaa on ulkoistettu.

## 3 Jakso

## Toimivaltaiset viranomaiset ja valvonta

*24 artikla*

***Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen***

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä tässä osastossa säädettyjä tehtäviä suorittavien maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja toiminnan vakauden valvonnasta vastaaviksi toimivaltaisiksi viranomaisiksi joko viranomaisia tai kansallisessa lainsäädännössä tunnustettuja elimiä taikka kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen viranomaisten, kansalliset keskuspankit mukaan lukien, hyväksymiä elimiä. Jäsenvaltiot eivät saa nimetä toimivaltaisiksi viranomaisiksi maksulaitoksia, luottolaitoksia tai postisiirtoa hoitavia laitoksia.

Toimivaltaisten viranomaisten on oltava riippumattomia talousalan organisaatioista ja vältettävä eturistiriitoja.

Jäsenvaltioiden ilmoitettava komissiolle ensimmäisen alakohdan mukaisesti nimetyn toimivaltaisen viranomaisen nimi ja yhteystiedot.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan nojalla nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat resurssit, erityisesti asiasta vastaava henkilöstö.

3. Jäsenvaltioiden, jotka ovat nimenneet tämän osaston soveltamisalaan kuuluvia asioita varten useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen tai nimenneet toimivaltaisiksi viranomaisiksi luottolaitosten valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia, on varmistettava, että nämä viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä suorittaakseen tehtävänsä tehokkaasti.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vastattava 1 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten tehtävistä.

5. Edellä oleva 1 kohta ei merkitse sitä, että toimivaltaisten viranomaisten edellytettäisiin valvovan muuta maksulaitosten liiketoimintaa kuin maksupalvelujen tarjoamista ja 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa.

*25 artikla*

***Valvonta***

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat valvoessaan, että tämän osaston säännöksiä aina noudatetaan, ovat oikeasuhteisia ja riittäviä ja että niissä otetaan huomioon maksulaitoksiin kohdistuvat riskit.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus tämän osaston säännösten noudattamista valvoessaan toteuttaa erityisesti seuraavat toimenpiteet:

a) vaatia maksulaitosta antamaan tiedot, joita tarvitaan noudattamisen valvontaa varten, täsmentämällä tapauksen mukaan pyynnön tarkoitus sekä määräaika, johon mennessä tiedot on toimitettava;

b) suorittaa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia maksulaitoksen tai maksupalveluja tai sähköisen rahan palveluja maksulaitoksen vastuulla tarjoavan mahdollisen asiamiehen, jakelijan tai sivukonttorin liiketiloissa tai sellaisen mahdollisen yksikön liiketiloissa, jolle toimintoja on ulkoistettu;

c) antaa suosituksia ja ohjeita sekä tarvittaessa sitovia hallinnollisia määräyksiä;

d) peruuttaa toimilupa tilapäisesti tai lopullisesti 16 artiklan nojalla.

2. Rajoittamatta 16 artiklan ja kansallisen rikoslainsäädännön soveltamista, jäsenvaltioiden on säädettävä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä rikkoville maksulaitoksille tai niiden liikkeenjohdosta vastaaville johtajille seuraamuksia tai toimenpiteitä, joilla nimenomaan pyritään havaittujen rikkomusten ja niiden syiden lopettamiseen.

3. Sen estämättä, mitä 5 artiklassa, 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 7 artiklassa sekä 8 artiklassa vaaditaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimet maksulaitosten riittävän pääoman varmistamiseksi etenkin, jos muut kuin maksupalveluihin tai sähköisen rahan palveluihin liittyvät toiminnot heikentävät tai todennäköisesti heikentävät maksulaitoksen talouden vakautta.

*26 artikla*

***Salassapitovelvollisuus***

1. Rajoittamatta kansallisen rikoslainsäädännön piiriin kuuluvia asioita, jäsenvaltioiden on varmistettava, että salassapitovelvollisia ovat kaikki henkilöt, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa tai toimineet asiantuntijoina niiden lukuun.

2. Kun tietoja vaihdetaan 28 artiklan mukaisesti, sekä tietoja jakavan että vastaanottavan viranomaisen on noudatettava salassapitovelvollisuutta yksilöiden ja yritysten oikeuksien suojaamiseksi.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä artiklaa ottamalla soveltuvin osin huomioon direktiivin 2013/36/EU 53–61 artiklan.

*27 artikla*

***Oikeus hakea muutosta tuomioistuimissa***

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että maksulaitoksia koskeviin päätöksiin, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä noudattaen, voidaan hakea muutosta tuomioistuimissa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös laiminlyöntien osalta.

*28 artikla*

***Yhteistyö ja tiedonvaihto***

1. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään ja tarvittaessa EKP:n ja jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien, EPV:n sekä maksupalveluntarjoajiin sovellettavan unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla nimettyjen muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on sallittava, että toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat tietoja seuraavien tahojen kanssa:

a) muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa hakijamaksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja maksulaitosten valvonnasta;

b) EKP ja jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, kun ne toimivat raha- ja valvontaviranomaisina, ja tilanteen mukaan muut viranomaiset, jotka vastaavat maksu- ja selvitysjärjestelmien valvonnasta;

c) muut asiaankuuluvat viranomaiset, jotka on nimetty tämän direktiivin ja muun maksupalveluntarjoajiin sovellettavan unionin lainsäädännön nojalla, mukaan luettuna direktiivi (EU) 2015/849;

d) EPV sen edistäessä valvontamekanismien tehokasta ja johdonmukaista toimintaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 1 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

*29 artikla*

***Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen***

1. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että 28, 30, 31, 32 tai 33 artiklassa tarkoitettu rajatylittävä yhteistyö toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa ei tietyssä asiassa ole näissä säännöksissä asetettujen edellytysten mukaista, se voi saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti.

2. Jos EPV:n apua on pyydetty 1 kohdan nojalla, sen on tehtävä päätös asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilman aiheetonta viivytystä. EPV voi myös omasta aloitteestaan avustaa toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Kummassakin tapauksessa asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä päätöksiään siihen asti, kun asia on ratkaistu mainitun asetuksen 19 artiklan mukaisesti.

*30 artikla*

***Soveltaminen sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämiseen***

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitos, joka haluaa ensimmäistä kertaa tarjota maksupalveluja tai sähköisen rahan palveluja jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan esimerkiksi sijoittautumalla kolmanteen jäsenvaltioon sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

a) maksulaitoksen nimi, osoite ja mahdollinen toimiluvan numero;

b) jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joissa maksulaitos aikoo harjoittaa toimintaa, ja tämän toiminnan suunniteltu alkamisajankohta kyseisessä jäsenvaltiossa;

c) maksu- tai sähköisen rahan palvelu tai palvelut, joita maksulaitos aikoo tarjota;

d) jos maksulaitos aikoo käyttää asiamiestä tai jakelijaa, 19 artiklan 1 kohdassa ja 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot;

e) jos maksulaitos aikoo käyttää sivukonttoria,

   i) 3 artiklan 3 kohdan b ja e alakohdassa tarkoitetut tiedot, jotka koskevat maksu- tai sähköisen rahan palveluliiketoimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

   ii) sivukonttorin organisaatiorakenteen kuvaus;

   iii) sivuliikkeen hoitamisesta vastuussa olevien henkilöllisyys.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset, jotka aikovat ulkoistaa maksupalvelujen tai sähköisen rahan palvelujen operatiivisia toimintoja muille vastaanottavassa jäsenvaltiossa toimiville yksiköille, ilmoittavat asiasta välittömästi kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

***1 a. Komissio perustaa erityisen internetsivuston, jossa on kaikki tiedot siitä, miten maksulaitokset voivat rekisteröityä kussakin jäsenvaltiossa.***

2. Kun kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet kaikki 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, niiden on toimitettava nämä tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ***kymmenen työpäivän*** kuluessa tietojen saamisesta. Jos palveluja tarjotaan kolmannen jäsenvaltion kautta, ilmoitus on annettava sille jäsenvaltiolle, jossa palveluja tarjotaan maksupalvelunkäyttäjille.

Kun vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet tiedot kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, niiden on ***15 työpäivän*** kuluessa tietojen saamisesta arvioitava ne ja annettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asiaankuuluvat tiedot aiotuista maksupalveluista tai sähköisen rahan palveluista, joita asianomainen maksulaitos aikoo tarjota käyttäessään sijoittautumisvapauttaan tai palvelujen tarjoamisen vapautta. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille erityisesti kaikki huolenaiheet, jotka liittyvät aiottuun asiamiehen tai jakelijan käyttöön tai sivukonttorin perustamiseen, erityisesti siltä osin kuin on kyse direktiivissä (EU) 2015/849 tarkoitetusta rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta. Ennen tätä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimittava yhteistyössä direktiivin (EU) 2015/849 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa sen määrittämiseksi, onko tällaisia perusteita olemassa.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jotka eivät ole yhtä mieltä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten arviosta, on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltio toimivaltaisille viranomaisille erimielisyyden syyt.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten arvio vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta saadut tiedot huomioiden ei ole myönteinen, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kieltäydyttävä rekisteröimästä asiamiestä, sivukonttoria tai jakelijaa tai peruutettava jo tehty rekisteröinti.

3. Kun kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet kaikki 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, niiden on ilmoitettava päätöksensä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja kyseiselle maksulaitokselle ***30 työpäivän*** kuluessa tietojen saamisesta.

Asiamies, jakelija tai sivukonttori voi aloittaa toimintansa kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, kun ne on merkitty 17 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitos ilmoittaa kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa toimivan asiamiehen, jakelijan tai sivukonttorin välityksellä maksulaitoksen puolesta harjoitettavien toimintojen alkamispäivämäärän. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että on maksulaitos ilmoittaa kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä kaikki merkitykselliset muutokset 1 kohdan mukaisesti ilmoitetuissa tiedoissa, mukaan lukien uudet asiamiehet, jakelijat, sivukonttorit tai yksiköt, joille toimintoja ulkoistetaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jossa maksulaitos toimii. Tässä tapauksessa sovelletaan 2 ja 3 kohdassa säädettyä menettelyä.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään puitteet yhteistyölle ja tietojenvaihdolle, joita kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset suorittavat tämän artiklan mukaisesti. Näissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on tarkennettava menetelmä, keinot ja yksityiskohdat, jotka koskevat rajatylittävää toimintaa harjoittavien maksulaitosten ilmoittamista koskevaa yhteistyötä, ja erityisesti toimitettavien tietojen laajuutta ja käsittelyä, mukaan lukien yhteinen terminologia ja vakiomuotoiset ilmoitusmallit, jotta varmistetaan ilmoitusmenettelyn johdonmukaisuus ja tehokkuus.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

*31 artikla*

***Sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta käyttävien maksulaitosten valvonta***

1. Suorittaessaan tarkastuksia ja toteuttaessaan tässä osastossa säädettyjä tarpeellisia toimia, jotka koskevat toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevan maksulaitoksen asiamiestä, jakelijaa tai sivukonttoria, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa esimerkiksi ilmoittamalla vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kohteet, joissa ne aikovat suorittaa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion alueella.

Kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat valtuuttaa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset suorittamaan kyseisessä maksulaitoksessa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että maksulaitokset, joilla on niiden alueella asiamiehiä, jakelijoita tai sivukonttoreita, raportoivat niille määräajoin vastaanottavan jäsenvaltion alueella harjoittamistaan toimista.

Näitä raportteja tarvitaan tiedonsaantia tai tilastointia varten ja, sikäli kuin asiamiehet, jakelijat ja sivukonttorit tarjoavat maksupalveluja tai sähköisen rahan palveluja, sen valvomiseksi, että ne noudattavat asetuksen XXX [maksupalveluasetus] II ja III osaston säännöksiä. Tällaisiin asiamiehiin, jakelijoiden ja sivukonttoreihin sovelletaan vähintään 26 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia maksulaitoksilta tapauskohtaisia tietoja, jos kyseisillä viranomaisilla on näyttöä siitä, etteivät ne noudata tämän osaston tai asetuksen XXX [maksupalveluasetus] II ja III osaston säännöksiä.

3. Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen kaikki olennaisen tärkeät tai merkitykselliset tiedot erityisesti, jos asiamies, jakelija tai sivukonttori on rikkonut tai sen epäillään rikkoneen säännöksiä ja jos nämä rikkomiset ovat tapahtuneet palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämisen yhteydessä. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja omasta aloitteestaan kaikki olennaiset tiedot, myös siitä, onko maksulaitos noudattanut 13 artiklan 3 kohdassa säädettyjä ehtoja.

4. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella asiamiesten välityksellä toimivat maksulaitokset, joiden päätoimipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, nimeävät niiden alueelle keskitetyn yhteyspisteen varmistaakseen asianmukaisen yhteydenpidon ja asetuksen XXX [maksupalveluasetus] II ja III osaston mukaisen tietojen ilmoittamisen sekä helpottaakseen kotijäsenvaltion ja vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa valvontaa, myös toimittamalla toimivaltaisille viranomaisille pyynnöstä asiakirjoja ja tietoja. ***Jos jäsenvaltio päättää asettaa tällaisen edellytyksen, kunkin maksulaitoksen on nimettävä kyseisestä jäsenvaltiosta vain yksi keskitetty yhteyspiste.***

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään perusteet, joita on sovellettava määritettäessä suhteellisuusperiaatteen mukaisesti olosuhteet, joissa 4 kohdassa tarkoitetun keskitetyn yhteyspisteen nimeäminen on asianmukaista, sekä tällaisten yhteyspisteiden tehtävät.

Näissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on erityisesti otettava huomioon

a) maksulaitoksen vastaanottavissa jäsenvaltioissa toteuttamien tapahtumien kokonaismäärä ja -arvo;

b) tarjottujen maksupalvelujen tyyppi;

c) vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden asiamiesten kokonaismäärä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

*32 artikla*

***Säännösten noudattamatta jättämisen johdosta toteutettavat toimenpiteet, mukaan lukien varotoimenpiteet***

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteaa, että maksulaitos, jolla on asiamiehiä, jakelijoita tai sivukonttoreita sen alueella, ei noudata tämän osaston tai asetuksen XXX [maksupalveluasetus] II ja III osaston säännöksiä, kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ensimmäisen alakohdan mukaisesti saamiaan tietoja arvioituaan toteutettava ilman aiheetonta viivytystä kaikki aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseinen maksulaitos lopettaa säännösten vastaisen toimintansa. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava nämä toimenpiteet viipymättä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja kaikkien niiden muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joita asia koskee.

2. Erityisen kiireisissä tilanteissa, joissa tarvitaan välittömiä toimia vastaanottavan jäsenvaltion maksupalvelunkäyttäjien yhteisiin etuihin kohdistuvan vakavan uhan torjumiseksi, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa varotoimenpiteitä toimivaltaisten viranomaisten välisen rajatylittävän yhteistyön rinnalla ja siihen asti, kunnes 31 artiklassa säädetyt kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimenpiteet on toteutettu.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen varotoimenpiteiden on oltava asianmukaisia ja oikeassa suhteessa niiden tarkoitukseen, joka on vastaanottavan jäsenvaltion maksupalvelunkäyttäjien yhteisten etujen suojaaminen vakavalta uhalta. Nämä toimenpiteet eivät saa johtaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa olevien maksulaitoksen maksupalvelunkäyttäjien suosimiseen muissa jäsenvaltioissa olevien maksupalvelunkäyttäjien kustannuksella.

Varotoimenpiteiden on oltava väliaikaisia ja ne on lopetettava, kun havaitut vakavat uhat on torjuttu muun muassa kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tai EPV:n, siten kuin 29 artiklan 1 kohdassa on säädetty, avulla tai yhteistyössä niiden kanssa.

4. Jos tämä on asianmukaista erityisen kiireellisen tilanteen kannalta, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kotijäsenvaltion ja kaikkien niiden muiden jäsenvaltioiden, joita asia koskee, toimivaltaisille viranomaisille, komissiolle ja EPV:lle 2 kohdan nojalla toteutetut varotoimenpiteet ja näiden toimenpiteiden perusteet ilman aiheetonta viivytystä.

*33 artikla*

***Perustelut ja ilmoittaminen***

1. Toimenpiteen, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet 25 artiklan, 30 artiklan, 31 tai 32 artiklan nojalla ja johon liittyy palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden käyttämiseen kohdistuvia seuraamuksia tai rajoituksia, on oltava asianmukaisesti perusteltu ja se on ilmoitettava asianmukaisesti kyseiselle maksulaitokselle.

2. Edellä olevat 30, 29 ja 32 artikla eivät vaikuta direktiivin (EU) 2015/849 ja asetuksen (EU) 2015/847 mukaisten toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuteen valvoa tai seurata, erityisesti direktiivin (EU) 2015/849 47 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EU) 2015/847 nojalla, kyseisissä säädöksissä säädettyjen vaatimusten noudattamista.

*II LUKU*

*Poikkeukset ja ilmoittaminen*

*34 artikla*

***Valinnaiset poikkeukset***

1. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tai sallia toimivaltaisten viranomaistensa olla soveltamatta kokonaan tai osittain I luvun 1, 2 ja 3 jaksossa säädettyjä menettelyjä ja ehtoja, lukuun ottamatta 17, 18, 24, 26, 27 ja 28 artiklaa, liitteessä I olevassa 1–5 kohdassa tarkoitettuja maksupalveluja tarjoavien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden osalta, jos

a) maksupalvelujen osalta kyseisen henkilön sekä tämän asiamiehen, josta henkilö ottaa täyden vastuun, toteuttamien maksutapahtumien kuukausittainen keskiarvo edeltävien 12 kuukauden aikana ei ylitä jäsenvaltion asettamaa rajaa ja on joka tapauksessa enintään 3 miljoonaa euroa; tai

b) sähköisen rahan palvelujen osalta kokonaisliiketoiminta tuottaa sellaisen keskimäärin liikkeessä olevan sähköisen rahan määrän, joka ei ylitä jäsenvaltion asettamaa rajaa ja joka on joka tapauksessa enintään 5 miljoonaa euroa; sekä

c) maksupalvelujen ja sähköisen rahan palvelujen osalta yhtäkään liiketoiminnan hallinnointiin tai harjoittamiseen osallistuvaa luonnollista henkilöä ei ole tuomittu rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen liittyvistä rikoksista tai muista talousrikoksista.

***c a) sellaisten maksupalvelujen osalta, joita käytetään sellaisten kaupankäynti- ja toimituspalvelujen suorittamiseen, joissa käytetään asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määriteltyjä sähköisen rahan tokeneita, maksupalveluntarjoajalle on jo myönnetty jäsenvaltiossa kryptovarapalvelun tarjoajan toimilupa edellä mainitun asetuksen V osaston mukaisesti.***

Alakohdan a alakohtaa sovellettaessa arvio siitä, onko raja ylittynyt, on tehtävä liiketoimintasuunnitelman mukaisten maksutapahtumien suunnitellun kokonaismäärän perusteella, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi tuon suunnitelman mukauttamista.

Jos sähköisen rahan palveluja tarjoava maksulaitos tarjoaa lisäksi maksupalveluja tai joitakin 10 artiklassa tarkoitettuja toimintoja ja liikkeessä olevan sähköisen rahan määrä ei ole ennalta tiedossa, toimivaltaisten viranomaisten on annettava maksulaitoksen soveltaa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sellaisen edustavan osuuden perusteella, joka oletetaan käytettävän sähköisen rahan palveluja varten, edellyttäen, että tämä edustava osuus on kohtuudella arvioitavissa aiempaa tilannetta koskevien tietojen perusteella toimivaltaiset viranomaiset vakuuttavalla tavalla. Jos maksulaitos ei ole ollut liiketoiminnassa riittävän pitkään, vaatimusta arvioidaan liiketoimintasuunnitelmassa kaavaillun liikkeessä olevan sähköisen rahan perusteella soveltaen kaikkia muutoksia, joita toimivaltaiset viranomaiset ovat vaatineet kyseiseen suunnitelmaan.

Jäsenvaltiot voivat myös asettaa valinnaisten poikkeusten myöntämistä koskevaksi lisäehdoksi, että kuluttajan maksuvälineeseen tai maksutiliin sovelletaan sähköistä rahaa talletettaessa talletettavan määrän enimmäisrajaa.

Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, johon sovelletaan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaista poikkeusta, voi tarjota maksupalveluja, jotka eivät liity sähköisen rahan palveluihin, ainoastaan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kaikki luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka on vapautettu 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen ja ehtojen soveltamisesta, rekisteröityvät kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen rekisteriin. Jäsenvaltioiden on määritettävä tällaiseen rekisteröintipyyntöön liitettävät asiakirjat 3 artiklan 3 kohdan a–s alakohdassa lueteltujen tekijöiden perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 2 kohdan mukaisesti rekisteröityjen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden päätoimipaikka tai asuinpaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa ne tosiasiallisesti harjoittavat liiketoimintaansa.

4. Henkilöitä, jotka on vapautettu 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen ja ehtojen soveltamisesta, on kohdeltava maksulaitoksina. Näihin henkilöihin ei sovelleta 13 artiklan 6 kohtaa eikä 30, 31 ja 32 artiklaa.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 2 kohdan mukaisesti rekisteröidyt luonnolliset tai oikeushenkilöt voivat harjoittaa vain tiettyjä 10 artiklassa luetelluista toiminnoista.

6. Henkilöiden, jotka on vapautettu 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen ja ehtojen soveltamisesta, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille mainitussa kohdassa esitettyyn ehtoon vaikuttavista muutoksista tilanteessaan ja ilmoitettava vähintään vuosittain toimivaltaisten viranomaisten määrittelemänä ajankohtana seuraavat tiedot:

a) maksutapahtumien kokonaisarvon keskiarvo edeltävien 12 kuukauden ajalta, jos nämä henkilöt tarjoavat maksupalveluja;

b) keskimäärin liikkeessä olevan sähköisen rahan määrä, jos nämä henkilöt tarjoavat sähköisen rahan palveluja.

7. Jos tämän artiklan 1, 3 tai 5 kohdan ehdot eivät enää täyty, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että asianomaiset henkilöt hakevat 30 kalenteripäivän kuluessa toimilupaa 13 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävät valtuudet tarkastaa, että tämän artiklan säännöksiä noudatetaan jatkuvasti.

8. Tämän artiklan 1–6 kohta ei rajoita direktiivin (EU) 2015/849 eikä rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista.

*35 artikla*

***Ilmoittaminen ja annettavat tiedot***

Jäsenvaltion, joka päättää myöntää 34 artiklassa tarkoitetun vapautuksen, on ilmoitettava komissiolle kaikki seuraavat tiedot:

a) jäsenvaltion kyseisen vapautuksen myöntämistä koskevaa päätös;

b) kaikki tähän poikkeukseen myöhemmin tehtävät muutokset;

c) asiaan liittyvien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden määrä;

d) vuosittain 34 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu toteutettujen maksutapahtumien kokonaisarvo kunkin kalenterivuoden joulukuun 31 päivänä sekä 34 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu liikkeessä olevan sähköisen rahan kokonaismäärä.

*36 artikla*

***Tilitietopalvelun tarjoajat***

1. ***Poiketen siitä, mitä 3 artiklassa säädetään,*** luonnollisilta henkilöiltä ja oikeushenkilöiltä, jotka tarjoavat ainoastaan liitteessä I olevassa 7 kohdassa tarkoitettuja maksupalveluja, ei edellytetä toimilupaa, vaan heidän on rekisteröidyttävä kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ennen toiminnan aloittamista.

2. Tällaisen rekisteröintipyynnön liitteenä on toimitettava 3 artiklan 3 kohdan a, b, e–h, j, l, n, p ja q alakohdassa tarkoitetut tiedot ja asiakirjat.

Edellä 3 artiklan 3 kohdan e, f ja l alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen osalta rekisteröityvän luonnollisen tai oikeushenkilön on esitettävä kuvaus tarkastusta koskevista ja organisatorisista järjestelyistä, jotka se on ottanut käyttöön toteuttaakseen kaikki kohtuulliset toimenpiteet maksupalvelunkäyttäjiensä etujen suojaamiseksi ja varmistaakseen liitteessä I olevassa 7 kohdassa tarkoitettujen maksupalvelujen toteuttamisen jatkuvuuden ja luotettavuuden.

3. Edellä 3 artiklan 3 kohdan j alakohdassa tarkoitettujen turvavalvonta- ja hallintatoimenpiteiden yhteydessä on ilmoitettava, kuinka rekisteröityvä luonnollinen tai oikeushenkilö varmistaa asetuksen (EU) 2022/2554 II luvussa edellytettävän korkean digitaalisen häiriönsietokyvyn, erityisesti teknisen turvallisuuden ja tietosuojan osalta, mukaan lukien niiden ohjelmistojen ja TVT-järjestelmien osalta, joita rekisteröityvä luonnollinen tai oikeushenkilö tai yritykset, joille tämä henkilö ulkoistaa toimintojaan, käyttävät.

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 1 alakohdassa tarkoitetuilla henkilöillä on rekisteröinnin saadakseen oltava ammatillinen vastuuvakuutus, joka kattaa maantieteelliset alueet, joilla ne tarjoavat palveluja, tai muu vastaava vakuus sen varmistamiseksi, että

a) ne pystyvät kattamaan korvausvastuun tiliä ylläpitävää palveluntarjoajaa tai maksupalvelunkäyttäjää kohtaan sellaisen vahingon varalta, joka aiheutuu oikeudettomasta tai petollisesta pääsystä maksutilitietoihin tai niiden oikeudettomasta tai petollisesta käytöstä;

b) ne pystyvät kattamaan arvon, joka ylittää vakuutusturvan kynnysarvon tai vähennyskelpoisen osuuden tai vastaavan vakuuden arvon;

c) ne seuraavat jatkuvasti vakuutuksen tai vastaavan vakuuden kattavuutta.

***Vaihtoehtona b ja c alakohdassa säädetyille vaatimuksille tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut oikeushenkilöt voivat valita vaihtoehdon, jossa niillä on 50 000 euron alkupääoma, joka on korvattava ammatillisella vastuuvakuutuksella tai vastaavalla vakuudella välittömästi sen jälkeen, kun kyseiset oikeushenkilöt ovat aloittaneet toimintansa maksulaitoksena.***

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin henkilöihin ei sovelleta I luvun 1 ja 2 jaksoa. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja palveluja tarjoaviin henkilöihin sovelletaan I luvun 3 jaksoa, lukuun ottamatta 25 artiklan 3 kohtaa.

▌

6. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä on kohdeltava maksulaitoksina.

*37 artikla*

***Palvelut, joissa tarjotaan käteisnostoja vähittäismyymälöissä ilman ostoa***

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava tämän direktiivin soveltamisesta luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka tarjoavat käteisnostopalvelua vähittäismyymälöissä ostosta riippumatta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) palvelun tarjoaa tiloissaan luonnollinen tai oikeushenkilö, joka myy tavaroita tai palveluja tavanomaisena ammatti- tai liiketoimintanaan;

b) nostettavan käteisen määrä on enintään ***100*** euroa ***tai sitä vastaava määrä kyseisen jäsenvaltion valuutassa*** nostotapahtumaa kohden;

***b a) asiakkaan nostotapahtumaa ei ole anonymisoitu ja se edellyttää asiakkaan tunnistamista.***

2. Tämä artikla ei rajoita direktiivin (EU) 2015/849 eikä muun asiaankuuluvan rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevan unionin tai kansallisen lainsäädännön soveltamista.

*38 artikla*

***Palvelut, joiden avulla pankkiautomaattipalvelujen tarjoajat, jotka eivät tarjoa maksutilipalveluja, voivat tarjota käteisnostoja***

1. ***Poiketen siitä, mitä 3 artiklassa säädetään,*** luonnollisilta ja oikeushenkilöiltä, jotka tarjoavat liitteessä I olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja maksupalveluja ja jotka eivät tarjoa maksutilipalveluja eivätkä muita liitteessä I tarkoitettuja maksupalveluja, ei edellytetä toimilupaa, vaan heidän on rekisteröidyttävä kotijäsenvaltion toimivaltaisessa viranomaisessa ennen toiminnan aloittamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun rekisteröinnin liitteenä on toimitettava 3 artiklan 3 kohdan a, b, e–h, j, l, n, p ja q alakohdassa tarkoitetut tiedot ja asiakirjat.

Edellä 3 artiklan 3 kohdan e, f ja l alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen osalta rekisteröityvän luonnollisen tai oikeushenkilön on esitettävä kuvaus tarkastusta koskevista ja organisatorisista järjestelyistä, jotka se on ottanut käyttöön toteuttaakseen kaikki kohtuulliset toimenpiteet maksupalvelunkäyttäjiensä etujen suojaamiseksi ja varmistaakseen liitteessä I olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen maksupalvelujen toteuttamisen jatkuvuuden ja luotettavuuden.

Edellä 3 artiklan 3 kohdan j alakohdassa tarkoitettujen turvavalvonta- ja hallintatoimenpiteiden yhteydessä on ilmoitettava, kuinka rekisteröityvä luonnollinen tai oikeushenkilö varmistaa asetuksen (EU) 2022/2554 II luvussa edellytettävän korkean digitaalisen häiriönsietokyvyn, erityisesti teknisen turvallisuuden ja tietosuojan osalta, mukaan lukien niiden ohjelmistojen ja TVT-järjestelmien osalta, joita rekisteröityvä luonnollinen tai oikeushenkilö tai yritykset, joille tämä henkilö ulkoistaa toimintojaan, käyttävät.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin henkilöihin ei sovelleta I luvun 1 ja 2 jaksoa. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja palveluja tarjoaviin henkilöihin sovelletaan I luvun 3 jaksoa, lukuun ottamatta 25 artiklan 3 kohtaa.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja palveluja tarjoavia henkilöitä on kohdeltava maksulaitoksina.

***4 a. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja palveluja tarjoavien luonnollisten tai oikeushenkilöiden on noudatettava maksupalveluasetuksen 7 artiklassa säädettyjä maksujen ja palvelumaksujen avoimuutta koskevia vaatimuksia ja erityisesti varmistettava, että tällaiset maksut ja palvelumaksut ovat näkyvillä palvelujen tarjoamisen alkaessa.***

*39 artikla*

***Ilmoitusvelvollisuus***

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että palveluntarjoajat, jotka harjoittavat asetuksen XXX [maksupalveluasetus] 2 artiklan ***2*** kohdan j alakohdan i alakohdassa tai ii alakohdassa tarkoitettua toimintaa tai kumpaakin toimintaa siten, että toteutettujen maksutapahtumien 12 edeltävän kuukauden kokonaisarvo on yli miljoona euroa kuukaudessa, lähettävät toimivaltaisille viranomaisille ilmoituksen, jossa esitetään kuvaus tarjotuista palveluista ja täsmennetään, kumman asetuksen XXX [maksupalveluasetus] 2 artiklan ***2*** kohdan j, alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetun soveltamisalan ulkopuolelle jättämisen nojalla toiminta katsotaan suoritetuksi.

Tämän ilmoituksen pohjalta toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä asetuksen XXX [maksupalveluasetus] 2 artiklan ***2*** kohdan j alakohdassa tarkoitetuin perustein perusteltu päätös, jos kyseistä toimintaa ei katsota rajalliseksi verkoksi, ja ilmoitettava asiasta palveluntarjoajalle.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että palveluntarjoajat, jotka harjoittavat asetuksen XXX [maksupalveluasetus] 2 artiklan ***2*** kohdan ***k*** alakohdassa tarkoitettua toimintaa, lähettävät toimivaltaisille viranomaisille ilmoituksen ja esittävät toimivaltaisille viranomaisille vuotuisen tarkastuslausunnon, jossa todistetaan, että toiminnassa noudatetaan asetuksen XXX [maksupalveluasetus] 2 artiklan ***2*** kohdan ***k*** alakohdassa säädettyjä rajoja.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat EPV:lle 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut palvelut ja mainitsevat, minkä soveltamisalan ulkopuolelle jättämisen nojalla palveluja suoritetaan.

4. Edellä 2 ja 3 kohdan mukaisesti ilmoitettujen palvelujen kuvaus on asetettava julkisesti saataville 17 artiklassa ja 18 artiklassa tarkoitetuissa rekistereissä.

*III OSASTO*

*DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TEKNISET SÄÄNTELYSTANDARDIT*

*40 artikla*

***Delegoidut säädökset***

Siirretään komissiolle valta antaa 41 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 5 artiklassa, 34 artiklan 1 kohdassa ja 37 artiklassa tarkoitettujen summien päivittämistä inflaation huomioon ottamiseksi.

*41 artikla*

***Siirretyn säädösvallan käyttäminen***

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle tämän direktiivin voimaantulopäivästä määräämättömäksi ajaksi 40 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 40 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 40 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

*IV OSASTO*

*LOPPUMÄÄRÄYKSET*

*42 artikla*

***Täysi yhdenmukaistaminen***

1. Jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita kuin tässä direktiivissä annettuja säännöksiä, siltä osin kuin tähän direktiiviin sisältyy yhdenmukaistettuja säännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 3 kohdan ja 34 artiklan soveltamista.

2. Jäsenvaltion, joka soveltaa jotain 6 artiklan 3 kohdassa tai 34 artiklassa tarkoitettua vaihtoehtoa, on ilmoitettava siitä ja sitä koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista komissiolle. Komissio julkistaa tiedot verkkosivustolla tai muulla helppokäyttöisellä tavalla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat eivät poikkea maksupalvelunkäyttäjien vahingoksi tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuista säännöksistä, jollei tässä direktiivissä nimenomaisesti säädetä tästä. Maksupalveluntarjoajat voivat kuitenkin päättää myöntää maksupalvelunkäyttäjille edullisempia ehtoja.

*43 artikla*

***Uudelleentarkastelulauseke***

1. Komissio toimittaa viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on viisi vuotta tämän direktiivin ***soveltamispäivän*** jälkeen] Euroopan parlamentille, neuvostolle, EKP:lle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja vaikutuksista sekä erityisesti

▌

b) direktiivin 2014/49/EU tarkistamisen vaikutuksista maksulaitosten tekemään asiakasvarojen suojaamiseen;

***b a) tämän direktiivin nojalla toimiluvan saaneiden maksupalveluntarjoajien kokonaismäärästä ja markkinaosuudesta kussakin jäsenvaltiossa.***

Komissio antaa kertomuksensa yhteydessä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

2. Komissio toimittaa viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on kolme vuotta maksupalveluasetuksen ***voimaantulopäivän*** jälkeen] Euroopan parlamentille, neuvostolle, EKP:lle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisalasta, erityisesti maksujärjestelmien, maksujärjestelyjen ja teknisten palveluntarjoajien osalta***, mukaan lukien digitaalisten lompakkojen käsittely ja ylläpito, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan***. Komissio antaa kyseisen kertomuksen yhteydessä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

*44 artikla*

***Siirtymäsäännökset***

1. Jäsenvaltioiden on sallittava maksulaitosten, jotka ovat viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] saaneet toimiluvan direktiivin (EU) 2015/2366 11 artiklan mukaisesti, jatkaa niiden maksupalvelujen tarjoamista ja harjoittamista [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] saakka, joita varten ne ovat saaneet toimiluvan, ilman, että niitä vaaditaan hakemaan ***uutta*** toimilupaa tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti tai noudattamaan muita tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai tarkoitettuja säännöksiä.

***Jäsenvaltiot eivät saa vaatia*** ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja maksulaitoksia toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille ***mitään muita lisätietoja kuin*** tiedot, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] arvioida jompaakumpaa seuraavista:

a) noudattavatko nämä maksulaitokset II ***osaston säännöksissä asetettuja uusia vaatimuksia***, ja elleivät, mihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä sen varmistamiseksi, että säännöksiä noudatetaan;

b) onko toimilupa peruutettava.

Ensimmäisessä alakohdassa ***tarkoitettujen maksulaitosten***, joiden todetaan toimivaltaisten viranomaisten tekemän todentamisen jälkeen noudattavan II osastossa säädettyjä vaatimuksia, on ***saatava pitää*** tämän direktiivin 13 artiklan mukainen maksulaitostoimilupa, ja ne on merkittävä 17 ja 18 artiklassa tarkoitettuihin rekistereihin. Jos kyseiset maksulaitokset eivät viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] noudata II osastossa säädettyjä vaatimuksia, ***ne on määrättävä keskeyttämään maksupalvelujen tarjoaminen siihen asti, kunnes ne toimittavat asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle vaaditut lisätiedot, jotka varmistavat, että ne noudattavat II osastoa, ja kyseinen toimivaltainen viranomainen on todentanut, että nämä tiedot pitävät paikkansa, ja myöntänyt maksupalveluntarjoajalle asianmukaisesti toimiluvan***.

2. ***Jäsenvaltioiden on säädettävä***, että 1 kohdassa tarkoitetuille maksulaitoksille myönnetään ilman eri toimenpiteitä toimilupa ja ne merkitään 17 artiklassa tarkoitettuihin rekistereihin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on näyttöä siitä, että nämä maksulaitokset jo noudattavat 3 ja 13 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava ***asianomaisille maksulaitoksille mahdollisista*** toimiluvan ***myöntämisen esteistä ja ryhdyttävä viipymättä toimiin kyseisen esteen poistamiseksi***.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava kaikkien direktiivin (EU) 2015/2366 32 artiklassa tarkoitetulla tavalla [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] mennessä soveltamatta jättämisestä hyötyneiden ja kyseisen direktiivin liitteessä I tarkoitettuja maksupalveluja tarjonneiden luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden tehdä mitä tahansa seuraavista:

a) jatkaa näiden palvelujen tarjoamista kyseisessä jäsenvaltiossa [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen] asti;

b) saada tämän direktiivin 34 artiklan mukaisen vapautuksen tai

c) noudattaa muita tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai tarkoitettuja säännöksiä.

***Kaikki*** ensimmäisessä alakohdassa ***tarkoitetut henkilöt***, jotka eivät viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] ole saaneet tämän direktiivin mukaista toimilupaa tai vapautusta, on ***määrättävä keskeyttämään maksupalvelujen tarjoaminen siihen asti, kunnes asianomainen henkilö toimittaa asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle vaaditut lisätiedot ja kyseinen toimivaltainen viranomainen on todentanut, että nämä tiedot pitävät paikkansa, ja myöntänyt maksupalveluntarjoajalle asianmukaisesti toimiluvan***.

4. Jäsenvaltiot voivat myöntää tämän direktiivin (EU) 2015/2366 32 artiklassa tarkoitetulla tavalla soveltamatta jättämisestä hyötyville luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille tämän direktiivin 34 artiklan mukaisen vapautuksen ja merkitä nämä henkilöt 17 ja 18 artiklassa tarkoitettuihin rekistereihin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on näyttöä siitä, että tämän direktiivin 34 artiklassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta asianomaisille maksulaitoksille. ***Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät tee päätöstä viimeistään... päivänä...kuuta... [24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta], maksulaitokset voivat jatkaa niiden maksupalvelujen tarjoamista ja toteuttamista, joita varten ne ovat saaneet toimiluvan, kunnes tällainen päätös on tehty***.

*45 artikla*

***Siirtymäsäännös – direktiivin 2009/110/EY nojalla toimiluvan saaneet sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset***

1. Jäsenvaltioiden on sallittava direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten, jotka ovat ennen [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] aloittaneet direktiivin 2009/110/EY täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön mukaisen toiminnan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksena siinä jäsenvaltiossa, jossa niiden päätoimipaikka sijaitsee direktiivin 2009/110/EY täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jatkaa kyseistä toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa ilman, että niitä vaaditaan hakemaan ***uutta*** toimilupaa tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti tai noudattamaan muita tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai tarkoitettuja säännöksiä***,... päivään...kuuta... [24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] saakka***.

2. ***Jäsenvaltiot eivät saa vaatia*** tällaisia 1 kohdassa tarkoitettuja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksia toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille ***mitään muita tietoja kuin*** tiedot, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] arvioida, täyttävätkö kyseiset sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset tämän direktiivin vaatimukset. Mikäli tällaisessa arvioinnissa käy ilmi, että nämä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset eivät noudata näitä vaatimuksia, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, mitä toimenpiteitä on toteutettava vaatimusten täyttämiseksi tai peruuttaa toimilupa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille, joiden todetaan toimivaltaisten viranomaisten tekemän todentamisen jälkeen noudattavan II osastossa säädettyjä vaatimuksia, on myönnettävä tämän direktiivin 13 artiklan mukainen maksulaitostoimilupa, ja ne on merkittävä 17 ja 18 artiklassa tarkoitettuihin rekistereihin. Jos kyseiset sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset eivät viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] noudata II osastossa säädettyjä vaatimuksia, ***ne on määrättävä keskeyttämään sähköisen rahan palvelujen tarjoaminen siihen asti, kunnes ne toimittavat asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle vaaditut lisätiedot ja kyseinen toimivaltainen viranomainen on todentanut, että nämä tiedot pitävät paikkansa, ja myöntänyt maksupalvelujen tarjoajalle asianmukaisesti toimiluvan***.

3. ***Jäsenvaltioiden on annettava*** 1 kohdassa tarkoitetuille sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille ***mahdollisuus*** saada maksulaitostoimilupa ilman eri toimenpiteitä ja tulla merkityksi 17 artiklassa tarkoitettuihin rekistereihin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on näyttöä siitä, että nämä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille ***mahdollisista*** toimiluvan ***myöntämisen esteistä ja ryhdyttävä viipymättä toimiin tällaisen esteen poistamiseksi***.

4. Jäsenvaltioiden on sallittava ***niiden*** luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden, jotka ovat ennen [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] aloittaneet direktiivin 2009/110/EY 9 artiklan täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön mukaisen toiminnan, jatkaa kyseistä toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen direktiivin mukaisesti [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] saakka ilman, että niiden tarvitsee hakea ***uutta*** toimilupaa tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti tai noudattaa muita tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai tarkoitettuja säännöksiä. ***Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät tee päätöstä viimeistään... [24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä], kyseiset oikeushenkilöt voivat jatkaa niiden sähköisen rahan palvelujen tarjoamista ja toteuttamista, joita varten ne ovat saaneet toimiluvan.***

***45 a artikla***

***Määräajan pidentäminen***

***Toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisesti päättää pidentää määräaikaa, jonka jälkeen tietyt maksulaitokset ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset eivät enää saa tarjota palveluja, jos kyseiset laitokset ovat toimittaneet 44 ja 45 artiklassa vaaditut tiedot eikä toimivaltainen viranomainen ole voinut käsitellä niitä sovellettavassa määräajassa.***

*46 artikla*

**I**

*47 artikla*

***Direktiivin (EU) 2020/1828 muuttaminen***

Lisätään direktiivin (EU) 2020/1828 liitteeseen I kohta seuraavasti:

”68) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 20../… rahoitusdatan saatavuutta koskevasta kehyksestä ja asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010, (EU) N:o 1095/2010 ja (EU) 2022/2554 muuttamisesta (EUVL L[...], [….], [s...]).”

*48 artikla*

***Kumoaminen***

Kumotaan direktiivi (EU) 2015/2366 [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Kumotaan direktiivi 2009/110/EY [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Kaikkia tämän direktiivin voimaan tullessa voimassa olevissa säädöksissä olevia viittauksia direktiiviin (EU) 2015/2366 ja direktiiviin 2009/110/EY pidetään viittauksina tähän direktiiviin tai asetukseen XXX [maksupalveluasetus] tämän direktiivin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*49 artikla*

***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä***

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] ▌. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

2. Niiden on sovellettava näitä toimenpiteitä [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] ▌.

Näissä jäsenvaltioiden määräämissä toimenpiteissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*50 artikla*

***Voimaantulo***

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*51 artikla*

***Osoitus***

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty...

| | |
|---|---|
| *Euroopan parlamentin puolesta* | *Neuvoston puolesta* |
| *Puhemies* | *Puheenjohtaja* |

**LIITE I**

**MAKSUPALVELUT**

**(2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut)**

1. Palvelut, joiden avulla käteistä voidaan tallettaa maksutilille ja/tai nostaa maksutililtä.

2. Maksutapahtumien toteuttaminen, esimerkiksi varojen siirrot maksutilille ja maksutililtä, myös silloin kun varojen katteena on käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai muun maksupalveluntarjoajan kanssa tehty luottojärjestely.

3. Maksuvälineiden myöntäminen.

4. Maksutapahtumien vastaanottaminen.

5. Rahansiirrot.

6. Maksutoimeksiantopalvelut.

7. Tilitietopalvelut.

**LIITE II**

## SÄHKÖISEN RAHAN PALVELUT

**(2 artiklan 37 kohdassa tarkoitetut)**

Sähköisen rahan liikkeeseenlasku, sähköisten rahayksikköjen säilyttämiseen tarkoitettujen maksutilien ylläpito ja sähköisten rahayksikköjen siirrot.

**LIITE III**

***VASTAAVUUSTAULUKKO***

| **DIREKTIIVI (EU) 2015/2366** | **DIREKTIIVI 2009/110/EY** | **DIREKTIIVI XXX (kolmas maksupalveludirektiivi)** | **ASETUS XXX (maksupalveluasetus)** |
|---|---|---|---|
| 1 artiklan 1 kohta | 1 artiklan 1 kohta | | 2 artiklan 1 kohta |
| a alakohta | a alakohta | | a alakohta |
| b alakohta | b alakohta | | - |
| c alakohta | c alakohta | | b alakohta |
| d alakohta | | | c alakohta |
| e alakohta | d alakohta | | d alakohta |
| f alakohta | e alakohta | | e alakohta |
| | 1 artiklan 2 kohta | 1 artiklan 1 kohta | |
| | 1 artiklan 3 kohta | 1 artiklan 2 kohta | |
| 1 artiklan 2 kohta | | | 1 artiklan 1 kohta |
| | | | 1 artiklan 2 kohta |
| 2 artiklan 1 kohta | | | 2 artiklan 1 kohta |
| 3 artikla | | | 2 artiklan 2 kohta |
| a alakohta | | | a alakohta |
| b alakohta | | | b alakohta |
| c alakohta | | | - |
| d alakohta | | | c alakohta |
| e alakohta | | | d alakohta |
| | | | e alakohta |
| f alakohta | | | - |
| g alakohta | | | f alakohta |
| h alakohta | | | g alakohta |
| i alakohta | | | h alakohta |
| j alakohta | | | i alakohta |
| k alakohta | 1 artiklan 4 kohta | | j alakohta |
| l alakohta | 1 artiklan 5 kohta | | k alakohta |
| m alakohta | | | l alakohta |
| n alakohta | | | m alakohta |
| o alakohta | | | - |
| 2 artiklan 2 kohta | | | 2 artiklan 3 kohta |
| 2 artiklan 3 kohta | | | 2 artiklan 4 kohta |
| 2 artiklan 4 kohta | | | 2 artiklan 5 kohta |
| 2 artiklan 5 kohta | | | 2 artiklan 6 kohta |
| | | | 2 artiklan 7 kohta |
| | | | 2 artiklan 8 kohta |
| 4 artikla: | 2 artikla: | 2 artikla: | 3 artikla: |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1–3 kohta | | 1–3 kohta | 1–3 kohta |
| 4 kohta | | 4 kohta | 4 kohta |
| 5 kohta | | 5 kohta | 5 kohta |
| 6 kohta | | - | - |
| - | | - | 6 ja 7 kohta |
| | | 6 kohta | 8 kohta |
| 7 kohta | | 7 kohta | 9 kohta |
| | | 8 kohta | 10 kohta |
| 8–13 kohta | | 9–14 kohta | 11–16 kohta |
| - | | - | 17 kohta |
| 14 kohta | | 15 kohta | 18 kohta |
| 15 ja 16 kohta | | 17 ja 18 kohta | 20 ja 21 kohta |
| 17 kohta | | 16 kohta | 19 kohta |
| 18 ja 19 kohta | | 19 ja 20 kohta | 22 ja 23 kohta |
| 20 kohta | | 21 kohta | 24 kohta |
| 21 kohta | | - | 25 kohta |
| 22 kohta | | 22 kohta | 26 kohta |
| 23 ja 24 kohta | | - | 27 ja 28 kohta |
| - | | - | 29 kohta |
| 25 kohta | | 23 kohta | 30 kohta |
| 26–30 kohta | | - | 31–35 kohta |
| | | 24 kohta | 36 kohta |
| 31 kohta | | - | 37 kohta |
| 32 kohta | | 25 kohta | 38 kohta |
| 33–36 kohta | | - | 39–42 kohta |
| 37 kohta | | 26 kohta | 43 kohta |
| | | 27 kohta | |
| 38–40 kohta | | 28–30 kohta | 44–46 kohta |
| 41 ja 42 kohta | | - | - |
| 43 kohta | | - | 47 kohta |
| 44 ja 45 kohta | | 31 ja 32 kohta | 48 ja 49 kohta |
| 46 kohta | | 33 kohta | - |
| 47 kohta | | - | |
| 48 kohta | | | - |
| | 1 kohta | 39 kohta | 55 kohta |

| | | | |
|---|---|---|---|
| | 2 kohta | 34 kohta | 50 kohta |
| | 3 kohta | - | - |
| | 4 kohta | 35 kohta | - |
| | | 36–38 kohta | 52–54 kohta |
| | | | 55 kohta |
| | | 3 artiklan 1 ja 2 kohta | |
| 5 artiklan 1 kohta | 3 artiklan 1 kohta | 3 artiklan 3 kohta | |
| | 3 artiklan 2 kohta | 9 artiklan 5 kohta | |
| 5 artiklan 2 kohta | | 3 artiklan 4 kohta | |
| 5 artiklan 3 kohta | | 36 artiklan 4 kohta | |
| 5 artiklan 4 ja 5 kohta | | - | |
| 5 artiklan 6 kohta | | 3 artiklan 5 ja 6 kohta | |
| 5 artiklan 7 kohta | | - | |
| 6 artiklan 1 kohta | 3 artiklan 3 kohta | 4 artiklan 1 kohta | |
| | 3 artiklan 4 kohta | 20 artiklan 1, 2 ja 3 kohta | |
| 6 artiklan 2 kohta | | 4 artiklan 2 kohta | |
| 6 artiklan 3 kohta | | 4 artiklan 3 kohta | |
| 6 artiklan 4 kohta | | 4 artiklan 4 kohta | |
| 7 artikla | 4 artikla | 5 artikla | |
| 8 artiklan 1 kohta | 5 artiklan 1 kohta | 6 artiklan 1 kohta | |
| 8 artiklan 2 kohta | 5 artiklan 6 kohta | 6 artiklan 2 kohta | |
| 8 artiklan 3 kohta | 5 artiklan 7 kohta | 6 artiklan 3 kohta | |
| 9 artiklan 1 kohta | | 7 artiklan 1 kohta,<br>7 artiklan 2 kohta | |
| 9 artiklan 2 kohta | | 7 artiklan 3 kohta | |
| - | | 7 artiklan 4 kohta | |
| 9 artiklan 3 kohta | | 7 artiklan 5 kohta | |
| | | 8 artiklan 1 kohta | |
| | 5 artiklan 2 kohta | 8 artiklan 2 kohta,<br>8 artiklan 4 kohta | |
| | 5 artiklan 3 kohta | 8 artiklan 3 kohta | |
| | 5 artiklan 4 kohta | 8 artiklan 5 kohta | |
| | 5 artiklan 5 kohta | 8 artiklan 6 kohta | |
| 10 artiklan 1 kohta | | 9 artiklan 1 kohta | |
| 10 artiklan 2 kohta | | 9 artiklan 2 kohta | |
| | 7 artiklan 1 kohta | 9 artiklan 3 kohta | |
| | 7 artiklan 2 kohta | 9 artiklan 4 kohta | |
| | 7 artiklan 3 kohta | | |

| | | | |
|---|---|---|---|
| | 7 artiklan 4 kohta | | |
| 11 artiklan 1 kohta | | 13 artiklan 1 kohta | |
| 11 artiklan 2 kohta | | 13 artiklan 2 kohta | |
| 11 artiklan 3 kohta | | 13 artiklan 3 kohta | |
| 11 artiklan 4 kohta | | 13 artiklan 4 kohta | |
| 11 artiklan 5 kohta | | 13 artiklan 5 kohta | |
| 11 artiklan 6 kohta | | 13 artiklan 6 kohta | |
| 11 artiklan 7 kohta | | 13 artiklan 7 kohta | |
| 11 artiklan 8 kohta | | 13 artiklan 8 kohta | |
| 11 artiklan 9 kohta | | 13 artiklan 9 kohta | |
| 12 artikla | | 14 artikla | |
| 13 artiklan 1 kohta | | 16 artiklan 1 kohta | |
| 13 artiklan 2 kohta | | 16 artiklan 2 kohta | |
| 13 artiklan 3 kohta | | 16 artiklan 3 kohta | |
| 14 artiklan 1 kohta | | 17 artiklan 1 kohta | |
| 14 artiklan 2 kohta | | 17 artiklan 2 kohta | |
| 14 artiklan 3 kohta | | 17 artiklan 3 kohta | |
| 14 artiklan 4 kohta | | 17 artiklan 4 kohta | |
| 15 artiklan 1 kohta | | 18 artiklan 1 kohta | |
| 15 artiklan 2 kohta | | 18 artiklan 2 kohta | |
| 15 artiklan 3 kohta | | 18 artiklan 3 kohta | |
| 15 artiklan 4 kohta | | 18 artiklan 4 kohta | |
| 15 artiklan 5 kohta | | 18 artiklan 5 kohta | |
| | | 18 artiklan 6 kohta | |
| 16 artikla | | 15 artikla | |
| 17 artiklan 1 kohta | | 11 artiklan 1 kohta | |
| 17 artiklan 2 kohta | | 11 artiklan 2 kohta | |
| 17 artiklan 3 kohta | | 11 artiklan 3 kohta | |
| 17 artiklan 4 kohta | | 11 artiklan 4 kohta | |
| 18 artiklan 1 kohta | 6 artiklan 1 kohdan a alakohta | 10 artiklan 1 kohta | |
| a alakohta | c alakohta | a alakohta | |
| b alakohta | | b alakohta | |
| c alakohta | | c alakohta | |
| 18 artiklan 2 kohta | 6 artiklan 4 kohta | 10 artiklan 2 kohta | |
| 18 artiklan 3 kohta | 6 artiklan 4 kohta | 10 artiklan 3 kohta | |
| 18 artiklan 4 kohta | 6 artiklan 1 kohdan b alakohta | 10 artiklan 4 kohta | |
| 18 artiklan 5 kohta | 6 artiklan 2 kohta; 6 artiklan 4 kohta | 10 artiklan 5 kohta | |
| | 6 artiklan 3 kohta | 10 artiklan 6 kohta | |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 18 artiklan 6 kohta | | 10 artiklan 7 kohta | |
| 19 artiklan 1 kohta | | 19 artiklan 1 kohta | |
| 19 artiklan 2 kohta | | 19 artiklan 2 kohta | |
| 19 artiklan 3 kohta | | 19 artiklan 3 kohta | |
| 19 artiklan 4 kohta | | 19 artiklan 4 kohta | |
| 19 artiklan 5 kohta | | 19 artiklan 5 kohta | |
| 19 artiklan 6 kohta | | 22 artiklan 1 kohta | |
| 19 artiklan 7 kohta | | 19 artiklan 6 kohta,<br>21 artiklan 2 kohta | |
| 19 artiklan 8 kohta | | 19 artiklan 7 kohta,<br>22 artiklan 2 kohta | |
| 20 artiklan 1 kohta | | 23 artiklan 1 kohta | |
| 20 artiklan 2 kohta | | 23 artiklan 2 kohta | |
| 21 artikla | | 12 artikla | |
| 22 artiklan 1 kohta | | 24 artiklan 1 kohta | |
| 22 artiklan 2 kohta | | 24 artiklan 2 kohta | |
| 22 artiklan 3 kohta | | 24 artiklan 3 kohta | |
| 22 artiklan 4 kohta | | 24 artiklan 4 kohta | |
| 22 artiklan 5 kohta | | 24 artiklan 5 kohta | |
| 23 artiklan 1 kohta | | 25 artiklan 1 kohta | |
| a alakohta | | a alakohta | |
| b alakohta | | b alakohta | |
| c alakohta | | c alakohta | |
| d alakohta | | - | |
| | | 25 artiklan 2 kohta | |
| 23 artiklan 2 kohta | | 25 artiklan 3 kohta | |
| 23 artiklan 3 kohta | | 25 artiklan 4 kohta | |
| 24 artiklan 1 kohta | | 26 artiklan 1 kohta | |
| 24 artiklan 2 kohta | | 26 artiklan 2 kohta | |
| 24 artiklan 3 kohta | | 26 artiklan 3 kohta | |
| 25 artiklan 1 kohta | | 27 artiklan 1 kohta | |
| 25 artiklan 2 kohta | | 27 artiklan 2 kohta | |
| 26 artiklan 1 kohta | | 28 artiklan 1 kohta | |
| 26 artiklan 2 kohta | | 28 artiklan 2 kohta | |
| 27 artiklan 1 kohta | | 29 artiklan 1 kohta | |
| 27 artiklan 2 kohta | | 29 artiklan 2 kohta | |
| 28 artiklan 1 kohta | | 30 artiklan 1 kohta | |
| 28 artiklan 2 kohta | | 30 artiklan 2 kohta | |
| 28 artiklan 3 kohta | | 30 artiklan 3 kohta | |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 28 artiklan 4 kohta | | 30 artiklan 4 kohta | |
| 28 artiklan 5 kohta | | 30 artiklan 5 kohta | |
| 29 artiklan 1 kohta | | 31 artiklan 1 kohta | |
| 29 artiklan 2 kohta | | 31 artiklan 2 kohta | |
| 29 artiklan 3 kohta | | 31 artiklan 3 kohta | |
| 29 artiklan 4 kohta | | 31 artiklan 4 kohta | |
| 29 artiklan 5 kohta | | 31 artiklan 5 kohta | |
| 29 artiklan 6 kohta | | - | |
| | | 31 artiklan 6 kohta | |
| 30 artiklan 1 kohta | | 32 artiklan 1 kohta | |
| 30 artiklan 2 kohta | | 32 artiklan 2 kohta | |
| 30 artiklan 3 kohta | | 32 artiklan 3 kohta | |
| 30 artiklan 4 kohta | | 32 artiklan 4 kohta | |
| 31 artiklan 1 kohta | | 33 artiklan 1 kohta | |
| 31 artiklan 2 kohta | | 33 artiklan 2 kohta | |
| | 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohta | | |
| 32 artiklan 1 kohta | 9 artiklan 1 kohta | 34 artiklan 1 kohta | |
| a alakohta | | a alakohta | |
| | a alakohta | b alakohta | |
| b alakohta | b alakohta | c alakohta | |
| 32 artiklan 2 kohta | 9 artiklan 2 kohta | 34 artiklan 2 kohta | |
| 32 artiklan 3 kohta | 9 artiklan 3 kohta | 34 artiklan 3 kohta | |
| 32 artiklan 4 kohta | 9 artiklan 4 kohta | 34 artiklan 4 kohta | |
| 32 artiklan 5 kohta | 9 artiklan 5 kohta,<br>9 artiklan 6 kohta,<br>9 artiklan 7 kohta | 34 artiklan 5 kohta | |
| 32 artiklan 6 kohta | 9 artiklan 8 kohta | 34 artiklan 6 kohta | |
| 33 artiklan 1 kohta | | 36 artiklan 1 kohta | |
| 33 artiklan 2 kohta | | 36 artiklan 2 kohta | 47 artiklan 2 kohta |
| 34 artikla | 9 artiklan 9 kohta | 35 artikla | |
| | | 37 artiklan 1, 2 ja 3 kohta | |
| | | 38 artiklan 1 ja 2 kohta | |
| | 10 artikla | 45 artiklan 2 ja 4 kohta | |
| | 11 artiklan 1 kohta | | 30 artiklan 1 kohta |
| | 11 artiklan 2 kohta | | 30 artiklan 2 kohta |
| | 11 artiklan 3 kohta | | 30 artiklan 3 kohta |
| | 11 artiklan 4 kohta | | 30 artiklan 4 kohta |
| | 11 artiklan 5 kohta | | 30 artiklan 5 kohta |

| | | | |
|---|---|---|---|
| | 11 artiklan 6 kohta | | 30 artiklan 6 kohta |
| | 11 artiklan 7 kohta | | 30 artiklan 7 kohta |
| | 12 artikla | | 30 artiklan 8 kohta |
| | 13 artikla | | IV osaston 8 luku |
| 35 artiklan 1 kohta | | | 31 artiklan 1 kohta,<br>31 artiklan 5 kohta |
| | | | 31 artiklan 2 kohta |
| 35 artiklan 2 kohta | | | 31 artiklan 3 kohta,<br>31 artiklan 4 kohta,<br>31 artiklan 6 kohta |
| | | | 31 artiklan 7 kohta |
| 36 artikla | | | 32 artiklan 1, 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 kohta |
| 37 artiklan 1 kohta | | - | |
| 37 artiklan 2 kohta | | 39 artiklan 1 kohta | |
| 37 artiklan 3 kohta | | 39 artiklan 2 kohta | |
| 37 artiklan 4 kohta | | 39 artiklan 3 kohta | |
| 37 artiklan 5 kohta | | 39 artiklan 4 kohta | |
| 38 artiklan 1 kohta | | | 4 artiklan 1 kohta |
| 38 artiklan 2 kohta | | | 4 artiklan 2 kohta |
| 38 artiklan 3 kohta | | | - |
| 39 artikla | | | - |
| | | | 7 artikla |
| 40 artiklan 1 kohta | | | 8 artiklan 1 kohta |
| 40 artiklan 2 kohta | | | 8 artiklan 2 kohta |
| 40 artiklan 3 kohta | | | 8 artiklan 3 kohta |
| 41 artikla | | | 9 artikla |
| 42 artiklan 1 kohta | | | 10 artikla |
| 42 artiklan 2 kohta | | | - |
| 43 artiklan 1 kohta | | | 11 artiklan 1 kohta |
| 43 artiklan 2 kohta | | | 11 artiklan 2 kohta |
| 44 artiklan 1 kohta | | | 12 artiklan 1 kohta |
| 44 artiklan 2 kohta | | | 12 artiklan 2 kohta |
| 44 artiklan 3 kohta | | | 12 artiklan 3 kohta |
| 45 artikla | | | 13 artikla |
| 1 kohta | | | 1 kohta |
| a alakohta | | | a alakohta |
| b alakohta | | | b alakohta |
| | | | c alakohta |
| c alakohta | | | d alakohta |

| | | | |
|---|---|---|---|
| d alakohta | | | e alakohta |
| | | | f ja g alakohta |
| 2 kohta | | | 2 kohta |
| a alakohta | | | a alakohta |
| b alakohta | | | b alakohta |
| 45 artiklan 3 kohta | | | 13 artiklan 3 kohta |
| 46 artikla | | | 14 artikla |
| 47 artikla | | | 15 artikla |
| 48 artikla | | | 16 artikla |
| 49 artikla | | | 17 artikla |
| 50 artikla | | | 18 artikla |
| 51 artiklan 1 kohta | | | 19 artiklan 1 kohta |
| 51 artiklan 2 kohta | | | 19 artiklan 2 kohta |
| 51 artiklan 3 kohta | | | 19 artiklan 3 kohta |
| 52 artikla, | | | 20 artikla |
| 1 kohta | | | a alakohta |
| a alakohta | | | i kohta |
| b alakohta | | | ii kohta |
| 2 kohta | | | b alakohta |
| a alakohta | | | i kohta |
| b alakohta | | | ii kohta |
| c alakohta | | | iii kohta |
| d alakohta | | | iv kohta |
| e alakohta | | | v kohta |
| | | | vi kohta |
| f alakohta | | | vii kohta |
| g alakohta | | | viii kohta |
| 3 kohta | | | c alakohta |
| a alakohta | | | i kohta |
| | | | ii kohdan 1, 2, 3 ja 4 alakohta |
| b alakohta | | | iii kohta |
| c alakohta | | | iv kohta |
| | | | v kohta |
| 4 kohta | | | d alakohta |
| a alakohta | | | i kohta |
| b alakohta | | | ii kohta |
| c alakohta | | | iii kohta |
| d alakohta | | | iv kohta |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 5 kohta | | | e alakohta |
| a alakohta | | | i kohta |
| b alakohta | | | ii kohta |
| c alakohta | | | iii kohta |
| d alakohta | | | iv kohta |
| e alakohta | | | v kohta, vi kohta |
| f alakohta | | | vii kohta |
| g alakohta | | | viii kohta |
| 6 kohta | | | f alakohta |
| a alakohta | | | i kohta |
| b alakohta | | | ii kohta |
| c alakohta | | | iii kohta |
| 7 kohta | | | g alakohta |
| a alakohta | | | i kohta |
| b alakohta | | | ii kohta |
| 53 artikla | | | 21 artikla |
| 54 artiklan 1 kohta | | | 22 artiklan 1 kohta |
| | | | 22 artiklan 2 kohta |
| 54 artiklan 2 kohta | | | 22 artiklan 3 kohta |
| 54 artiklan 3 kohta | | | 22 artiklan 4 kohta |
| 55 artiklan 1 kohta | | | 23 artiklan 1 kohta |
| 55 artiklan 2 kohta | | | 23 artiklan 2 kohta |
| 55 artiklan 3 kohta | | | 23 artiklan 3 kohta |
| 55 artiklan 4 kohta | | | 23 artiklan 4 kohta |
| 55 artiklan 5 kohta | | | 23 artiklan 5 kohta |
| 55 artiklan 6 kohta | | | 23 artiklan 6 kohta |
| 56 artikla | | | 24 artikla |
| 57 artiklan 1 kohta | | | 25 artiklan 1 kohta |
| 57 artiklan 2 kohta | | | 25 artiklan 2 kohta |
| 57 artiklan 3 kohta | | | 25 artiklan 3 kohta |
| 58 artiklan 1 kohta | | | 26 artiklan 1 kohta |
| 58 artiklan 2 kohta | | | 26 artiklan 2 kohta |
| 58 artiklan 3 kohta | | | 26 artiklan 3 kohta |
| 59 artiklan 1 kohta | | | 5 artiklan 1 kohta |
| 59 artiklan 2 kohta | | | 5 artiklan 2 kohta |
| 60 artiklan 1 kohta | | | 6 artiklan 1 kohta |
| 60 artiklan 2 kohta | | | 6 artiklan 2 kohta |
| 60 artiklan 3 kohta | | | 6 artiklan 3 kohta |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 61 artiklan 1 kohta | | | 27 artiklan 1 kohta |
| 61 artiklan 2 kohta | | | 27 artiklan 2 kohta |
| 61 artiklan 3 kohta | | | 27 artiklan 3 kohta |
| 61 artiklan 4 kohta | | | - |
| 62 artiklan 1 kohta | | | 28 artiklan 1 kohta |
| 62 artiklan 2 kohta | | | 28 artiklan 2 kohta |
| 62 artiklan 3 kohta | | | 28 artiklan 5 kohta |
| 62 artiklan 4 kohta | | | 28 artiklan 3 kohta |
| 62 artiklan 5 kohta | | | 28 artiklan 4 kohta |
| 63 artiklan 1 kohta | | | 29 artiklan 1 kohta |
| 63 artiklan 2 kohta | | | - |
| 63 artiklan 3 kohta | | | 29 artiklan 2 kohta |
| | | | 29 artiklan 3 kohta |
| 64 artiklan 1 kohta | | | 49 artiklan 1 kohta |
| | | | 49 artiklan 2 kohta |
| 64 artiklan 2 kohta | | | 49 artiklan 3 kohta,<br>49 artiklan 5 kohta |
| | | | 49 artiklan 4 kohta |
| 64 artiklan 3 kohta | | | 49 artiklan 7 kohta |
| 64 artiklan 4 kohta | | | 49 artiklan 6 kohta |
| 65 artiklan 1 kohta | | | - |
| 65 artiklan 2 kohta | | | - |
| 65 artiklan 3 kohta | | | - |
| 65 artiklan 4 kohta | | | - |
| 65 artiklan 5 kohta | | | - |
| 65 artiklan 6 kohta | | | - |
| 66 artiklan 1 kohta | | | 33 artiklan 1 kohta |
| 66 artiklan 2 kohta<br>ja 66 artiklan 4 kohta | | | 40 artikla |
| 66 artiklan 3 kohta | | | 46 artiklan 2 kohta |
| 66 artiklan 5 kohta | | | 34 artiklan 1 kohta,<br>34 artiklan 2 kohta |
| 67 artiklan 1 kohta | | | 33 artiklan 2 kohta |
| 67 artiklan 2 kohta | | | 47 artiklan 1 kohta |
| 67 artiklan 3 kohta | | | 41 artiklan 1 kohta |
| 67 artiklan 4 kohta | | | 34 artiklan 1 kohta,<br>34 artiklan 2 kohta |
| | | | 35–39 artikla |
| 68 artiklan 1 kohta | | | 51 artiklan 1 kohta |
| 68 artiklan 2 kohta | | | 51 artiklan 2 kohta |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 68 artiklan 3 kohta | | | 51 artiklan 3 kohta |
| 68 artiklan 4 kohta | | | 51 artiklan 4 kohta |
| 68 artiklan 5 kohta | | | 42 artiklan 1 kohta |
| 68 artiklan 6 kohta | | | 42 artiklan 2 kohta |
| | | | 43 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta |
| | | | 44 artiklan 1 ja 2 kohta |
| | | | 45 artiklan 1 ja 2 kohta |
| | | | 46 artiklan 1 kohta |
| | | | 47 artiklan 2 kohta |
| | | | 48 artiklan 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta |
| | | | 50 artiklan 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 ja 9 kohta |
| 69 artiklan 1 kohta, 69 artiklan 2 kohta | | | 52 artikla |
| 70 artiklan 1 kohta | | | 53 artiklan 1 kohta |
| 70 artiklan 2 kohta | | | 53 artiklan 2 kohta |
| 71 artiklan 1 kohta | | | 54 artiklan 1 kohta |
| 71 artiklan 2 kohta | | | 54 artiklan 2 kohta |
| 72 artiklan 1 kohta | | | 55 artiklan 1 kohta |
| 72 artiklan 2 kohta | | | 55 artiklan 2 kohta |
| 73 artiklan 1 kohta | | | 56 artiklan 1 kohta, 56 artiklan 3 kohta |
| | | | 56 artiklan 2 kohta |
| 73 artiklan 2 kohta | | | 56 artiklan 4 kohta |
| 73 artiklan 3 kohta | | | 56 artiklan 5 kohta |
| | | | 57 artiklan 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 kohta |
| | | | 58 artikla |
| | | | 59 artiklan 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta |
| 74 artiklan 1 kohta | | | 60 artiklan 1 kohta |
| 74 artiklan 2 kohta | | | 60 artiklan 2 kohta |
| | | | 60 artiklan 3 kohta |
| 74 artiklan 3 kohta | | | 60 artiklan 4 kohta |
| 75 artiklan 1 kohta | | | 61 artiklan 1 kohta |
| | | | 61 artiklan 2 kohta |
| 75 artiklan 2 kohta | | | 61 artiklan 3 kohta |
| | | | 61 artiklan 4 kohta |
| 76 artiklan 1 kohta | | | 62 artiklan 1 kohta |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 76 artiklan 2 kohta | | | 62 artiklan 2 kohta |
| 76 artiklan 3 kohta | | | 62 artiklan 3 kohta |
| 76 artiklan 4 kohta | | | 62 artiklan 4 kohta |
| 77 artiklan 1 kohta | | | 63 artiklan 1 kohta |
| 77 artiklan 2 kohta | | | 63 artiklan 2 kohta |
| 78 artiklan 1 kohta | | | 64 artiklan 1 kohta |
| 78 artiklan 2 kohta | | | 64 artiklan 2 kohta |
| | | | 66 artiklan 3 kohta |
| 79 artiklan 1 kohta | | | 65 artiklan 1 kohta |
| 79 artiklan 2 kohta | | | 65 artiklan 2 kohta |
| 79 artiklan 3 kohta | | | 65 artiklan 3 kohta |
| 80 artiklan 1 kohta | | | 66 artiklan 1 kohta |
| 80 artiklan 2 kohta | | | 66 artiklan 2 kohta |
| 80 artiklan 3 kohta | | | 66 artiklan 3 kohta |
| 80 artiklan 4 kohta | | | 66 artiklan 4 kohta |
| 80 artiklan 5 kohta | | | 66 artiklan 5 kohta |
| 81 artiklan 1 kohta | | | 67 artiklan 1 kohta |
| 81 artiklan 2 kohta | | | 67 artiklan 2 kohta |
| 81 artiklan 3 kohta | | | 67 artiklan 3 kohta |
| 82 artiklan 1 kohta | | | 68 artiklan 1 kohta |
| 82 artiklan 2 kohta | | | 68 artiklan 2 kohta |
| 83 artiklan 1 kohta | | | 69 artiklan 1 kohta |
| 83 artiklan 2 kohta | | | 69 artiklan 2 kohta |
| 83 artiklan 3 kohta | | | 69 artiklan 3 kohta |
| 84 artikla | | | 70 artikla |
| 85 artikla | | | 71 artikla |
| 86 artikla | | | 72 artikla |
| 87 artiklan 1 kohta | | | 73 artiklan 1 kohta |
| 87 artiklan 2 kohta | | | 73 artiklan 2 kohta |
| 87 artiklan 3 kohta | | | 73 artiklan 3 kohta |
| 88 artiklan 1 kohta | | | 74 artiklan 1 kohta |
| 88 artiklan 2 kohta | | | 74 artiklan 2 kohta |
| 88 artiklan 3 kohta | | | 74 artiklan 3 kohta |
| 88 artiklan 4 kohta | | | 74 artiklan 4 kohta |
| 88 artiklan 5 kohta | | | 74 artiklan 5 kohta |
| | | | 74 artiklan 6 kohta |
| 89 artiklan 1 kohta | | | 75 artiklan 1 kohta |
| 89 artiklan 2 kohta | | | 75 artiklan 2 kohta |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 89 artiklan 3 kohta | | | 75 artiklan 3 kohta |
| 90 artiklan 1 kohta | | | 76 artiklan 1 kohta |
| 90 artiklan 2 kohta | | | 76 artiklan 2 kohta |
| 91 artikla | | | 77 artikla |
| 92 artiklan 1 kohta | | | 78 artiklan 1 kohta |
| 92 artiklan 2 kohta | | | 78 artiklan 2 kohta |
| 93 artikla | | | 79 artikla |
| 94 artikla | | | 80 artikla |
| 95 artiklan 1 kohta | | | 81 artiklan 1 kohta |
| 95 artiklan 2 kohta | | | - |
| 95 artiklan 3 kohta | | | - |
| 95 artiklan 4 kohta | | | - |
| 95 artiklan 5 kohta | | | 81 artiklan 2 kohta |
| 96 artiklan 1 kohta | | | - |
| 96 artiklan 2 kohta | | | - |
| 96 artiklan 3 kohta | | | - |
| 96 artiklan 4 kohta | | | - |
| 96 artiklan 5 kohta | | | - |
| 96 artiklan 6 kohta | | | 82 artikla |
| | | | 83 artiklan 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 kohta |
| | | | 84 artiklan 1, 2 ja 3 kohta |
| 97 artiklan 1 kohta | | | 85 artiklan 1 kohta |
| | | | 85 artiklan 2–7 kohta |
| 97 artiklan 2 kohta | | | 85 artiklan 8 kohta, 85 artiklan 9 kohta |
| 97 artiklan 3 kohta | | | 85 artiklan 10 kohta |
| 97 artiklan 4 kohta | | | 86 artiklan 1 kohta |
| 97 artiklan 5 kohta | | | 86 artiklan 2 kohta |
| | | | 86 artiklan 3 ja 4 kohta |
| | | | 87 artikla |
| | | | 88 artiklan 1, 2 ja 3 kohta |
| 98 artiklan 1 kohta | | | 89 artiklan 1 kohta |
| a alakohta | | | a alakohta |
| b alakohta | | | b alakohta |
| c alakohta | | | c alakohta |
| | | | d alakohta |
| d alakohta | | | e alakohta |
| | | | f alakohta |

| | | | |
|---|---|---|---|
| | | | g alakohta |
| 98 artiklan 2 ja 4 kohta | | | 89 artiklan 2 kohta |
| 98 artiklan 3 kohta | | | 85 artiklan 11 kohta |
| 98 artiklan 5 kohta | | | 89 artiklan 3 kohta |
| 99 artiklan 1 kohta | | | 90 artiklan 1 kohta |
| 99 artiklan 2 kohta | | | 90 artiklan 2 kohta |
| 100 artiklan 1 kohta | | | 91 artiklan 2 kohta |
| 100 artiklan 2 kohta | | | 91 artiklan 3 kohta |
| 100 artiklan 3 kohta | | | 91 artiklan 1 kohta |
| 100 artiklan 4 ja 5 kohta | | | |
| | | | 91 artiklan 4 ja 5 kohta |
| 100 artiklan 6 kohta | | | 91 artiklan 6 kohta |
| | | | 92 artikla |
| | | | 93 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta |
| 101 artiklan 1 kohta | | | 94 artiklan 1 kohta |
| 101 artiklan 2 kohta | | | 94 artiklan 2 kohta |
| 101 artiklan 3 kohta | | | 94 artiklan 3 kohta |
| 101 artiklan 4 kohta | | | 94 artiklan 4 kohta |
| 102 artiklan 1 kohta | | | 95 artiklan 1 kohta |
| 102 artiklan 2 kohta | | | 95 artiklan 2 kohta |
| 103 artiklan 1 kohta | | | 96 artiklan 1 kohta |
| | | | 96 artiklan 2, 3 ja 4 kohta |
| 103 artiklan 2 kohta | | | 101 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta |
| | | | 97 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta |
| | | | 98 artiklan 1 ja 2 kohta |
| | | | 99 artiklan 1 ja 2 kohta |
| | | | 100 artiklan 1 ja 2 kohta |
| | | | 102–104 artikla |
| 104 artikla | | 40 artikla | 105 artikla |
| 105 artiklan 1 kohta | | 41 artiklan 1 kohta | 106 artiklan 1 kohta |
| 105 artiklan 2 kohta | | 41 artiklan 2 kohta | 106 artiklan 2 kohta |
| 105 artiklan 3 kohta | | 41 artiklan 3 kohta | 106 artiklan 3 kohta |
| | | | 106 artiklan 4 kohta |
| 105 artiklan 4 kohta | | 41 artiklan 4 kohta | 106 artiklan 5 kohta |
| 105 artiklan 5 kohta | | 41 artiklan 5 kohta | 106 artiklan 6 kohta |
| 106 artikla | | | - |

| | | | |
|---|---|---|---|
| | 14 artiklan 1 ja 2 kohta | | |
| | 15 artiklan 1 ja 2 kohta | | |
| 107 artiklan 1 kohta | 16 artiklan 1 kohta | 42 artiklan 1 kohta | |
| 107 artiklan 2 kohta | | 42 artiklan 2 kohta | |
| 107 artiklan 3 kohta | 16 artiklan 2 kohta | 42 artiklan 3 kohta | |
| | | | 107 artikla |
| 108 artikla | 17 artikla | 43 artikla | 108 artikla |
| 109 artiklan 1 kohta | | 44 artiklan 1 kohta | |
| 109 artiklan 2 kohta | | 44 artiklan 2 kohta | |
| 109 artiklan 3 kohta | | 44 artiklan 3 kohta | |
| 109 artiklan 4 kohta | | 44 artiklan 4 kohta | |
| 109 artiklan 5 kohta | | - | |
| | 18 artiklan 1 kohta | 45 artiklan 1 kohta,<br>45 artiklan 2 kohta | |
| | 18 artiklan 2 kohta | 45 artiklan 3 kohta | |
| | 18 artiklan 3 kohta | 45 artiklan 4 kohta | |
| | 18 artiklan 4 kohta | - | |
| 114 artikla | 21 artikla | 48 artikla | |
| 115 artiklan 1 kohta | 22 artiklan 1 kohta | 49 artiklan 1 kohta | |
| 115 artiklan 2 kohta | | 49 artiklan 2 kohta | |
| 115 artiklan 3 kohta | 22 artiklan 2 kohta | 49 artiklan 3 kohta | |
| 115 artiklan 4 kohta | | - | |
| 115 artiklan 5 kohta | | - | |
| 115 artiklan 6 kohta | | - | |
| 116 artikla | 23 artikla | 50 artikla | 112 artikla |
| 117 artikla | 24 artikla | 51 artikla | - |
| Liite I | | Liite I | Liite I |
| | | Liite II | Liite II |
| Liite II | | Liite III | Liite III |